

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

29 november 2007

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2008**

BELEIDSBRIEF

Cultuur

Beleidsprioriteiten 2007-2008

BELEIDSBRIEF

Jeugd

Beleidsprioriteiten 2007-2008

BELEIDSBRIEF

Sport

Beleidsprioriteiten 2007-2008

BELEIDSBRIEF

Media

Beleidsprioriteiten 2007-2008

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door mevrouw Els Robeyns
en de heren Paul Delva, André Van Nieuwkerke en Carl Decaluwe**

*Samenstelling van de commissie:**Voorzitter:* de heer Dany Vandenbossche.*Vaste leden:*

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Wim Van Dijck;

de heren Carl Decaluwe, Dirk de Kort, Paul Delva, Johan Verstreken;

de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer Herman Schueremans;

mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;

de dames Martine Fournier, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;

de heren Karlos Callens, Marnic De Meulemeester, Hans Schoofs;

de heer Bart Caron, mevrouw Michèle Hostekint, de heer André Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Loones.

1396 (2007-2008)

– Nr. 1: Beleidsbrief

1414 (2007-2008)

– Nr. 1: Beleidsbrief

1416 (2007-2008)

– Nr. 1: Beleidsbrief

1417 (2007-2008)

– Nr. 1: Beleidsbrief

*Zie:***15** (2007-2008)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 tot 5: Amendementen
- Nr. 6-A: Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
- Nr. 6-B: Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
- Nr. 6-C: Verslag namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme

*Zie ook:***12-A** (2006-2007)

- Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen + Erratum

13 (2007-2008)

- Nr. 1-A: Algemene toelichting
- Nr. 1-B: Toelichting per programma

14 (2007-2008)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet

16 (2007-2008)

- Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

INHOUD

	Blz.
I. Jeugd.....	6
1. Toelichting van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Jeugd door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	6
1.1. Een algemeen beleidskader met vier sporen	6
1.2. Beleidsaccenten participatie en interculturaliteit	6
1.3. Het centrale belang van jeugdwerkbeleid	7
1.4. Gemeentelijk en provinciaal jeugdwerkbeleid.....	7
1.5. Het decreet Vlaams jeugdbeleid in staat van vernieuwing	8
1.6. Jeugdtoerisme	8
1.7. Bijzondere aandacht voor jeugdinformatie, internationale participatie en beleidsparticipatie	9
1.8. Coördinerend minister van jeugd- en kinderbeleid.....	9
2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Jeugd.....	10
2.1. Standpunt van mevrouw Tinne Rombouts.....	10
2.2. Standpunt van mevrouw Laurence Libert.....	12
2.3. Standpunt van mevrouw Sabine Poleyn	13
2.4. Standpunt van mevrouw Trees Merckx-Van Goey	15
2.5. Standpunt van mevrouw Els Robeyns.....	15
2.6. Standpunt van de heer Jos Stassen	16
2.7. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	17
II. Cultuur	20
1. Toelichting van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Cultuur door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	20
1.1. Een cultuurbeleid op twee sporen	20
1.2. Participatie en interculturaliteit.....	21
1.3. Internationaal cultuurbeleid.....	21
1.4. Randvoorwaarden en vernieuwing.....	21
1.5. Sociaal-cultureel beleid	21
1.5.1. Lokaal cultuurbeleid.....	21
1.5.2. Het sociaal-cultureel volwassenenwerk	22
1.5.3. Amateurkunsten	22
1.5.4. Circusbeleid	22
1.5.5. De Vlaamse gebarentaal en cultuurspreidende initiatieven.....	22
1.6. Cultureel Erfgoed	23
1.7. Professionele kunsten.....	23
1.7.1. Grote instellingen en kunstensteunpunten	23
1.7.2. Sectoren en organisaties voor de kunsten	24

1.7.3. Letterenbeleid	24
1.7.4. Filmbeleid	24
1.7.5. Bijzondere aandacht voor de kunstenaar	24
2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Cultuur	24
2.1. Standpunt van de heer Dirk de Kort	24
2.2. Standpunt van de heer Jo Vermeulen	29
2.3. Standpunt van de heer Erik Arckens	29
2.4. Standpunt van de heer Jos Stassen	30
2.5. Standpunt van de heer Herman Schueremans	30
2.6. Standpunt van de heer Bart Caron	32
2.7. Standpunt van de heer Johan Verstreken over het internationaal cultuurbeleid	32
2.8. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	33
3. Bespreking van de artikelen 12 en 76 en van de begrotingstabel Cultuur	35
3.1. Amendementen op de artikelen 12 en 76	35
3.2. HA Apparaatkredieten	36
3.3. HC Algemeen	36
3.4. HD Sociaal Cultureel Werk voor Volwassenen	37
3.5. HE Kunsten en Erfgoed	38
III. Sport	39
1. Toelichting van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Sport door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	39
1.1. De beleidskredieten voor sport in het algemeen	39
1.2. Sport-voor-allenbeleid	40
1.2.1. Actieplan Sport voor Allen	40
1.2.2. Decreet voor het lokale en regionale sport-voor-allenbeleid	40
1.2.3. Proeftuinen sport	40
1.2.4. Sociaalexperimentele experimenten	41
1.2.5. Promotie van sport	41
1.2.6. Ondersteuning en kwaliteitsverbetering	41
1.2.7. De Vlaamse Trainersschool	42
1.2.8. De sportdatabank	42
1.3. Topsport	42
1.3.1. Topsportactieplan Vlaanderen 2016 en Actieplan Topsport	42
1.3.2. Samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en het BOIC	42
1.3.3. Decretale subsidiëring van de topsport	43
1.3.4. Overzicht van een aantal topsportprojecten	43
1.3.5. De ondersteuning van topsportevenementen	44

1.4. Sportinfrastructuur	44
1.4.1. SportInvest.....	44
1.4.2. Andere belangrijke spelers in het sportinfrastructuurbeleid	45
1.5. Bijkomende beleidsaccenten.....	45
1.5.1. Integriteit en gezonde sportbeoefening.....	45
1.5.2. Internationale engagementen	46
1.5.3. Wetenschappelijk onderzoek	46
1.6. Besluit.....	46
2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Sport.....	46
2.1. Standpunt van de heer Johan Sauwens.....	46
2.2. Standpunt van de heer Johan Deckmyn	51
2.3. Standpunt van de heer André Van Nieuwkerke.....	52
2.4. Standpunt van de heer Hans Schoofs.....	53
2.5. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	54
IV. Media	60
1. Toelichting van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Media door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	60
1.1. Toelichting bij enkele begrotingscijfers	60
1.2. Veranderingen in het medialandschap.....	61
1.3. Een sterke slagkrachtige openbare omroep	61
1.4. De particuliere omroepen.....	62
1.5. Een volledige herziening van het regelgevend kader	62
1.6. De geschreven pers.....	63
1.7. Toegang waarborgen tot een divers en kwaliteitsvol innovatief media-aanbod	63
1.8. Digitalisering van de distributiekkanalen.....	63
1.9. Digitaal Vlaanderen.....	64
2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Media	65
2.1. Standpunt van de heer Jurgen Verstrepen	65
2.2. Standpunt van de heer Carl Decaluwe	66
2.3. Standpunt van de heer Jo Vermeulen	68
2.4. Standpunt van de heer Bart Caron.....	68
2.5. Standpunt van de heer Jos Stassen	69
2.6. Standpunt van mevrouw Margriet Hermans.....	70
2.7. Standpunt van de heer Dany Vandenbossche, commissievoorzitter.....	72
2.8. Antwoord van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	72
V. Indicatieve stemming	78

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 15, 22 en 29 november 2007 het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2008.

De toelichting en bespreking van de aan de commissie toegewezen onderdelen van de begroting Cultuur, Jeugd, Sport en Media werd georganiseerd op 15, 22 en 29 november 2007. Op 29 november 2007 werd de globale stemming georganiseerd over het geheel van de aan de commissie toegewezen onderdelen van de begroting.

I. JEUGD

1. Toelichting van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Jeugd door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

De *minister* deelt mee dat de toelichting bestaat uit acht onderdelen: het algemene kader met vier sporen, de beleidsaccenten, vooral het participatiedecreet en de interculturaliteit, het jeugdwerkbeleid, het gemeentelijke en provinciale jeugdwerkbeleid, de aanpassing van het decreet Vlaams Jeugdbeleid, jeugdtoerisme, de bijzondere aandachtspunten jeugdinformatie, internationaal en beleidsparticipatie en het jeugd- en kinderrechtenbeleid. De minister is immers coördinerend minister voor jeugd- en kinderrechten.

1.1. Een algemeen beleidskader met vier sporen

Een eerste spoor is volgens de minister het stimuleren, faciliteren, ondersteunen en (h)erkennen van een kwaliteitsvol jeugdwerkaanbod. Het overheidsbeleid creëert immers de noodzakelijke randvoorwaarden waarbinnen jeugdwerk en jeugdwerkers hun projecten optimaal kunnen ontplooien. Het kwaliteitsvolle jeugdwerkaanbod is noodzakelijk voor een degelijk jeugdbeleid. Vlaanderen heeft zonder twijfel het beste jeugdwerknetwerk ter wereld.

Het tweede spoor voor een goed jeugdbeleid is zorgen dat het kwaliteitsvolle aanbod een zo groot mogelijk deel van de bevolking kan bereiken. Daarom wil de minister inzetten op participatie en zoveel mogelijk personen activeren om aansluiting te vinden bij het

aanbod, of zelf jeugdwerkprojecten te monteren. De minister wil er immers voor zorgen dat zoveel mogelijk jongeren kunnen deelnemen en deelhebben aan het jeugdwerk.

Het derde spoor is het ontwikkelen van jeugdinformatie als speerpunt in de beleidsperiode door maatwerk en netwerkontwikkeling, waarbij ook andere overheden en verschillende informatieverstrekkers hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Zelfs bij een zeer sterk jeugdwerk is er meer dan ooit behoefte aan goede jeugdinformatie. Er is een duidelijke emancipatie van jongeren, maar het overaanbod aan informatie via internet en andere kanalen, zorgt ervoor dat ze de juiste informatie niet altijd terugvinden.

Het vierde spoor is het verder ontwikkelen van een dynamisch en slagkrachtig Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid, onder andere door het optimaliseren en verankeren van sterke instrumenten via het vernieuwde decreet Vlaams jeugdbeleid, dat ruimer is dan het Vlaamse jeugdwerkbeleid. De inbedding van de kinderrechten is zowel voor het jeugdwerk als voor het totale jeugdbeleid een versterking.

De minister maakt een overzicht van de evolutie van de beleidskredieten jeugd in de periode 1999-2009. Waar mogelijk start het panorama in 1999. Voor een aantal beleidsonderdelen valt de start later, onder andere voor het decreet jeugdbeleid. De algemene evolutie van de beleidskredieten jeugd tussen 1999 en 2008 geeft een absolute toename van bijna 31 miljoen euro weer. Dat is een relatieve groei van 94 percent.

1.2. Beleidsaccenten participatie en interculturaliteit

Een eerste belangrijk beleidsaccent is participatie en het Participatiedecreet voor de jeugd. Het Participatiedecreet zal de minister uitgebreid toelichten bij de beleidsbrief Cultuur, maar hij wil hier reeds de aandacht vestigen op twee specifieke proeftuinen. Op de begroting jeugd staan de proeftuinen voor de Brede School en voor de oprichting van zelforganisaties jeugd door kansengroepen die zich expliciet op jeugd richten.

De minister wil de aandacht voor participatie structureel verankeren in het Participatiedecreet. Het gaat onder meer over Cultuurnet, de Stichting Lezen, een nieuwe participatie-instelling voor kansengroepen enzovoort. Anderzijds wil de minister de verbreding en de verdieping van de participatie realiseren, onder

meer via evenementen, hobbyverenigingen, uitkoop-sommen.

Voor participatie vertrekt de minister van een twee-sporenbeleid. In de bestaande regelgeving wordt de aandacht voor participatie versterkt; het Participatiedecreet zelf zorgt voor het flankerende beleid. Het Participatiedecreet beoogt daarbij een intersectorale aanpak, dus ook voor het jeugd(werk)beleid en wil de bestaande instrumenten ordenen en integreren, de inspanningen uitbreiden en nieuwe instrumenten aanreiken. Het decreet wil dat alles duurzaam en samenhangend verankeren.

Het tweede belangrijke beleidsaccent is interculturaliteit. Het is de bedoeling om interculturaliteit in het jeugdwerk te integreren met een actief programma voor 2008. De minister wil de aandacht voor interculturaliteit structureel verankeren in decreten, beheers-overeenkomsten, beleidsplannen en convenants. Dat gebeurt onder meer via de oprichting van een kennis-knooppunt in het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM).

De coaching van de administraties, adviesraden en commissies is een ander belangrijk aspect. Het doel is interculturaliteit beter te beoordelen vanuit een gedeeld referentiekader. In combinatie met gerichte doelgroepcommunicatie zal een publiekscampagne starten met als doel een diversere samenstelling van de bestuursorganen, van commissies, van adviesraden en jury's in het jeugdwerk en in de cultuur- en sportsector.

De minister wil ook een meetinstrument ontwikkelen, een zelfscan zodat organisaties hun eigen werking geregeld kunnen doorlichten op de aandacht voor interculturaliteit. Op 26 februari 2008 komt er een tweede trefdag interculturaliseren met als onderwerpen: communiceren over de opvolging van de doelstellingen, beleidsontwikkeling voor interculturaliteit, uitwisselen van recente ontwikkelingen, instrumenten en afgeronde projecten. Tot slot wil de minister interculturele projecten ondersteunen zoals de interculturele smaakbeleving, passend in de week van de smaak. Het project 'infusion' brengt een kleurrijke ontmoeting in het ziekenhuis tot stand. Daarvoor wordt samengewerkt met de verschillende steunpunten, met de Culturele Biografie Vlaanderen, met het Minderhedenforum en met het Vlaams Centrum voor Volkscultuur. Het doel daarvan is een publieksgericht aanbod in verschillende ziekenhuizen

als blikopener voor de thema's erfgoed, cultuur van alle dag en interculturaliteit.

1.3. Het centrale belang van jeugdwerkbeleid

Jeugdwerk als geheel, maar ook in al zijn diversiteit, blijft voor de minister een bijzonder aandachtspunt. Het bevindt zich op het kruispunt van sociaalcul-tureel beleid en jeugdbeleid en biedt aan honderd-duizenden jonge Vlamingen een springlevend en onvergelijkbaar vrijetijdsaanbod. Het drijft overvloedig op vrijwillig engagement van tienduizenden jonge mensen. Daarmee is het jeugdwerk een voorbeeld van participatie: deelnemen én deelhebben. De participatie aan het jeugdwerk is groter dan ooit tevoren.

Het zijn vooral jeugdwerkers die, hoofdzakelijk in de plaatselijke praktijk, zorgen voor heel wat betrokkenheid bij de vormgeving van een breed horizontaal jeugdbeleid. Daarbij staat de optimale ontplooiing van jonge mensen centraal, geschraagd door onder andere het ethische kader van de rechten van het kind. Het jeugdwerkbeleid blijft een prioriteit in de inspanningen voor meer en beter Vlaams jeugdbeleid.

1.4. Gemeentelijk en provinciaal jeugdwerkbeleid

Het vierde punt handelt over het lokale en provinciale jeugdwerkbeleid. Het jeugdwerk ontwikkelt zich ten volle dicht bij de kinderen en jongeren. In samenwerking met de gemeente- en provinciebesturen zorgt het Vlaamse jeugdwerkbeleid voor optimale randvoorwaarden voor een divers en dynamisch jeugdwerk.

De nieuwe gemeentelijke jeugdbeleidsplannen 2008-2010 omvatten twee hoofdstukken, het jeugdwerkbeleid en jeugdbeleid. Per hoofdstuk werd een prioriteit vastgelegd, jeugdwerkinfrastructuur voor jeugdwerkbeleid en jeugdinformatie voor jeugdbeleid. De planlast wordt drastisch verminderd. Er is dus minder administratie. In functie daarvan werd in de opeenvolgende decreetwijzigingen van 23 december 2005 en 15 december 2006 een sterke vereenvoudiging in de structuur van de plannen doorgevoerd. Onnodige administratieve verplichtingen werden afgebouwd. De lokale besturen krijgen daarbij een grotere verantwoordelijkheid voor het volgen van de uitvoering van de goedgekeurde plannen. Er worden geen jaarlijkse actieplannen meer gevraagd. In de verantwoor-

dingsnota's wordt aan de colleges gevraagd zich borg te stellen voor de uitvoering van de doelstellingen.

Tot voor kort werd jeugdwerk en jeugdwerkbeleid systematisch voorgesteld als het prototype van administratieve lasten voor gemeenten en provincies. De minister is blij dat zelfs minister Keulen vandaag zal zeggen dat het jeugdwerkbeleid model staat voor hoe een geslaagd partnerschap tussen gemeenten, provincies en Vlaamse Gemeenschap kan leiden tot vereenvoudiging en minder planlast.

De plannen blijven voor drie jaar gelden om de dynamiek van jonge mensen te respecteren. Met de stijging van de middelen tot 20 miljoen euro is uitdrukkelijk financiële en beleidsruimte gecreëerd voor het categoriale jeugdbeleid. Het decreet blijft voorrang vragen voor de ondersteuning van het particuliere jeugdwerk. Het stelt de participatie van kinderen, jongeren en jeugdwerk bij de opmaak en uitvoering van het beleid nog steeds als voorwaarde voor subsidies. De gemeenten en provincies worden gevraagd om te beschrijven hoe ze interactief zullen besturen.

Het lokale en provinciale jeugdwerkbeleid krijgt in 2008 20 miljoen euro. Zes percent daarvan is een voorafname voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Van de overige 94 percent gaat 88 percent naar de ondersteuning van het plaatselijke en intergemeentelijke jeugdwerk. Die middelen worden als volgt verdeeld: 60 percent op basis van het aantal kinderen en jongeren, 20 percent voor de toegankelijkheid op basis van jeugdspecifieke kansarmoede-indicatoren en 20 percent voor de prioriteit jeugdwerk, dus jeugdwerkinfrastructuur. De overige 12 percent gaan naar de prioriteit van het jeugdbeleid namelijk jeugdinformatie. Die prioriteit kan overigens wijzigen.

De middelen voor het lokale en provinciale jeugdwerkbeleid stijgen van 12 miljoen euro in 1999 naar 20 miljoen euro in 2008. De middelen voor het provinciale jeugdwerkbeleid stijgen van ongeveer één miljoen euro in 1999 tot 1,3 miljoen euro.

1.5. Het decreet Vlaams jeugdbeleid in staat van vernieuwing

Het vijfde belangrijke onderdeel van de toelichting is het decreet op het Vlaams jeugdbeleid. Het huidige decreet regelt het jeugdbeleid en organiseert de subsidiëring van de jeugdwerkstructuren en van de jeugdwerkprojecten op het Vlaamse niveau. Het nieuwe

decreet zorgt voor een integratie van het jeugdbeleid en de kinderrechten en voor de verankering van de nodige instrumenten voor het Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid. De vernieuwing en de ordening van subsidies voor landelijk jeugdwerk of voor landelijke structuren zullen vanzelfsprekend ook in het decreet opgenomen worden. Vanaf 2009 zullen een aantal beleidsinstrumenten in het decreet verankerd worden.

De uitgangspunten bij de verankering van de beleidsinstrumenten zijn om te beginnen het Vlaams jeugdbeleidsplan dat voor vijf jaar geldt, de invoering van het jaarverslag Jeugdbeleid en Kinderrechten, de omvorming van de kindeffectrapportage (KER) naar een jongere- en kindeffectrapportage (JoKER), een versterkte en diverse rol voor de Vlaamse Jeugdraad, de invoering van een wetenschappelijke jeugdmonitor, een decretale regeling voor zowel de aansprekpunten Kinderrechten- en Jeugdbeleid als voor het Vlaams InformatiePunt Jeugd, de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten (VVJ) en het expertisecentrum Kinderrechten, de opname van de kinderrechteninitiatieven binnen de subsidiëlijn participatie en informatie, en een decretale plaats voor de subsidiëring van kinderrechtenprojecten.

Dit alles gebeurt vanzelfsprekend in permanent overleg met de sector. Doelen voor verandering van de subsidieregels zijn verfijning van de regelgeving, betere timing en minder planlast. Er komen meer mogelijkheden, duidelijker verhoudingen en – niet onbelangrijk – meer middelen. Voor het decreet Vlaams Jeugdbeleid bedraagt de stijging 71 percent sinds 1999. Daarbinnen is er voor landelijk jeugdwerk sprake van een stijging van 35 percent. Voor de delen experimenteel jeugdwerk, internationale uitwisselingen, jeugdculturele initiatieven, participatie/informatie/communicatie, steunpunt Jeugd en Vlaamse Jeugdraad vergelijkt de minister telkens met 2004 omdat ze niet eerder bestonden. Het gaat om toenames van respectievelijk 22 percent, 6 percent, 11 percent, 74 percent, 9 percent en 26 percent. Ook voor het internationaal jeugdwerk en JINT is de bijkomende ruimte aanzienlijk.

1.6. Jeugdtoerisme

De aanpak van het jeugdtoerisme is divers. Zo wil de minister voldoende ondersteuning bieden aan de jeugdverblijven. Hij noemt daarbij de subsidie van het Centrum Jeugdtoerisme en de Vlaamse Jeugdher-

bergcentrale, de nieuwe website www.jeugdverblijven.be, en de plannen voor een inventaris van de mogelijkheden in het Waalse gewest.

Daarnaast komt er een aanpassing van het decreet jeugdververblijfcentra met als doel de ondersteuning van aangepaste en diverse jeugdverblijven, inclusief eenvoudige en avontuurlijke kampplaatsen. De minister mikt op de indiening van een ontwerp van decreet medio 2008. De bestaande ondersteuning wordt grondig geëvalueerd. Dit verloopt in overleg met de sector.

Verder in dit verband wil minister Anciaux ook de dienstverlening van vzw ADJ (Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme) optimaliseren. Doel van de herstructurering is om de jeugd nog meer te laten genieten van de centra Hoge Rielen en Destelheide en nog meer tenten uit te lenen via de uitleendienst. Daartoe wordt de vzw opgesplitst en de uitleendienst in de administratie ondergebracht. De onderhandelingen over de concretisering lopen. Voor de uitvoering van het masterplan Hoge Rielen worden voor 6 miljoen euro investeringen ingeschreven. De minister benadrukt dat hij zinnens is sterke impulsen te geven om de werking van ADJ te versterken.

1.7. Bijzondere aandacht voor jeugdinformatie, internationale participatie en beleidsparticipatie

Het optimaliseren van een Vlaams jeugdinformatiebeleid is eveneens een belangrijke beleidsprioriteit. Dit betekent onder andere meer aandacht voor de samenwerking van bestaande informatiespelers, kwaliteitsbewaking en stroomlijning van informatiedragers en -producten, coaching en verbreding van het JIP-netwerk (Jeugdinformatiepunt). Daarbij staan de participatie van jongeren en netwerking met specialisten centraal. Een bijzondere aandacht gaat naar het bereik van bijzondere doelgroepen. Het Vlaams InformatiePunt Jeugd (VIP) zal hierbij een regisserende rol opnemen.

De minister stelt een batterij aan geïntegreerde inspanningen voor. Hij noemt de verdere ontwikkeling van het Vlaams Informatiepunt Jeugd (VIP), de ondersteuning van particuliere actoren via het decreet Vlaams Jeugdbeleid (zoals de kinder- en jongerentelefoon en In Petto), jeugdinformatie als nieuwe prioriteit voor het gemeentelijke jeugdbeleid, de ondersteuning van jongerenjournaals (momenteel bij VTM en VT4, maar met mogelijkheid tot uitbrei-

ding naar VRT bovenop het bestaande kinderjournaal), de integratie van het jeugdonderzoekplatform in het wetenschappelijk steunpunt Cultuur, Jeugd en Sport, zij het met een eigen opdracht, met name de jeugdmonitor.

De minister merkt op dat de steun aan VIP steeg van 500.000 euro in 2006 naar 647.000 euro in 2008. Voor jeugdinformatie als nieuwe prioriteit voor het gemeentelijke jeugdbeleid komen er voor 2.256.000 euro aan nieuwe middelen. De jeugdjournaals stijgen van 250.000 euro in 2007 naar 750.000 euro, terwijl het jeugdonderzoekplatform 258.000 euro ter beschikking zal hebben in 2008 voor zijn opdracht.

Binnen het vernieuwde decreet Vlaams jeugdwerk vermeldt de minister de geactualiseerde en vereenvoudigde subsidiesystemen en de verdere ontwikkeling van JINT, het coördinatieorgaan voor internationale jongerenwerking. Als onderdeel van het internationale cultuurbeleid wil de minister de volgende zaken vermelden. De activering van de samenwerking met de Franse Gemeenschap, de continuering van die met Zuid-Afrika, de ontwikkeling van die met Marokko, de verkenning van die met Congo en Turkije en de structurele samenwerking met de Europese regio's Catalonië, Schotland en Baskenland.

Wat de beleidsparticipatie betreft, mikt de minister op de uitbreiding van de ondersteuning en de opdrachten van de Vlaamse Jeugdraad, en hun verankering in het vernieuwde decreet Vlaams Jeugdbeleid. Hij zal de sector ook vertegenwoordigen in de sectorraad Sociaal-cultureel Werk van de nieuwe Strategische Adviesraad Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Er komt ook een project ter ondersteuning van lokale jeugdraden en jeugdparticipatie. De nieuwe organisatie moet vanaf 2009 structureel worden gesubsidieerd via het decreet Vlaams Jeugdbeleid.

1.8. Coördinerend minister van jeugd- en kinderbeleid

Jeugdbeleid betekent nog heel vaak een beleidsverkenning op onbekend gebied, aldus de minister. Een categoriale beleidsaanpak is niet vanzelfsprekend in een overheid die overvloedig sectoraal is gestructureerd. Hij wil deze coördinerende rol een sterkere en concrete inhoud geven. Daarvoor werkt hij nauw samen met mijn collega-ministers en verankert hij de beleidsinstrumenten in het vernieuwde decreet Vlaams jeugdbeleid. De minister zal de maatschappelijke en rechtenpositie van kinderen en jongeren in

Vlaanderen opvolgen en, als hij hiervoor de nodige steun vindt, hun belangen vanuit een sectoroverschrijdende benadering op de politieke en publieke agenda's plaatsen.

De minister noemt een aantal punten van zijn algemene aanpak als coördinator. Het eerste is het verankeren van de beleidsinstrumenten voor jeugd- en kinderrechtenbeleid die worden genoemd in het vernieuwde decreet Vlaams jeugdbeleid. Als voorbeelden geeft de minister JoKeR, de monitor, het expertisecentrum Kinderrechten en de aanspreekpunten. Daarnaast is er de opvolging en uitvoering van het Vlaams jeugdbeleidsplan en Vlaamse actieplan kinderrechten via onder andere jaarverslagen en internationale rapporteringen. Verder wil hij beleidsrotondes en -kruispunten ontwikkelen en een netwerk van aanspreekpunten uitbouwen binnen en buiten de Vlaamse overheid. Tot slot is er de actieve vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering in de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind en aanwezigheid op internationale fora.

De minister geeft op verschillende domeinen een aantal voorbeelden van de genoemde beleidsrotondes en -kruispunten. Met Ruimtelijke Ordening wordt gewerkt rond op kamp gaan, fuiven, en sport en spel in de woonomgeving. Met Onderwijs wordt samengewerkt aan de proefprojecten Brede School. Met Cultuur en Onderwijs wordt voortgewerkt aan de opvolging en uitbouw van de mogelijkheden rond kunsteducatie, met Sport aan de integriteit van de jeugdsport, de kwaliteit van de jeugdsportbegeleiding en de buurtsport. Voor jeugdinformatie wordt samengewerkt met de zorgsectoren en Welzijn, voor jeugdverblijfscentra met Toerisme. In de proefprojecten op grond van het participatiedecreet wordt samengewerkt met Arbeid en met Erfgoed, en verder is er het 1-europroject voor toegang tot musea.

Afsluitend vermeldt de minister de toepassing van de VIA-akkoorden, met name het uitbreidingsbeleid waarmee meer werkgelegenheid wordt gerealiseerd, maar ook de verhoging van de koopkracht en de kwaliteit door ofwel toevoeging aan rechtstreekse subsidiëring of via het Sociaal Fonds. Het ontwerp van decreet op de strategische adviesraad Cultuur, Jeugd, Sport en Media, dat opteert voor één overkoepelende raad en vier sectorraden, staat weldra op de agenda van de plenaire vergadering.

Tot slot wijst hij op de ondersteuning en facilitering van het verenigingsleven door onder meer de billijke

vergoeding (telkens 250.000 euro op de begrotingen van 2007 en 2008). Er is trouwens een akkoord binnen de Vlaamse Regering om dit bedrag te laten groeien tot 550.000 euro in 2009. De minister vermeldt ook de verdere opvolging van de strijd tegen de planlast door de actie Samen Vereenvoudigen. Die laatste startte hij op samen met minister Bourgeois en wordt opgevolgd samen met de Verenigde Verenigingen. De realisaties zijn terug te vinden op de website www.samenvereenvoudigen.be.

De minister kondigt nog een kortlopend onderzoek aan naar de algemene veiligheid van de verenigingslokalen binnen de sectoren Cultuur, Jeugdwerk en Sport. Doel is zicht te krijgen op welke overheid waarvoor bevoegd is in deze materie, de problematiek in kaart te brengen en hiaten op te sporten in de regelgeving en uitvoering op te lijsten. Dit moet uitmonden in een antwoord op de vraag of er nood is aan bijkomend regelgevend initiatief. Uiterlijk begin 2008 wordt een rondetafel belegd met alle relevante partners. De minister nodigt ook de commissie uit tot voorstellen en suggesties. Resultaat van de rondetafel moet een advies zijn – tegen mei 2008 – over de gewenste strategie, met strategische, inhoudelijke en organisatorische aspecten. Op basis daarvan wil minister Anciaux een actieplan ontwikkelen, dat, afhankelijk van de budgettaire consequenties, in 2009 al via experimenten een aanzet moet krijgen.

2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Jeugd

2.1. Standpunt van mevrouw Tinne Rombouts

Mevrouw *Tinne Rombouts* informeert waarom er over de beleidsbrief geen advies gevraagd werd aan de Vlaamse Jeugdraad.

Het standpunt van de minister over de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme (ADJ) staat uitvoerig in de beleidsbrief beschreven. Sommige aspecten worden als vanzelfsprekend aanzien, maar zijn dat voor de spreker niet. Zo is er de uitspraak dat het uitlenen van kampeermateriaal een absolute kerntaak van de overheid is. De ervaring op lokaal niveau leert het omgekeerde. Veel uitleendienstten worden net losgekoppeld van de gemeentelijke diensten om meer op maat te kunnen werken. CD&V vreest dat die stap afbreuk zal doen aan de flexibele service en eventueel zelfs een stijging van de huurprijzen met zich

zal meebrengen. Dienstverlening door ambtenaren is immers duurder. De vrees voor minder inspraak van de gebruikers leeft toch ook wel. Waarom ziet de minister het uitlenen van kampeermateriaal voor het jeugdwerk als een absolute kerntaak voor de overheid?

Een audit zou duidelijk aangetoond hebben dat er geen synergie mogelijk is tussen de verschillende entiteiten van ADJ. De spreker kan dat niet afleiden uit de resultaten van de audit en vraagt de minister om die nog eens grondig te bekijken en erover te overleggen met het jeugdwerk. De Vlaamse Jeugdraad merkt dat trouwens ook op. De spreker vraagt daarbij respect voor de eigenheid van de twee vormingscentra. Zo blijkt ook duidelijk de dringende behoefte aan overleg met de raad van beheer, met inbegrip van vertegenwoordigers van het jeugdwerk over de concrete planning van de werking.

Wanneer wordt trouwens de in de beleidsbrief aangekondigde subsidieovereenkomst met ADJ afgesloten? ADJ werd decretaal opgericht. Dus als de minister iets wil wijzigen aan zijn structuur of werking moet dat decretaal geregeld worden in het decreet jeugdtoerisme. Wat is de concrete timing van de minister voor de wijziging van dit decreet?

CD&V is tevreden dat het Steunpunt Jeugd de voorlopige ondersteuning van de lokale jeugdraden op zich heeft genomen in afwachting van de oprichting van een nieuwe vzw. CD&V vindt de ondersteuning van lokale jeugdraden een belangrijk aspect van het Vlaams jeugdbeleid en zal dan ook kritisch en waakzaam toezien op de werking van deze nieuwe vzw. Hoe ver staat het met de oprichting? In de beleidsnota wordt de vzw Ondersteuning Lokale Jeugdparticipatie genoemd. Is dat al dan niet een voorlopige naam?

CD&V is heel tevreden met de budgetverhoging voor de Vlaamse Jeugdraad zodat het team jeugdbeleid uitgebouwd kan worden.

Jeugdaccomodatatie in brede zin is voor CD&V een belangrijk item. Het is goed dat de veiligheid in verenigingslokalen aandacht krijgt in het jeugdbeleid. De spreker verwijst naar de vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege over brandveiligheid van jeugdlokalen voor lokaal en intergemeentelijk jeugdwerk (*Hand.* VI. Parl. 2006-07, nr. C41, 1). Wat houdt het kortlopend onderzoek naar de algemene veiligheid van verenigingslokalen in? Wie zal het uitvoe-

ren? Wanneer zal het klaar zijn? Het zou trouwens interessant zijn als de resultaten bekend zijn voor de rondetafel van begin 2008.

Een belangrijke overweging bij het debat over het aangekondigde logiesdecreet en het wijzigingsdecreet jeugdinfrastructuur, is dat de jeugdinfrastructuur voor de jeugdverenigingen cruciaal is. Er zijn grote tekorten. De spreker verwijst naar de resolutie over de kampplaatsen. Het is belangrijk de administratieve lasten zo laag mogelijk te houden.

De spreker verwijst ook naar de schriftelijke vragen van mevrouw Sabine Poleyn en mevrouw Joke Schauvliege over de werking van het Vlaams Informatiepunt Jeugd (VIP) omdat ze nogal kritische signalen gehoord hadden over de werking ervan. Het VIP heeft in zijn jonge leven al een groot personeelsverloop gekend. Het is niet duidelijk hoe het zal samenwerken met het jeugdwerk. Het VIP is er nog niet geslaagd om de nodige ondersteuning te bieden. Zo heeft het bijvoorbeeld weinig bijgedragen aan de redactie van de lokale jeugdwerkbeleidsplannen. Dat is een gemiste kans.

Het VIP heeft al 1 miljoen euro aan de Vlaamse Gemeenschap gekost. Welke realisaties staan er tegenover? Hoe zal een en ander voort verlopen? Wat is er al gebeurd? Blijkbaar is er nog onduidelijkheid over zijn visie op jeugdinformatie. Dat is cruciaal voor een goede werking van het VIP. Hopelijk zitten er in het wijzigingsdecreet van het Vlaamse jeugdbeleid voldoende hefboomen en garanties om de werking van het VIP op te bouwen.

Het Jeugdonderzoeksplatform (JOP) is de spreker minder bekend en blijkt, bij navraag, ook niet echt tastbaar aanwezig in de jeugdsector. Nochtans kan het wel een nuttig instrument zijn. Wie stuurt het JOP aan? Is de jeugdsector daarbij betrokken en zo ja, op welke manier? Is het JOP betrokken bij het kortlopend onderzoek over de veiligheid van de jeugdlokalen? Waarom niet of waarom wel?

CD&V heeft tevergeefs gezocht naar de visie van de minister op de bovenbouw in de sector jeugd. Er wordt wel over gesproken in sociaalculturele volwassenenwerk. Een reorganisatie van de bovenbouw staat trouwens in het regeerakkoord. Welke organisaties behoren tot de bovenbouw jeugd en waarom? Welke organisaties behoren niet tot de bovenbouw jeugd en waarom niet? Komt er nog een reorganisatie in de bovenbouw jeugd?

Het derdebetalerssysteem voor de billijke vergoeding werd begin september gelanceerd. Kan de minister al een eerste evaluatie geven? Op basis waarvan zijn de prognoses gemaakt die gebruikt werden om het budget te berekenen?

Wat participatie, diversiteit en interculturaliteit betreft, blijft CD&V samen met de Vlaamse Jeugdraad aandringen op een correct debat inzake interculturaliteit, alsook op streefcijfers en inspanningsverbintenissen in plaats van quota en resultaatsverplichtingen. Die laatste zijn te repressief en werken te weinig stimulerend. Men mag de jeugdsector immers niet straffen voor het niet ingaan van de allochtone jongeren op een aanbod dat wel degelijk rekening houdt met hun eigenheden. Uit talloze praktijkvoorbeelden blijkt immers jammer genoeg dat de liefde niet altijd van twee kanten komt.

Bij het vastleggen van streefcijfers moet men ook respect hebben voor de specificiteit van het jeugdwerk. Een organisatie die bijvoorbeeld werkt met jongeren op het platteland, zal het immers veel moeilijker hebben om allochtonen te bereiken met haar aanbod, gewoon omdat er minder allochtonen wonen op het platteland.

Minister Bert Anciaux wijst erop dat hij het niet heeft over organisaties op het platteland maar wel over landelijke organisaties. Het gaat zelfs enkel over die organisaties verbonden aan de overheid. Hij heeft het niet over de jeugdbewegingen of de jeugdorganisaties, maar wel over organisaties als het steunpunt jeugd. De enige vereiste is dat 10 percent van het bestuur van het steunpunt jeugd van etnischcultureel diverse afkomst is. Het steunpunt jeugd moet immers representatief zijn voor de Vlaamse jongeren. Aan de andere organisaties wordt enkel gevraagd om in hun beleidsplan na te denken over interculturaliteit. Bij de landelijke jeugdorganisaties primeert overigens vooral de eigenheid van de organisatie.

Mevrouw Tinne Rombouts vraagt dat de minister daar dan duidelijkheid over creëert. Ze heeft geen bezwaren tegen denkoefeningen, maar quota benaderen organisaties op het platteland. De gestelde eisen moeten uitdrukkelijk beperkt blijven tot het steunpunt jeugd, en dat moet voor iedereen duidelijk zijn.

De spreker is tevreden over de stijgende middelen voor de aankoop van kampeermateriaal. Het is de bedoeling het tentenbestand op peil te houden. Welke tenten zullen precies aangekocht worden en ten behoeve van welke diensten? De middelen zou-

den in 2008 door middel van herverdelingen bijeengebracht worden. Zijn er garanties dat de 1 miljoen euro besteed wordt aan het tentenbestand?

2.2. Standpunt van mevrouw Laurence Libert

Mevrouw Laurence Libert looft de positieve evolutie van het jeugdbeleid sinds 1999, het jaar dat minister Anciaux hiervoor bevoegd werd. Tussen 1999 en 2008 evolueren de middelen naar een absolute toename van bijna 31 miljoen euro. De landelijke jeugdwerkstructuren groeien met 81 percent, vooral door de uitbreiding in het nieuwe decreet op het Vlaams Jeugdbeleid van 2004. Het decreet gemeentelijk jeugd(werk)beleid groeit met 60 percent. Dat zijn heel positieve evoluties, toch zijn er ook knelpunten, niet alleen in het participatiedecreet, maar ook in het aangekondigde decreet Vlaams jeugdbeleid. De principes van dit nieuwe decreet zijn positief, ze brengen de verzoeken van kinderen en jongeren tot 30 jaar samen.

De prioriteiten van het Vlaams jeugdbeleidsplan bewijzen dat zowel het jeugdbeleid als het kinderrechtenbeleid te winnen hebben bij dat partnerschap. Niet alleen vullen beide invalshoeken elkaar aan, ze lopen ondanks een verschillend taalgebruik ook in belangrijke mate gelijk. Het integreren van hun instrumenten moet het proces van de gehele integratie op de sporen zetten.

De visie van de minister over de uitvoeringsbesluiten is echter niet helemaal duidelijk. Wat gebeurt er met de organisaties die hun beleidsnota's moeten indienen voor maart 2008? Krijgen zij uitstel tot 1 september 2008? Welke criteria zullen gehanteerd worden voor de bovenbouw binnen de jeugdsector? Welke organisaties zullen in de bovenbouw passen, welke niet? Het toetsingskader ontbreekt om duidelijkheid te scheppen voor de organisaties. Welke plaats zullen de politieke organisaties krijgen?

De criteria van hoofdstuk 9 zijn duidelijk en bieden rechtszekerheid. Wat gebeurt er echter met de verenigingen die onder hoofdstuk 5 vallen? Ook het onderscheid tussen kunstonderwijs en jeugdwerk is niet altijd even duidelijk.

Open Vld juicht de initiatieven voor administratieve vereenvoudiging en billijke vergoeding toe. De spreker hoopt dat de minister de reglementen binnen de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport op elkaar zal afstemmen. Ze vallen immers allen binnen de bevoegdheid van de minister. Zo wordt het voor de

lokale besturen duidelijker en gemakkelijker om de reglementen als een geïntegreerd project te benaderen. Kan de minister al een korte evaluatie geven van de billijke vergoeding? Sabam, de vergoeding voor de auteursrechten, blijft verschuldigd. Dat is een federale bevoegdheid. Toch wil Open Vld de minister vragen om te streven naar een volledige oplossing.

De Strategische Adviesraad Cultuur, Jeugd, Sport, Media werd gisteren definitief goedgekeurd in de plenaire vergadering (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1302/1-3). Open Vld verwacht veel van die raad.

Wat is de huidige stand van zaken van de rondetafelconferentie kampplaatsen? Welke initiatieven zijn er genomen voor die conferentie? Klopt het dat er al een en ander gedaan is aan de zonevreemde jeugdverblijfplaatsen? Wat zijn de plannen van de minister? Zal hij overleggen met minister Bourgeois?

Zal minister Anciaux met minister Bourgeois ook overleggen over de kinderjournals? Komen de plannen van de minister overeen met de bepalingen van de beleidsbrief media?

Het VIP-Jeugd kan een belangrijke rol spelen bij het ontwikkelen van informatiekkanalen, zeker van de lokale besturen. Die weten immers niet altijd hoe ze daarmee moeten omgaan. Daarom is een algemene visie nodig over waar de Vlaamse overheid naartoe wil met de jeugdinformatie. Het VIP moet met de bestaande, informatieverenigingen netwerken opzetten om samen meer en betere informatiebeleidslijnen uit te zetten, maar vooral vernieuwende ideeën te ontwikkelen. Het VIP zou de lokale besturen moeten coachen zodat ze originele informatiebronnen gebruiken. Gelet op de aanzienlijke middelen mag er van het VIP veel meer verwacht worden. Is de minister het daarmee eens? Hoe ziet hij de verdere evolutie van dit orgaan? Kan hij na anderhalf jaar werking een evaluatie geven?

Sinds 1 januari 2007 wordt Jemp vzw niet langer gesubsidieerd. Om te vermijden dat er een leemte zou ontstaan in de ondersteuning van lokale jeugdraden werden middelen vrijgemaakt voor enerzijds het continueren van een vorm van dienstverlening voor de gemeentelijk jeugdraden en anderzijds het voeren van een onderzoek naar de behoefte aan en de levensvatbaarheid van een ondersteuningsorganisatie voor gemeentelijke jeugdraden. Daarvoor werd een bedrag van 150.000 euro in de begroting ingeschreven. Tegen wanneer verwacht de minister de resultaten van dat onderzoek?

Er zijn geruchten over een splitsing van de vzw ADJ en over een herstructurering van de sector jeugdtoerisme. De plannen van de minister zijn echter niet duidelijk. Hij wil dat er meer samengewerkt wordt. Geeft een splitsing de garantie voor een betere samenwerking?

Vraag en het aanbod inzake tenten zouden niet overeen komen. De verenigingen vragen seniortenten en de uitleendienst heeft enkel patrouilletenten. Is de verhuring van tenten een kerntaak van de overheid? Is het niet beter om samen te werken met de privésector? Die heeft meer middelen om sneller op de vraag in te spelen. Wat zijn de plannen van de minister?

Open Vld is geen voorstander van een doelgroepenbeleid. De partij steunt natuurlijk wel interculturaliteit, maar haar strategie is anders. In de beleidsbrief staat te lezen dat interculturaliteit een belangrijk nieuw te onderhandelen criterium wordt in de beheersovereenkomsten van grote instellingen en steunpunten. Dat zal ook ingeschreven worden in het nieuwe decreet Vlaams Jeugdbeleid. Daarin zal duidelijk worden welke initiatieven zij zullen nemen om interculturaliteit meer zichtbaar te maken in het aanbod, de participatie, de bestuursorganen, de vrijwilligers en de personeelssamenstelling. Graag verneemt de spreker van de minister wat hij met die passage in de beleidsbrief bedoelt. Open Vld blijft een tegenstander van quota. Interculturaliteit moet van onderuit komen; als een natuurlijk tot stand gekomen respect tussen groepen en mensen en niet wat van bovenuit worden opgedrongen. Dat leidt immers enkel tot de aanwezigheid van excuustruzen. Het aanmoedigen van inspanningen kan natuurlijk wel, ondersteunend werken is een positieve zaak, maar tegen het opdringen van quota's verzet Open Vld zich; repressief optreden kan niet.

Wat bedoelt de minister precies met het proefproject databank vluchtelingen? In het jeugdbeleidsplan staat de samenwerking met Zuid-Afrika en Marokko vermeld, de samenwerking met Congo is nieuw. Wat is daarvan de reden?

2.3. Standpunt van mevrouw Sabine Poleyn

Mevrouw Sabine Poleyn verwijst naar haar interpellatie over de individuele projecten in het internationale jeugdwerk (*Hand.* VI. Parl. 2006-07, nr. C175, 1), waaruit de met redenen omklede motie volgde die een evaluatie vroeg van de individuele projecten, en vroeg om het voortbestaan van de projecten afhanke-

lijk te maken van vorming, begeleiding, een positieve evaluatie en samenwerking met experts (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1203/1*). Uit het onderzoek van JINT bleken immers die tekorten.

JINT moet het Europese programma jeugd in actie uitvoeren. In de beleidsbrief staat dat JINT vooral één doelstelling van het programma moet uitwerken namelijk de communicatie over de Europese mogelijkheden voor jongerenmobiliteit. Andere doelstellingen van het programma zijn initiatieven inzake burgerschap en inzake betrokkenheid van jongeren bij lokale, nationale, Europese beleidsniveaus. Wat gebeurt daarmee? Zal JINT die uitvoeren of laat de minister die doelstellingen links liggen? Zal hij overleggen met Vlaamse organisaties die er al mee bezig zijn, bijvoorbeeld studenten- en jeugdraden en scholierenparlementen?

Minister *Bert Anciaux* wijst erop dat participatie een van de centrale assen in het jeugdbeleid is.

Mevrouw *Sabine Poleyn* beaamt dat maar vindt niets terug over de andere doelstellingen van het Europese programma.

Minister *Bert Anciaux* argumenteert dat het Vlaamse participatiebeleid een schoolvoorbeeld is voor de EU. Er is grote interesse voor in het buitenland. De bekendmaking ervan gebeurt door JINT, maar ook door de administratie.

Mevrouw *Sabine Poleyn* kreeg graag meer informatie over de besprekingen inzake het jeugdbeleid binnen de Europese ministerraad.

Minister *Bert Anciaux* repliceert dat hij, vlak na de vorige Europese ministerraad, met de parlementaire commissie de 1-euro-actie besproken heeft. Er is binnenkort een Europese informele raad over jeugd die de minister helaas niet kan bijwonen. De volgende formele raad is gepland in het voorjaar 2008. De minister zal daarover zeker verslag uitbrengen.

Mevrouw *Sabine Poleyn* merkt op dat de keuze voor Congo niet aansluit bij de geografische concentratie van het pas goedgekeurde kaderdecreet over ontwikkelingssamenwerking. De drie prioritaire landen in het regeerakkoord zijn Zuid-Afrika, Mozambique en Malawi. CD&V is akkoord om ook Congo op te nemen gezien de historische banden. Natuurlijk hoopt de spreker dat de minister er niet elk jaar een nieuw land bij neemt, want dat zou financieel niet te

dragen zijn. Maar weet de minister al wat hij precies in Congo zal doen? De tekst is heel vaag en er wordt amper verwezen naar de jeugd.

Minister *Bert Anciaux* heeft de samenwerking met Congo voor het onderdeel jeugd inderdaad nog niet concreet ingevuld. Op experimentele basis zal contact gelegd worden met Congo, maar dan vooral op het vlak van cultuur. Het was voor de minister niet duidelijk dat ook de andere beleidsdomeinen alleen maar mochten samenwerken met die drie landen. Zowel in het parlement als in de regering heeft hij altijd duidelijk gezegd dat voor hem Zuid-Afrika en Marokko de prioritaire landen zijn. Alle ministers hebben zijn beleidsbrieven gelezen en hij gaat ervan uit dat ze zijn keuzes aanvaarden en begrijpen.

Mevrouw *Sabine Poleyn* bevestigt dat het kaderdecreet ontwikkelingssamenwerking inderdaad niet expliciet voor de minister geldt. Er was wel duidelijk coherentie gevraagd tussen de initiatieven van alle ministers. Zal de minister vertrekken van de bestaande contacten van culturele en jeugdorganisaties met Congo, en trachten te versterken wat er al is?

Wat de beleidsrotondes en beleidskruispunten betreft, vindt de spreker het concept van de integrale ontwikkeling van de persoon in het kader van de Brede School ongemeen boeiend. Ze was wel teleurgesteld over de projectoproep vanuit jeugd en cultuur omdat die beperkt was tot het toeleiden van jongeren naar verenigingen. Heeft de minister nog plannen om de Brede School anders te interpreteren? Zo zou hij de leerkrachten, de trainers, de leiders van de jeugdbewegingen, de welzijnswerkers met elkaar kunnen laten kennismaken. Dat maakt het gemakkelijker om samen problemen aan te pakken. Mevrouw Poleyn verwijst naar de Hergo-methodiek waarbij alle partners en de jongeren zelf problemen aanpakken. Geweld op en rond de scholen komt vaak in de media. Daarover staat er niets in de beleidsbrief. Ziet de minister daar een rol voor hem weggelegd?

De minister verwijst naar het leerboekje als een concrete invulling van de erkenning van de verworven competenties (EVC). Wat is dat precies? In het hoger onderwijs is er al heel wat ervaring met EVC's. Wordt die ervaring ook gebruikt in het jeugd- en sociaalculturele werk?

Hoe komt het dat de VRT subsidies krijgt van de minister van Jeugd om jeugdjournaals uit te zenden?

Is er daarover overlegd met de minister van Media? Hoe evalueert de minister de projecten met de commerciële omroepen?

2.4. Standpunt van mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* vindt dat naast andere momenten, zoals het verslag van de kinderrechtencommissaris en het jaarlijkse kindeffectenrapport (KER), de bespreking van de begroting een gelegenheid is om het te hebben over de kinderrechten. Ze verwacht dat de coördinerende minister zowel in zijn beleidsbrief als in de begroting op een of andere manier toont dat het hem menens is met de coördinatie van het kinderrechten en het jeugdbeleid. De minister kan het opnemen voor kinderrechten onder andere in de media, maar het mag niet alleen bij woorden blijven. Zijn inzet moet ook structureel en concreet zijn. Nu kinderrechten onder jeugdbeleid vallen, wordt het actieve en participatieve ervan aangetoond, maar de spreker is toch niet zeker of kinderrechten niet beter bij welzijn thuishoren.

Mevrouw Merckx-Van Goey was nog hoopvol gestemd bij de beleidsnota. Toen werd een sterk instrumentarium aangekondigd. Dat blijkt echter te weinig uit de beleidsbrief en de begroting. Het kinderrechtenverdrag wordt te veel als een verklaring gezien terwijl het eigenlijk een juridisch bindend en afdwingbaar document is. De minister wil een en ander rechtsgrond geven bij de decretale verankering van de integratie van kinderrechten in het decreet Vlaams jeugdbeleid. Het verdrag is echter zelf de rechtsgrond en dwingend voor de overheid.

Welke maatregelen en middelen worden er nu precies ingezet voor zowel de coördinatie als voor de volledige verantwoordelijkheid voor kinderrechten? Drie bladzijden in de beleidsbrief en een beperkt aantal basisallocaties is alles wat de spreker terugvindt. De subsidies voor de aanmoediging voor de organisatie en ontwikkeling van activiteiten inzake kinderrechten stijgen licht. De inspanningen evolueren helaas traag en blijven te beperkt. Dat geeft de minister te weinig instrumenten om de aandacht van de andere ministers af te dwingen.

Elke coördinerende minister moet het parlement duidelijk maken hoe hij zijn collega's overtuigd heeft voor zijn zaak in het voorbije jaar en welke acties hij daartoe plant het volgende jaar. Er zijn wel subsidies en ook een bijdrage in de Nationale Commissie van de Rechten van het Kind. Desalniettemin blijft

de spreker zoeken naar instrumenten om de coördinerende rol goed te vervullen. Het is meer dan ooit nodig om aandacht voor kinderen af te dwingen. Hoe heeft de minister het afgelopen jaar zijn coördinerende rol vervuld? Kent hij de initiatieven van zijn collega's voor kinderrechten? In de begrotingsdocumenten voor welzijn en gezondheid komen de rechten van kinderen immers niet vaak voor.

Ze hoopt dat de omvorming van Kindeffectenrapport (KER) in Jongere- en Kindeffectenrapport (JoKER) de problemen met afdwingbaarheid en efficiëntie niet zal vergroten. Ze vraagt dat de jeugd- en kinderrechtenactoren volwaardig betrokken worden. Hopelijk zal het decreet Vlaams jeugdbeleid ook aandacht besteden aan de bijkomende suggesties om het kinderrechteninstrumentarium en -beleid te verbeteren.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* vraagt dat het parlement kan beschikken over de begroting 2008 van de Nationale Commissie voor kinderrechten. Onder tussen zijn er ook contacten over een vertegenwoordiger van het Vlaams Parlement in die commissie. Vertegenwoordigers van verschillende administraties en kabinetten nemen deel aan de werkgroepen. Bereiden zij hun bijdrage samen voor? Is de handleiding daarvoor het Vlaams actieplan kinderrechten? Hoe zal de Vlaamse invalshoek bewaakt worden?

Het vroegere vijfjaarlijkse verslag was een samenvoeging van de verslagen van de gemeenschappen. Nu wordt dat door de Nationale Commissie behandeld. Ze dringt erop aan dat het Vlaamse kinderrechtenbeleid voldoende tot uiting komt in het verslag. Dat is een coördinatietaak van de minister. Kortom, mevrouw Merckx vraagt een krachtadiger beleid dan de beperkte passage in de beleidsbrief en de luttelste programma's van de begroting.

2.5. Standpunt van mevrouw Els Robeyns

Mevrouw *Els Robeyns* stelt dat het jaar 2008 voor de bevoegdheid jeugd een belangrijk beleidsjaar wordt waarin een aantal nieuwe maatregelen geconcretiseerd en in toepassing gebracht worden. De twee belangrijkste beleidsaccenten van de minister namelijk participatie en interculturaliteit liggen de sp.a-spirit-fractie na aan het hart.

Over het Participatiedecreet is al veel te doen geweest en het zal hier nog uitvoerig besproken worden. De doelstelling om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk jongeren kunnen deelnemen en deelhebben aan het jeugdwerk steunt haar fractie ten volle. Met het

decreet, dat een overkoepelende maatregel is, wordt de aandacht voor participatie die in de bestaande regelgeving al nadrukkelijk aanwezig is, vernieuwd, verrijkt en verdiept met specifieke aandacht voor kansengroepen. Via dit Participatiedecreet en via het herwerkte decreet Vlaams jeugdbeleid, waar onder andere het verankeren van het kinderrechtenbeleid in het jeugdbeleid en het verankeren van jeugdbeleidsinstrumenten centraal staan, krijgen kinderen en jongeren een plaats in het sectoroverschrijdende participatiebeleid.

Het is goed dat de beleidsbrief het belang van jeugdinformatie nogmaals benadrukt. Zeker met de nieuwe media dreigen de jongeren geconfronteerd te worden met een overaanbod aan informatie. Daarom is goede en correcte jeugdinformatie essentieel. Een belangrijke rol is weggelegd voor het Vlaams Informatiepunt Jeugd (VIP). In opdracht van het VIP komt er een onderzoek naar de informatiebehoeften van kinderen en jongeren en naar de kwaliteit van het informatieaanbod voor jongeren. Is dat onderzoek al gestart?

Naast het onderzoek is het ook belangrijk dat er bij het VIP in 2008 veel aandacht gaat naar de uitwerking van een informatiebeleid voor specifieke doelgroepen en naar de uitbouw en verdieping van het jongereninformatiepuntennetwerk.

2008 is ook belangrijk voor het lokale en provinciale niveau want het is het eerste jaar van uitvoering van de nieuwe gemeentelijke en provinciale jeugdbeleidsplannen. Ook hier werd het belang van jeugdinformatie benadrukt. De gemeenten hebben immers de mogelijkheid om in te tekenen op een prioriteit jeugdinformatie. Heeft de minister ondertussen al zicht op het aantal gemeenten dat hierop zal intekenen of is het nog te vroeg?

Voor de ondersteuning van de lokale jeugdraden, begroot de minister een verhoging van 50.000 euro voor het budget van de Vlaamse jeugdraad. Die middelen zijn bedoeld om de participatie van jongeren in de raad, die de Vlaamse overheid moet adviseren, te laten toenemen. Anderzijds onderstreept de minister terecht dat het belangrijk en noodzakelijk is dat er op Vlaams niveau systematisch aandacht en steun blijft bestaan voor de lokale participatie van kinderen en jongeren. Hij legt daarbij ook de nadruk op de belangrijke rol voor de gemeentelijke jeugdraden. Daarom is het vreemd dat er geen middelen worden vrijgemaakt om de participatie van jongeren op

lokaal niveau, met andere woorden in de gemeentelijke jeugdraden, te bevorderen. Waarom komt er vanuit het Vlaamse niveau geen budgettaire impuls voor de lokale jeugdraden betreft?

De spreker dankt de minister voor de bijzondere aandacht die hij in zijn beleidsbrief besteedt aan de opvolging van de resoluties en moties van het Vlaamse parlement. Kort samengevat vindt ze de beleidsbrief in zijn algemeenheid erg goed. Er is voldoende aandacht voor enerzijds continuïteit en anderzijds uitbreiding en vernieuwing. Hij bevalt alleszins veel uitdagingen en ze hoopt dat de minister zijn beleidskeuzes voor 2008 kan realiseren.

2.6. Standpunt van de heer Jos Stassen

De heer *Jos Stassen* apprecieert dat mevrouw Merckx de kinderrechten op de politieke agenda blijft plaatsen en het belang van het kinderrechtencommissariaat blijft benadrukken. Zijn politiek gevoel zegt hem immers dat het Kinderrechtencommissariaat en andere paraparlementaire instellingen onder druk komen te staan.

Het is paradoxaal vast te stellen dat hoewel het jeugdwerk boomt, de maatschappelijke positie van jongeren niet versterkt is. Maatschappelijk geëngageerde jongeren hebben het moeilijker initiatieven te realiseren, zelfs als het dan maar gaat om een klassieke jeugdfuif. De maatschappelijke aanvaarding van hun eigenheid gaat er zeker niet op vooruit.

De samenleving lijkt zich steeds meer te fixeren op gewelddadige en probleemjongeren. Vooral de federale politiek speelt daar voor een deel op in. Het is belangrijk dat de Vlaamse minister van Jeugd het probleem in de juiste context plaatst: er zijn slechts enkele honderden probleemjongeren in heel Vlaanderen.

De minister trekt te weinig de kaart van de kinderen en jongeren zonder papieren. Hun kinderrechten staan immers onder druk. Het is belangrijk dat de minister van Jeugd voor hun rechten blijft opkomen.

De heer Stassen verwijst naar het standpunt van Open Vld en hun bezwaar tegen quota. Hij merkt op dat enkel acties van onderuit bijvoorbeeld nooit hadden kunnen zorgen voor een democratisering van het onderwijs. De vrouwenbeweging, de vredesbeweging, de arbeidersbeweging hebben aangetoond dat op een bepaald moment meer nodig is dan enkel groeien van

onderuit. Hij pleit niet voor quota in het jeugdwerk, maar zonder stimulerende maatregelen blijft het enkel bij mooie voornemens.

2.7. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Minister Bert Anciaux beschouwt Jeugd als zijn meest belangrijke bevoegdheid. Kansen geven aan jongeren betekent zorgen voor een samenleving die meer mogelijkheden, meer bescherming, meer ruimte voor verscheidenheid biedt. Tegelijkertijd heeft de minister het moeilijk met de geheimtaal waarin over het jeugdbeleid gesproken wordt. Het jargon wordt hoe langer hoe technischer alsof jeugdbeleid een puur technische aangelegenheid is.

Als men stelt dat de kinderrechten in de beleidsbrief beperkt worden tot de bladzijden 30 tot 32, begrijpt de minister de opmerkingen. Maar dit is slechts een specifieke focus, want tal van andere aspecten in het nieuwe decreet jeugdbeleid kunnen tot veel sterkere afdwinging van kinderrechten leiden.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey is inderdaad een ambassadeur van de kinderrechten. Het kinderrechtencommissariaat is een belangrijk instrument en een waardevolle partners van de minister. Hij tracht op hun bevindingen in te spelen. Het klopt dat het kinderrechtenverdrag meer is dan een verklaring. Hij heeft nog niet gehoord dat in het buitenland het decreet zelf wordt aangegrepen om juridische of politieke actie te ondernemen.

Als de beleidsbrief geen aandacht schenkt aan kinderen en jongeren zonder papieren is dat een fout. In het hoofd van de minister is dat een van de belangrijkste aspecten van kinderrechten. Aangaande de opsluiting van die jongeren in gesloten centra heeft de minister al gunstige informele contacten gehad met de formateur. Het is immers in strijd met de kinderrechten.

De minister zal daarover eerst overleggen met het federale overlegcomité. Als dat zonder resultaten blijft, zal hij eventueel bepaalde instanties financieel ondersteunen om een klacht in te dienen bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. Dergelijke actie tegen collega's van de Vlaamse Regering zou echter een rel veroorzaken waarbij verwijten als goedkoop populisme ten kosten van jongeren en kin-

deren geuit zouden worden. Het komt er dus op aan de andere ministers te overtuigen.

Het is niet zo vanzelfsprekend om het kinderrechtenverdrag als rechtsgrond te gebruiken. De minister is bekommerd om kinderrechten, maar er is een groot verschil tussen theorie en praktijk. Hij wil van Vlaanderen een modelgemeenschap maken die elke schending van kinderrechten aanpakt. De minister wil dus wel onderzoeken hoe hij hardere maatregelen kan nemen en verder gaan dan zuivere sensibilisatie.

Het VIP werd op 28 april 2006 opgericht door de Vlaamse Regering. De algemene vergadering kreeg de eerste keer een mandaat van een jaar tot 30 juni. 2007. Al van in het begin leefde er een zeker wantrouwen tegenover de oprichting van een nieuwe instelling. Het VIP is nu een tijdje bezig en de vragen blijven bestaan, vooral omdat concrete output niet altijd onmiddellijk zichtbaar is. Het VIP kampt met personeelsproblemen en dat heeft gezorgd voor vertraging in de concretisering van de werking. De coördinator heeft ontslag genomen, ondertussen is er iemand anders aangeworven. Twee personeelsleden uit de vroegere werking van Delta zijn aanvankelijk mee overgestapt in de vzw, maar hebben ondertussen ook de vzw verlaten. Kortom, de continuïteit is niet altijd zo vanzelfsprekend geweest. Recent is er overleg geweest met de raad van bestuur die een planning en een toelichting bij de realisaties gaf.

De minister geeft daarvan een kort overzicht, maar de volledige lijst zal schriftelijk aan de commissieleden worden bezorgd. Er bestaan op het ogenblik zes informatieproducten, gidsen en sites, waaronder echte pareltjes. Op het vlak van algemene informatie is de vzw sterk bezig. Voorts werden de zes informatieproducten geëvalueerd door verschillende partnerorganisaties en, in opdracht van het VIP, ook door een externe deskundige. De resultaten daarvan zullen worden gebruikt om tot verbeterde producten te komen die in het najaar 2008 voor het publiek ter beschikking moeten zijn. In functie daarvan zullen de nodige opdrachten en ook samenwerkingsverbanden met partners gerealiseerd worden. De resultaten van de externe evaluatie worden begin december toegelicht. In de loop van 2007 worden de bestaande brochures en websites geüpdatet door de partnerorganisaties in samenwerking met het VIP. De website blijft online en de gidsen zullen in hun huidige maar geüpdatete vorm een herdruk en een identieke verspreiding kennen als in 2006.

Een strategie ontwikkelen om de informatie tot bij de bijzondere doelgroepen te krijgen is essentieel. In juni 2007 is daarvoor een stafmedewerker aangevraagd. Een actieplan is goedgekeurd en dat wordt nu geoperationaliseerd. Ook de aandacht en kennis ontwikkelen inzake het toegankelijk maken van informatieproducten voor kinderen en jongeren met beperkingen is essentieel. In dat kader zet het VIP eind 2007 een actie op touw waarbij niet-commerciële websites voor kinderen en jongeren na doorlichting en aanpassing een AnySurferlabel toegewezen krijgen. Dat label bevestigt de toegankelijkheid van sites voor kinderen en jongeren met beperkingen. Voor websites van ngo's zowel lokaal als bovenlokaal, zal het VIP instaan voor de financiering van de doorlichting en de vorming van de deelnemende organisaties. Daartoe wordt onder meer ook samengewerkt met de vzw Licht en Liefde.

In functie van de gewenste vernieuwing van het JIP-concept en het toepasbaar maken in andere settings dan gemeentelijke jeugddiensten of jongerenadviescentra, werden met de netwerken interne discussies gestart in het najaar 2007. Die worden voort uitgewerkt in functie van de uitbreiding van het aantal JIP's.

Als eerste aanzet tot verruiming van de actieradius van het lokale jongereninformatieaanbod werd ook het project inzake jongereninformatiezuilen voortgezet. Een nieuwe voorraad zuilen werd gemaakt en de folders worden geactualiseerd en herdrukt. Kortom, de evaluatie komt er. Het onderzoek over wat jongeren van informatie verwachten wordt uitgevoerd door de KULeuven, maar is nog maar pas gestart.

Pas binnen een maand kan worden beoordeeld hoeveel gemeenten ingegaan zijn op de prioriteit jeugd-informatie.

De herstructurering van ADJ is al een paar keer besproken. ADJ omvat drie verschillende werkingen. Geen van de drie onderdelen is echt gelukkig met de huidige werking. ADJ blijft een belangrijke partner, maar er zijn twee knelpunten: de ondertussen een beetje geforceerde samenwerking tussen een aantal ambtenaren van de administratie en afgevaardigden van het jeugdwerk in de raad van bestuur en het verschil in visie tussen de grote verblijfscentra Hoge Rienen en Destelheide en de uitleendienst.

Het klopt dat het jeugdwerk nog altijd niet mee is met de herstructurering. Vorige week is er nog een

gesprek geweest met de raad van bestuur van ADJ en ook met de vakbonden werd overlegd. Dat overleg wordt voortgezet. Momenteel doet de afdeling een onderzoek naar de consequenties van de 'insourcing'. Zeker op vlak van personeel moet dat grondig bekeken worden. Er zijn ook een aantal afspraken gemaakt. Eind november zal het kabinet de raad van bestuur een stappenplan en een timing voor de herstructurering voorstellen. Nadien zal het jeugdwerk het plan aanvullen en bedenkingen formuleren. Eind december, begin januari zal dan opnieuw overlegd worden.

Ook de aankoop van tenten is een specifieke overheidsopdracht waarbij het jeugdwerk kan worden betrokken. De overheid wil haar verantwoordelijkheid nemen. Het budget van 1 miljoen euro staat momenteel nog op een provisioneel krediet bij financiën, maar wordt begin januari via herverdelingsbesluit op de juiste basisallocatie geplaatst. In januari kan de aanbesteding dus uitgeschreven worden.

Het jeugdwerk pleit inderdaad voor seniortenten, maar patrouilletenten zijn goedkoper per slaapplek. De minister zal de middenweg bewandelen en beide tenten aankopen. Het is immers niet nodig voor elke activiteit over seniortenten te beschikken, patrouilletenten zijn perfect geschikt om in te slapen.

De minister gelooft niet in privatisering. Het is de bedoeling om de tenten gratis aan te bieden aan het jeugdwerk. Dat is commercieel niet interessant voor de privésector. De tenten worden echter wel aangekocht bij privéfirma's.

De minister wil inzetten op de Brede School. Geweld bestrijden kan trouwens een onderwerp zijn van dergelijke projecten. Zo kan ook het jeugdwerk zijn rol spelen. In het kader van het Participatiedecreet wil de minister een aantal proeftuinen realiseren.

Het leerboekje is een systeem waarbij deelnemers uit het sociaalcultureel volwassenenwerk en het jeugdwerk hun cursussen en attesten systematisch kunnen noteren. Dat boekje kan dan bijvoorbeeld dienen om hun curriculum bij latere sollicitaties te verrijken. Het wordt gezamenlijk door het sociaalcultureel volwassenenwerk en het jeugdwerk gelanceerd.

Nogal wat kinderrechtenactoren hebben nog steeds schrik dat het nieuwe decreet op het jeugdbeleid de kinderrechten zou versmachten. Soms hoort de minister de stelling dat het jeugdbeleid eerder een

onderdeel moet vormen van de kinderrechten. Zijn visie vertrekt echter vanuit een overkoepelend jeugd-beleid. Het jeugdbeleid is de systematische aandacht van de overheid voor de leeftijdscategorie van nul tot vijftientig jaar – met inbegrip van kinderrechten – gebaseerd op waarden, een visie op jonge mensen en hun maatschappelijke positie. Tot grote spijt van de minister gaat die visie in tegen de maatschappelijke stroom. Het beleid is gebaseerd op vertrouwen en het bieden van optimale kansen. Tegelijkertijd wordt gezocht naar oorzaken en remedies voor disfuncties allerhande. Het beleid wil echter niet fixeren op de problemen, maar wel op de kracht van de jeugd. Dat vergt dialoog en respect. Jargon en techniciteit is daarbij niet onbelangrijk, dat moet de minister soms wat leren.

Jeugdrechten vormen een wettelijk en ethisch referentiekader, de basis voor specifieke maatregelen in het jeugdbeleid. In het nieuwe jeugddecreeet wordt die visie voort ontwikkeld. Er komt meer aandacht voor de kinderen, met name door het verankeren van de aanspreekpunten en het kenniscentrum voor de rechten van het kind. Er komen ook subsidies voor kinderrechteninitiatieven in de subsidielijn participatie en informatie. De middelen waarover mevrouw Merckx sprak, moeten worden verhoogd met de middelen voor de specifieke projecten kinderrechten die nu al in die subsidielijn zitten. De middelen zijn dus wel meer gestegen dan enkel die basisallocatie.

Sommigen vrezen dat de leeftijdsverruiming tot 25 jaar de aandacht voor het jonge kind zal verminderen. Het beleid zal daarvoor oog hebben. Dat alles zal grondig behandeld worden bij de parlementaire bespreking van het nieuwe jeugddecreeet.

Er zijn nog een aantal knelpunten, onder meer over de politieke jongerenorganisaties. De minister tracht de regering daarvoor zo snel mogelijk een oplossing te bezorgen. De gesprekken over de uitvoeringsbesluiten kunnen snel starten nadat het decreet goedgekeurd is.

Op basis van een evaluatie van het huidige decreet op de jeugdverblijfcentra, dat samen met de sector werd opgesteld, maakt de administratie werk van een voorstel tot decreetswijziging. Begin 2008 zal daarvoor verder overleg gestart worden. Bepaalde aspecten kunnen allicht aangepast worden zodat de uitvoering vlotter kan. De minister wil ook een lans breken voor de ondersteuning van de eenvoudige kampplaatsen. Het verheugt hem dat alle aanwezigen op de rondetafelconferentie jeugdtoerisme, minstens

het belang van een voldoende groot en divers aanbod van jeugdverblijfcentra en kampplaatsen benadrukten. Er zijn al belangrijke stappen ondernomen voor de zonevreemdheid, maar dat wordt voortgezet.

De middelen voor de billijke vergoeding zijn geraamd op basis van een prognose van de beheersvennootschappen. De tekorten van 2008 zullen automatisch op de teller 2009 komen. Daar is al een forse verhoging van de middelen van 250 000 naar 550 000 euro gepland. Dat zou voldoende moeten zijn.

De resultaten van het onderzoek over veiligheid van verenigingslokalen, een volledige nieuw onderzoek trouwens, zullen bekend zijn tegen de zomer 2008. De aanbesteding is uitgeschreven, maar het is nog niet geweten wie het onderzoek zal uitvoeren. De minister zal de resultaten toelichten in de commissie of op de rondetafelconferentie. Het Jeugdonderzoeksplatform JOP wordt daar niet bij betrokken.

Het JOP zal het bestaande Vlaamse wetenschappelijke onderzoek screenen op de interessante elementen voor jongeren en het jeugdbeleid. Daarenboven staat het in voor de jeugdmonitor.

Als VRT ook een jeugdjournaal start, zal de omroep op dezelfde wijze gesteund worden als de commerciële omroepen. Het VRT-voorstel is nog niet binnen, dus er is ook nog niet beslist dat de middelen aan de VRT zullen worden overgemaakt.

Bij de besprekingen van de beheersovereenkomst in de regering is steeds bepleit dat de verschillende beleidsdomeinen de VRT bijkomende ruimte voor 2008-2009 bieden. Het zou immers kunnen dat de nieuwe beheersovereenkomst pas volgende regeerperiode wordt afgesloten. Als de minister zijn informatiebeleid gestalte geeft via VT4 en VTM, is het logisch dat hij de VRT dezelfde kansen geeft. Hij doet dat trouwens ook voor het sport- en cultuurbeleid. Een goed informatiebeleid knoopt ook aan bij de actualiteit. Zo zal de minister bij de Olympische Spelen van 2008 informeren over het sport-voor-allen- en het topsportbeleid.

Mevrouw *Sabine Poleyn* verklaart dat de mediadeskundigen van haar partij geen voorstander zijn van een versnipperde financiering van de VRT. Ze willen een volledige financiering, gekoppeld aan een duidelijke opdracht in de beheersovereenkomst.

Minister *Bert Anciaux* kan geen enkele zender discrimineren. Een bestaand initiatief komt trouwens niet

in aanmerking voor subsidies. Het kinderjournaal *Karrewiet* wordt dus niet gesubsidieerd, enkel bijkomende jeugdjournaals komen in aanmerking.

De minister herhaalt dat hij geen quota wil opleggen maar wel heel wat stimuli wil geven voor interculturele samenwerking. Het steunpunt jeugd is de uitzondering. Het steunpunt heeft de plicht om een niet-discriminatoire beleid te voeren, ook intern. Zoals elke semi-overheidsinstelling moet het steunpunt de samenstelling van de samenleving weerspiegelen. Bij de jongere bevolking is ongeveer 10 procent van etnisch diverse culturele achtergrond. De minister benadrukt dat het zinnetje over de beheersovereenkomsten met jeugdverenigingen geen quorum inhoudt.

Het proefproject databank vluchtelingen valt eerder onder het cultuurbeleid. De minister wil dat het cultuurbeleid iedereen de mogelijkheid geeft om deel te hebben en deel te nemen aan het cultuurbeleid. Een van de kwetsbare groepen zijn de vluchtelingen. Het is belangrijk te weten of er vluchtelingen met artistieke talenten zijn – sommige hebben zelfs internationale faam – en ze mee te laten participeren en hun kwaliteiten te laten ontwikkelen.

De minister herhaalt dat de samenwerking met Congo vooral cultureel en experimenteel is. De reden is dat er in Brussel een grote Congolese gemeenschap aanwezig is.

Het is mevrouw *Tinne Rombouts* nog altijd niet duidelijk wat het voordeel is van de verhuring van het kampeermateriaal door de administratie. Dat is geen pleidooi voor privatisering, maar gewoon een vraag om duidelijkheid. Het onderzoek van de KULeuven over welke informatie jongeren precies willen, is belangrijk voor het VIP. Ook een juiste afbakening van het begrip jeugdinformatie is nodig voor een goede werking van het VIP. Ze kan alleen maar aanmoedigen dat daar snel werk van wordt gemaakt.

Minister *Bert Anciaux* stemt erin toe om de gegevens schriftelijk te bezorgen.

Mevrouw *Laurence Libert* is het eens met de opmerking van mevrouw *Rombouts* over de tentenverhuring. Ze herhaalt haar vraag over de bovenbouw in het nieuwe jeugddecreet. Wat het VIP betreft zijn er twee prioriteiten voor de lokale beleidsplannen, een ervan is jeugdinformatie. Kan de minister verduidelijken hoe hij de lokale besturen daarbij zal helpen?

Minister *Bert Anciaux* zegt dat het voor de bovenbouw alleen de bedoeling is om ADJ te hervormen. Het VIP heeft onder andere de taak het netwerk van JIP's te coachen. Dat zijn lokale actoren die sterk bij de gemeentebesturen betrokken zijn. Zij zullen zorgen voor pakketten over hoe om te gaan met jeugdinformatie. Ook de resultaten van het onderzoek over jeugdinformatie zullen zeker aan de gemeenten bezorgd worden. Daarnaast zijn er ook nog andere acties, onder meer via de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten (VVJ).

II. CULTUUR

1. Toelichting van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Cultuur door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

1.1. Een cultuurbeleid op twee sporen

Minister *Bert Anciaux* stelt voor dat hij net als voor het jeugdbeleid werkt met een tweesporenbeleid. Enerzijds wil de minister een kwaliteitsvol cultuuraanbod stimuleren en ondersteunen. Een overheidsbeleid moet immers de voorwaarden creëren waarbinnen kunstenaars en sociaal-culturele werkers hun projecten optimaal kunnen ontplooiën.

Anderzijds moet gezorgd worden voor participatie: men moet zoveel mogelijk mensen activeren om deel te nemen aan cultuur. Een zo groot mogelijk deel van de bevolking moet bereikt worden met het kwaliteitsvolle aanbod. Het gaat daarbij dus zowel om deelnemen als deel hebben.

De minister herinnert eraan dat hij al sinds 1999 een forse stijging van de middelen ambieert. Hij acht dat namelijk nodig voor een goed cultuurbeleid en benadrukt dat hij op tien jaar een groei van 94% realiseerde door een stijging van 222,57 naar 432,42 miljoen euro.

Het cultuurbeleid legt de accenten op participatie en interculturaliteit. Om het rijke, gesubsidieerde en kwaliteitsvolle aanbod zo breed en intensief mogelijk te verspreiden, wil de minister systematische, duurzame en intensieve aandacht besteden aan participatie. Verder mikt hij op de permanente zoektocht naar een groter en meer divers publiek, meer toegan-

kelijkheid door minder drempels, de verhoging van de culturele competenties en de verbreding van het cultuurbegrip. Een natuurlijke link naar diversiteit en interculturaliteit is daarbij vanzelfsprekend.

Hier is eveneens sprake van een tweesporenbeleid: de minister wil tegelijk in alle bestaande regelgeving de aandacht voor participatie versterken, én via het Participatiedecreet een flankerend beleid voeren. Dat laatste beoogt het ordenen en integreren van bestaande instrumenten, het uitbreiden van de inspanningen, het aanreiken van nieuwe instrumenten, en tot slot de duurzame en samenhangende verankering van dit alles. Er moet ook een kader voor vernieuwing worden gecreëerd door proeftuinen. Verder streeft de minister naar duurzame aandacht voor kansengroepen zoals mensen in armoede, personen met een handicap, gedetineerden, etnisch-cultureel diverse groepen, gezinnen met kinderen en dergelijke.

Minister Anciaux wijst erop dat zijn beleid de participatie verdiept en verbreedt. Ook voor interculturaliteit wil hij werken aan een actief programma, naar analogie naar wat hij verwoordde in de toelichting Jeugd.

1.2. Participatie en interculturaliteit

Vergeleken met 2007 neemt het budget voor participatie tegen 2009 met 72,2% toe, van 10 naar 17,5 miljoen euro. Voor het diversiteit- en interculturaliteitsbeleid worden naast de werkingsmiddelen (160.000 euro) en de subsidies (150.000 euro) nog subsidies verleend aan het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis en wordt minimaal 900.000 euro ingezet voor projecten in het kader van het Participatiedecreet waarin interculturaliteit centraal staat.

Daarop bespreekt minister Anciaux zijn voornemen om deze beleidsaccenten af te stemmen. Hij merkt op dat de opsomming niet uitputtend is en dat de middelen ook geïntegreerd zijn in andere beleidsonderdelen. Hij geeft wel enkele voorbeelden. Zo wil hij samenwerken met Welzijn door aandacht te geven aan bijzondere doelgroepen en aan cultuurparticipatie; met Vrije tijd en Toerisme via de cultuurdatabank; met Media via de jongerenjournals, kunstprogramma's en captaties; met onderwijs via levenslang en -breed leren, de Brede School en kunsteducatie.

1.3. Internationaal cultuurbeleid

De minister wijst erop dat de belangrijkste inspanningen inzake het internationaal cultuurbeleid gebeuren via de enveloppensubsidie voor het middenveld, waarnaast aanvullende middelen worden ingezet voor een Vlaamse internationale cultuurpolitiek. Hij somt de krachtlijnen op: intensivering van de banden met Nederland en de Franse Gemeenschap, internationale verplichtingen en aanwezigheid op fora, opvallende aanwezigheid op internationale evenementen (Avignon, Berlijn, Venetië, Angoulême, en de Europese Cultuurhoofdsteden), de voortzetting van de samenwerking met Zuid-Afrika, Marokko en China, en een nieuwe verkenning met Congo, Turkije en de Europese regio's.

Ook voor het internationale cultuurbeleid namen de middelen fors toe. Zij zullen in 2009 gestegen zijn tot 4,1 miljoen euro, terwijl zij in 1999 nog 2,3 miljoen euro bedroegen, een stijging van 74%. Vergeleken met het huidige budget kent de begroting 2008 op dit punt een stijging van 600.000 euro of 17%.

1.4. Randvoorwaarden en vernieuwing

Inzake infrastructuur wordt verder gewerkt met het Fonds voor Culturele Infrastructuur (FoCI) voor investeringen in eigen en particuliere accommodaties. Het wetenschappelijk onderzoek wordt voortgezet door het geïntegreerde steunpunt Jeugd, Cultuur en Sport. Ook de VIA 3-middelen en de regularisatie van ex-DAC'ers gaat door, evenals de ondersteuning van het vrijwilligerswerk, de cultuurprijzen en de aandacht voor e-cultuur.

1.5. Sociaal-cultureel beleid

1.5.1. Lokaal cultuurbeleid

De minister wijst erop dat het decreet op het lokaal cultuurbeleid verder bouwt op een participatief en dynamisch lokaal cultuurbeleid. Participatie, gemeenschapsvorming en kansengroepen krijgen bijkomende aandacht in een vernieuwd kader. De stand van zaken vandaag is dat 210 gemeenten in het decreet zijn ingestapt, terwijl 63 een erkend cultuurcentrum hebben en 299 een erkende bibliotheek. In Brussel hebben 15 van de 19 gemeenten een Nederlandstalige Openbare

Bibliotheek. De minister benadrukt dat dit laatste enkele jaren geleden niet meer dan een wens was.

De wijziging aan het decreet bevat onder meer de volgende accenten. Er is een forse planlastverlichting ter waarde van 1.280.783 euro of 48,71%. Verder noemt de minister de extra kansen voor instappers en de inzet van de 1-euro-regeling voor gemeenschapsvorming (meer kansen voor verenigingen, actiegroepen, wijkwerking en dergelijke). Voor de bibliotheken is men op weg naar de Digitale Bibliotheek Vlaanderen, maar ook naar een volwaardige bibliotheekwerking in elke gevangenis en één blindenbibliotheek voor meer bereik (230.000 euro per jaar bijkomende werkingsmiddelen). Voor de cultuurcentra wordt de basissubsidie opgetrokken en zijn er aanvullende middelen voor cultuurparticipatie. Via het Participatiedecreet komen er extra middelen voor mensen in armoede. Tot slot kondigt de minister vanaf 2009 ook één steunpunt voor het lokale cultuurbeleid aan.

1.5.2. Het sociaal-cultureel volwassenenwerk

De toekomst van het sociaal-culturele werk vraagt steeds meer een actueel en breed gedragen Vlaams project. Het vormt de kern van het maatschappelijke kapitaal, meent de minister. Hij wil het daarom levendig en inspirerend houden. In verband met de geplande wijziging van het decreet noemt de minister het voortdurende overleg met sector, engagementen in het charter met de Verenigde Verenigingen en de bevestiging van de uitgangspunten zoals: de sterkere positionering van het sociaal-culturele element dat een kernactor is in informeel leren, de vermindering van de planlast, meer maatschappelijk debat over de positionering van het sociaal-culturele werk, en aandacht voor diversiteit en interculturaliteit

In het kader van de bijkomende engagementen ten opzichte van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen noemt de minister de uitklaring van de indexproblematiek; de versterking van de zichtbaarheid van de sector, onder meer via het leerboekje sociaal-cultureel werk voor jeugd en volwassenen, de sterkere positie van de Vormingpluscentra, en de versterking van het verenigingsleven via pilootprojecten; een maatschappelijk debat over het budget in de nieuwe beleidsperiode; bij voldoende draagvlak een initiatief ter hervorming van de bovenbouw. Wat dit laatste aspect betreft wordt de goede werking van de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkeling (FOV) alvast gehonoreerd met 27.000 euro extra. Het totale budget stijgt zo naar 48.171.000 euro.

1.5.3. Amateurkunsten

Het derde onderdeel van het sociaal-culturele beleid wordt gevormd door de amateurkunsten die zich momenteel in een hoogconjunctuur bevinden. De minister wil blijven investeren in het verruimen en zichtbaarder maken van deze bloeiende sector. Sinds dit jaar loopt een nieuwe beleidsperiode. De blijvende accenten zijn de stijging van de structurele middelen met 600.000 euro of 20% meer dan in 2007; het nieuwe Forum Amateurkunsten; het accent op de verbreding, verruiming, vernieuwing en zichtbaarheid van de sector; en de wijziging van het decreet lokaal cultuurbeleid op dit punt, met name de vraag aan de cultuurcentra om meer aandacht te hebben voor deze amateurkunsten. Het totale budget stijgt in 2008 tot 7.793.00 euro, een toename van 6% ten opzichte van 2007.

1.5.4. Circusbeleid

Circuskunsten en straattheater kennen een nieuw élan. Een nieuw circusdecreet moet vanaf 2008 bijkomende kansen beiden aan vernieuwende evoluties en een sterkere zichtbaarheid van de brede waaier aan circusinitiatieven die al bestaan. De accenten van het nieuwe decreet zijn: een circuscentrum, vorming en opleiding met kansen voor internationale scholing, het ondersteunen van producties, de presentatie en spreiding van circuskunsten, en de promotie van een positief circusimago. De middelen groeien fors tot 1,9 miljoen euro.

1.5.5. De Vlaamse gebarentaal en cultuurspreidende initiatieven

De minister meent dat de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal is een mijlpaal is voor de dovengemeenschap in Vlaanderen. In 2008 zal het eerste jaar van de vierjarige erkenning en subsidiëring van het kennis- en coördinatiecentrum starten. Voor 2008 wordt een bedrag van 117.000 euro uitgetrokken of 9,3% meer dan oorspronkelijk beloofd.

Wat de cultuurspreidende initiatieven betreft, verwijst de minister naar de integratie van Cubido, Podium en Nieuw talent in het Participatiedecreet. Er wordt een stijging gerealiseerd van ongeveer 200.000 euro in 2007 naar 1,1 miljoen euro in 2008.

1.6. Cultureel Erfgoed

Voor het cultureel erfgoed wil de minister een ambitieus nieuw decreet realiseren, met behoud van de sterktes van het Erfgoeddecreet, het Archiefdecreet en het decreet op de volkscultuur. Het gaat om de erfgoedconvenants met de lokale besturen, een stevige ondersteuning voor landelijke collectiebeherende erfgoedinstellingen, een stevige ondersteuning voor landelijke volksculturele organisaties en de fusie van de twee steunpunten, die daardoor nog slagkrachtiger worden. Anderzijds komen er ook flankerende maatregelen als digitaliseringsprojecten, studies over staatswaarborgregeling en veiligheidsstandaarden bij collectiemobiliteit, de hervorming van de nv Reproductiefonds in een 'vzw reproductiefonds Vlaamse musea', en de integratie in 2008 van deze nieuwe vzw met de Vlaamse Kunstcollectie.

Met het nieuwe decreet wil de minister zowel nieuwe tendensen introduceren als een aantal lacunes wegwerken. Hij noemt de introductie van de erfgoedgemeenschappen, de complementariteit tussen de bestuursniveaus, de toekenning van kwaliteitslabels voor collectiebeherende instellingen, de oprichting van de Vlaamse erfgoedbibliotheek, fora voor geïntegreerde culturele erfgoedpraktijk in de convenants, 1-euro-toegang voor kinderen en jongeren onder de 26 jaar in landelijke musea, aandacht voor de depotproblematiek via de provincies en de VGC, en de verdere normalisering van de ex-DAC'ers.

Verder streeft de minister met het nieuwe decreet naar continuïteit en meer beleidsaandacht voor de aanpassing van het archiefdecreet, een proactieve houding inzake topstukken, de prioriteit binnen de topstukkenlijst van de Vlaamse primitieven en het kerkelijk erfgoed, meer betrokkenheid van de publieke opinie via een communicatiestrategie, en de eenmalige verhoging van de middelen voor de aankoop van erfgoed met 1 miljoen euro.

Voor de grote erfgoedinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap (Gaasbeek, KMSKA, MuHKA) stijgt het budget. Voor het kasteeldomein Gaasbeek verhoogt dat met 26%, voor het MuHKA stijgen de werkmiddelen met 10% tegenover 2007. In het KMSKA wordt het masterplan infrastructuur uitgevoerd.

De middelen voor cultureel erfgoed stijgen fors van een kleine 10 miljoen euro in 1999 tot 34,5 miljoen euro in 2008. In 2009 komt er zeker nog 2 miljoen

euro bij, waardoor de stijging ten opzichte van 1999 niet minder dan 273% bedraagt.

1.7. Professionele kunsten

Met het beleid voor de professionele kunsten beoogt de minister een kwaliteitsvol en divers aanbod, toegankelijk en herkenbaar voor een breed en gevarieerd publiek. Hij wil daarbij de kunstenaar centraal stellen door optimale kansen tot ontwikkeling en ontplooiing te bieden. Een batterij van uiteenlopende ondersteuningsinstrumenten stimuleert het artistieke succes en de publieke slagkracht van individuele kunstenaars en de gezelschappen, en van de instellingen die voor de noodzakelijke omkadering zorgen.

In de sector van de professionele kunsten is sprake van een grote groei in het beleid. De kernelementen worden gevormd door de grote instellingen, de kunstensteunpunten, de sectoren van en organisaties voor de kunsten, de individuele kunstenaars, en het film- en letterenbeleid. De stijging van de totale Vlaamse begroting voor de professionele kunsten tot 162.265.000 euro in 2008 betekent een groei van 4,57%.

1.7.1. Grote instellingen en kunstensteunpunten

Wat de grote instellingen betreft, wordt de Vlaamse Opera in 2008 op het juiste niveau getild, waarvoor ook aandacht zal nodig zijn tijdens de begrotingsaanpassing volgend jaar. Voor de Filharmonie en het Vlaams radiokoor en -orkest voorziet de minister in 2008 in een bijkomende subsidie van telkens 250.000 euro. Het Ballet van Vlaanderen krijgt vanaf 2009 structureel een bijkomende subsidie van 300.000 euro. Voor de Singel is een masterplan in uitvoering.

De minister benadrukt dat de kunstensteunpunten een noodzakelijke bemiddelaar zijn tussen het veld en het beleid. Om hun slagkracht te verhogen wil hij komen tot één steunpunt voor beeldkunsten, door de samenvoeging van Initiatief Beeldende Kunsten (IBK) en het Initiatief Audiovisuele Kunsten (IAK). Er komt ook een veel grotere samenwerking tussen de andere kunstensteunpunten, ook op het vlak van internationale promotie.

Voor de grote kunsteninstellingen en -steunpunten is het budget tussen 1999 en 2008 gestegen van 30 naar 40,2 miljoen euro, wat neerkomt op 34%. Die stijging

moet nog voortgezet worden in de toekomst, onderstreept de minister.

1.7.2. Sectoren en organisaties voor de kunsten

De minister wijst voor 2008 op een groeibeleid voor de subsidiëring van de organisaties binnen het Kunstendecreet. De aanvraagdossiers voor de volgende decretale ronde 2010-2013 worden uiterlijk op 1 september 2008 verwacht. Een beslissing van de Vlaamse Regering moet vallen voor het einde van juni 2009. Opvallend blijft het overwicht van de traditionele sectoren, maar er is toch een duidelijker aanwezigheid van beeldende kunsten, sociaal-artistische en kunst-educatieve initiatieven. Kunstencentra en werkplaatsen blijven hun cruciale rol spelen. Bij de festivals worden steeds meer dossiers ingediend bij specifieke disciplines. Verder is er meer aandacht voor de individuele kunstenaar en daarom ook een verhoging van de niet-structurele subsidiepot binnen het Kunsten-decreet. Met andere woorden meer projectsubsidies en middelen voor kunstenaarsbeurzen.

1.7.3. Letterenbeleid

In het letterenbeleid stelt de minister een verhoging op drie terreinen in het vooruitzicht. De eerste is een subsidieverhoging voor het Vlaams Fonds voor de Letteren om de reguliere ondersteuningskanalen nog efficiënter uit te bouwen, voor de ontsluiting voor een ruim publiek van het literaire canon, voor een geïntegreerd buitenlandbeleid, de verbetering van de sociale situatie van oudere auteurs, en de opvolging van het Boekenoverleg. Daarnaast komt er een subsidieverhoging ten gunste van de Nederlandse Taalunie voor onderwijs binnen het taalgebied en voor de Digitale Bibliotheek voor de Nederlandse Letteren. Verder is er aandacht voor de uitbouw van een Vlaams stripcentrum op basis van werking van Strip Turnhout.

Voor letteren en publicaties en periodieken samen stijgt het budget fors van ongeveer 1,5 miljoen euro in 1999 naar ongeveer 11 miljoen euro in 2008.

1.7.4. Filmbeleid

De Vlaamse film verdient voor de minister een groter marktaandeel. Dat vraagt een assertief beleid en duurzame financiering, want enkel door kwaliteitsvolle producten zal een breed publiek zich aan de Vlaamse films hechten. De subsidie voor experimen-

tele mediakunst wordt vanaf 2008 in het Kunstendecreet opgenomen. In de nieuwe beheersovereenkomst met het VAF komt onder meer een kwalitatieve toetsing van de ingediende televisieprojecten, de wegwerking van de historische achterstand via een eenmalige subsidieverhoging, een monitoringsysteem voor de bewaking van de middelen en een verhoging van de dotatie in 2008 met 500.000 euro tot ongeveer 13 miljoen euro. In 2009 wordt nog een stijging voorzien.

1.7.5. Bijzondere aandacht voor de kunstenaar

De minister acht het inmiddels bekend dat hij absolute aandacht wil besteden aan de rechtstreekse ondersteuning van de individuele kunstenaar. Daartoe zijn een aantal maatregelen genomen voor zowel de kunstenaar als zelfstandig ondernemer en als voor de kunstenaar als werknemer. Er gaat 1 miljoen euro naar een structurele verbetering van de sociaal-economische situatie van de individuele kunstenaar. De projectsubsidies worden verhoogd. Het Kunstendecreet krijgt er 517.000 euro bij, de kunstenaarsbeurzen 500.000 euro. Er wordt verder een systeem van microkredieten uitgewerkt voor zelfstandige kunstenaars.

Concreet betekent dit dat de minister voor 2008 een bedrag van 2 miljoen euro aan nieuwe middelen wenst in te zetten om de directe ondersteuning van de individuele kunstenaar te optimaliseren. Maar hij heeft ook de ambitie om in 2009 te landen op 165 miljoen euro in totaal voor het kunstenbeleid, waarbij hij een verder optimaliseren van de grote instellingen en de zorg voor de individuele kunstenaar centraal blijft stellen. Vanzelfsprekend wordt een aantal van de maatregelen geconcretiseerd na overleg met de sociale partners.

De minister sluit zijn toelichting af met het voornemen om de VIA-akkoorden verder toe te passen en het decreet op de strategische adviesraden verder te realiseren.

2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Cultuur

2.1. Standpunt van de heer Dirk de Kort

De heer *Dirk de Kort* stelt vast dat de Beleidsbrief Cultuur opnieuw een concreet overzicht geeft van de evoluties in het cultuurbeleid van de laatste tien jaar.

Hij feliciteert de minister met het duidelijke budgettaire overzicht en hoopt dat diens collega's zich laten inspireren door zijn werkmethode.

Uiteraard is de CD&V-fractie erg tevreden over de stijging van het cultuurbudget, zeker in vergelijking met de omringende landen. Zij heeft niettemin enkele bedenkingen. Door de vergelijking pas te starten in 1999 lijkt het of er voordien in Vlaanderen geen geld werd besteed aan cultuur, hoewel het tegendeel waar is. Door het begrotingsperspectief te stoppen in 2009 wekt hij verder verkeerdelijk de indruk dat men na 2009 ook geen budgetstijging meer moet verwachten. De CD&V-fractie gaat daarmee niet akkoord, maar de spreker neemt aan dat ook de minister er mee wil voor ijveren dat Vlaanderen na 2009 een ambitieus cultuurbeleid blijft voeren en daarvoor de nodige extra financiële middelen op tafel legt.

Anderzijds is meer geld uitgeven geen doelstelling op zich en volstaat veel geld uitgeven niet om een goed cultuurbeleid te voeren. De belangrijkste vragen zijn: waar geven we dat geld aan uit, wordt dit geld efficiënt en coherent besteed, welke beleidsvisie ondersteunen we daarmee en maken we daarbij de juiste beleidskeuzes? Vooral op dat laatste punt wil het lid namens zijn fractie dieper ingaan, door aan te geven welke andere beleidsklemtonen zijn fractie zou willen leggen en door al dan niet kritische vragen te stellen of bedenkingen te formuleren bij het door de minister gevoerde cultuurbeleid.

In zijn inleiding geeft minister Anciaux het reeds weer, wanneer hij zegt dat naast de vernieuwing en de verdieping van het kwaliteitsvolle culturaanbod – waar de heer de Kort straks zal op ingaan – de belangrijkste rode draad in het beleid participatie is, dat wil zeggen zoveel mogelijk mensen laten deelhebben en deelnemen aan cultuur. Daarop wil hij bij het einde van de regeerperiode afgerekend worden. Uiteraard is participatie een lovenswaardige doelstelling die de CD&V-fractie ondersteunt. Alleen is zij niet overtuigd van de manier waarop de minister die doelstelling probeert te bereiken.

De CD&V-fractie heeft sterk de indruk dat de minister geen rekening houdt met de resultaten van het grote participatieonderzoek dat door Recreatief Vlaanderen werd uitgevoerd en waarin vooral de nadruk werd gelegd op het belang van het onderwijs, de opvoeding en het thuismilieu, om te komen tot levenslange cultuurparticipatie. In de beleidsnota 2004-2009 werd kunsteducatie aangeduid als

hét voorbeeld van een geïntegreerd cultuurbeleid. De CD&V-fractie is dan ook zeer tevreden over het onderzoeksrapport dat professor Anne Bamford heeft afgeleverd in opdracht van minister Vandenbroucke. Het is daarom ontzettend jammer dat er in de beleidsbrief Cultuur helemaal niet wordt op ingepikt en dat er bitter weinig aandacht wordt besteed aan de conclusies en aanbevelingen van dit onderzoek.

De heer de Kort citeert uit de beleidsbrief: “Ik wil ook meer aandacht besteden aan de samenwerking van mijn administraties met de CANON cultuurel, met het oog op een nog betere enting van de kunst-educatieve actoren op de onderwijssector”. Dat is wel een zeer beperkte ambitie. Nochtans is het niet alleen de minister van Onderwijs die de aanbevelingen uit het belangrijke en grondige rapport moet implementeren. Ook de heer Anciaux beschikt als minister van Cultuur en Jeugd over belangrijke hefboomen om een echt beleid rond kunsteducatie uit te zetten. Het lijkt daarom essentieel dat er in de hele cultuur- en jeugdsector een debat op gang komt op basis van de genoemde belangrijke studie.

De link met het onderwijs, waarvan de heer de Kort aankondigt dat hij straks ook nog benadrukt zal worden door zijn collega's die de beleidsbrief Jeugd zullen becommentariëren, is zijns inziens nog niet uitgewerkt in het beleid van de minister. Net op het moment dat er in het departement Onderwijs zoveel aandacht is voor cultuureducatie zou hij als minister van Cultuur en Jeugd deze gelegenheid moeten aangrijpen om structurele initiatieven op te zetten die verder gaan dan de losse projectjes via de Brede School.

De minister houdt in zijn beleid eigenlijk ook geen rekening met de gevolgen van de vergrijzing. De huidige cultuurconsument is in hoge mate een 50-plusser, wat dus betekent dat de cultuurconsumenten met rasse schreden aan het vergrijzen zijn. Het lid heeft niet de indruk dat de minister daarmee rekening houdt in zijn beleid. In de kunstensector blijft de nadruk nog altijd liggen op vernieuwing, experiment en dus een grote aandacht voor de jongeren-cultuur. De huidige generatie 75-plussers is misschien geen grote cultuurconsument maar de volgende generaties 70- en daarna ook 80-plussers zullen dat wel zijn omdat zij veel langer actief en maatschappelijk betrokken willen zijn en dus ook verder aan het culturele leven zullen blijven deelnemen. De heer de Kort wil met laagdrempelige activiteiten vermijden dat de groep van ouderen afhaakt inzake cultuur.

De doelgroep senioren ontbreekt echter volledig in het nieuwe Participatiedecreet en dat vindt de CD&V-fractie een gemiste kans, waarover zij het debat de komende weken uiteraard nog meer in detail met de minister zal voeren, als de commissie het Participatiedecreet ten gronde zal bespreken.

In zijn beleidsbrief geeft de minister ook aan op welke manier hij het Vlaamse regeerakkoord uitvoert, maar één aspect uit het participatieluik laat hij onvermeld. De heer de Kort citeert: “We onderzoeken de integratie van kortingsystemen in de cultuur-, sport- en toeristische sector via het concept van een vrijetijdskaart.” Het lid informeert naar de stand van zaken in dit dossier.

Het andere spoor in het cultuurbeleid is gericht op het stimuleren en ondersteunen van een kwaliteitsvol cultuuraanbod. Ook dat is volgens de CD&V-fractie een lovenswaardige doelstelling. Maar de minister moet er dan wel voor zorgen dat er een cultuuraanbod is voor alle Vlamingen, dus ook voor de senioren, de hoogbejaarden, de gehandicapten, de migranten enzovoort. Zoals daarnet reeds werd gesteld is de CD&V-fractie van mening dat de minister, door te grote nadruk te leggen op de vernieuwing van het aanbod, een aantal bevolkingsgroepen uit de cultuurparticipatieboot heeft geduwd, die vooral geïnteresseerd zijn in het eerder klassieke repertoire inzake muziek, theater, dans, literatuur, tentoonstellingen, oude kunsten enzovoort.

De heer de Kort heeft het hier niet eens over een populistisch cultuuraanbod want ook voor hedendaagse kunstvormen kan men mensen interesseren als men moeite doet om hen erbij te betrekken. Het heeft absoluut geen zin om een breed opgezet participatiebeleid te voeren als er aan de aanbodzijde geen rekening wordt gehouden met de wensen van het publiek. Ook kleine gezelschappen die de klassieke cultuurcanon brengen in de uithoeken van Vlaanderen, zijn het alleen al om participatieve redenen waard om gesubsidieerd te worden.

Een belangrijk nieuw beleidsinstrument om de niet-klassiek gesubsidieerde sectoren te betrekken bij het cultuurbeleid is CultuurInvest. Als er de voorbije jaren al een kunstensector was die aan de klaagmuur kwam staan omdat hij zich te weinig door het cultuurbeleid gesteund voelde – het lid denkt daarbij aan de musicalsector, de boekhandels, de architectuur en vormgeving of de popmuziek – dan verwees de minister hen stevast naar CultuurInvest als redmiddel voor hun problemen.

CultuurInvest is ondertussen operationeel. Hoeveel aanvragen werden er intussen ingediend en vanuit welke sectoren? Hoeveel aanvragen werden er niet positief beoordeeld en waarom niet? Hoeveel aanvragen kregen er wel ondersteuning en hoe groot is dan het bedrag van de steun? Welke externe fondsen – waarvan sprake is op pagina 39 van de beleidsbrief – zullen opgebouwd worden en hoe zal dat gebeuren? Worden de resultaten van het afgeronde ‘mapping’-onderzoek voor de muziek-, boeken- en beeldende kunstensector gepubliceerd?

Vervolgens gaat de heer de Kort in op de kunstensector, waarbij hij nadrukkelijk beklemtoont dat voor de Vlaamse christendemocraten de individuele kracht van de kunstenaars onaantastbaar is. Zij vragen uitdrukkelijk respect voor de autonomie van de kunstenaar. De overheid heeft enkel een ondersteunende rol, wat wil zeggen dat de individuele kunstenaar alle kansen moet krijgen om zijn ding te doen zonder inmenging of sturing van de overheid en zonder rekening te moeten houden met de markt. Cultuurproductie op zich is waardevol en niet omdat men via cultuur andere maatschappelijke doelstellingen wil realiseren, hoe waardevol die zelf ook zijn. De kunstenaar moet centraal staan en culturele diversiteit mag niet dwangmatig worden opgelegd.

De heer de Kort las op pagina 75 van de beleidsbrief dat de minister nog dit najaar een wijziging aan het Kunstendecreet zal voorstellen, maar op pagina 106 staat dat dit pas in het voorjaar van 2008 zal gebeuren. Belangrijker is evenwel de inhoud van dit wijzigingsdecreet. Immers, als er niets aan de timing van het decreet wordt gewijzigd, dan moeten de belangrijke subsidiebeslissingen voor de komende beleidsperiode genomen worden tijdens de sperperiode voor de verkiezingen in 2009, op een ogenblik dat de parlementaire controle onmogelijk is wegens de ontbinding van het Vlaams Parlement. Bovendien staat met die timing de volgende minister voor voldongen feiten. De CD&V-fractie wil daarover snel een grondig debat voeren want 2008 is hoe dan ook een planningsjaar voor de kunstenorganisaties en zij hebben recht op tijdige en correcte informatie over de procedure en de accenten voor de komende beleidsperiode waarvoor ze een plan moeten indienen.

Wat betreft het beleid voor de grote culturele instellingen, is de CD&V-fractie tevreden dat de dotaties van de Filharmonie, het VRO/VRK en het Ballet van Vlaanderen – zij het pas vanaf 2009 – substantieel worden opgetrokken. In de resolutie die het parlement goedkeurde wordt aan de Vlaamse Regering

echter ook gevraagd om de infrastructuurproblemen van de grote orkesten op een structurele manier op te lossen. Voor het VRO/VRK is dat inmiddels gebeurd in Flagey, en deze week werd vernomen dat het Ballet van Vlaanderen in de prachtig geres-taureerde Vlaamse Opera in Antwerpen terecht kan. Maar de Filharmonie blijft wachten en hopen op een grondige renovatie van de Koningin Elisabethzaal in Antwerpen. Wat is de stand van zaken in dit dossier en welke rol speelt de minister van Cultuur daarin? Over het internationale kunstencentrum deSingel staat trouwens niets in de beleidsbrief. Betekent geen nieuws goed nieuws?

De CD&V-fractie blijft het ook moeilijk hebben met de verbreding van het cultuurbeleid via wat zij de losse flodderpolitiek in het beleid noemt. Er wordt enorm veel Sinterklaasgeld uitgegeven aan enorm veel verschillende evenementen, projecten en organisaties, maar vaak is niet duidelijk welke hun rol is in het grotere geheel van het cultuurbeleid en wat de doelstelling is op lange termijn. De heer de Kort geeft als voorbeeld het subsidiëren van carnavalorganisaties. Hij heeft via de pers vernomen dat de voorzitter van de Europese Narren zich tevreden heeft verklaard met de erkenning als erfgoed maar dat zij niet zitten te wachten op subsidies. Andere voorbeelden zijn het subsidiëren van hobbyverenigingen en de subsidies voor het cultuurhuis en kunstenaarstrefpunt De Dolle Mol in Brussel. Wie beslist om deze initiatieven te ondersteunen? Gaat daar een kwalitatief onderzoek of een vraag vanuit deze sector of organisatie aan vooraf? Welke criteria worden bij het maken van die keuze gehanteerd? Worden deze projecten geëvalueerd? Worden er afspraken gemaakt om ze te integreren in de grote reguliere decreten?

De CD&V-fractie mist in de beleidsbrief een toekomstgerichte beleidsvisie op de belangrijke maatschappelijke sector van het sociaal-culturele volwassenenwerk. Het is niet voldoende om het decreet te evalueren en een wijzigingsdecreet voor te bereiden zonder naar de fundamentele problemen te kijken die er wel degelijk zijn in deze sector. De minister hoopte met het decreet van 2003 het debat over de legitimatievragen over en binnen de sector een halt toe te roepen, maar dat debat blijft nodig om de sector ook in deze veranderende samenleving alle kansen te geven. Deze week bijvoorbeeld zullen de Verenigde Verenigingen zich op een studiedag in Gent buigen over de essentiële vraag: hoe kunnen we de Vlamingen warm maken voor het verenigingsleven en voor andere lokale initiatieven die de sociale samenhang versterken?

Jammer genoeg moet de CD&V-fractie vaststellen dat het decreet van 2003 niet het verhoopte succes is geworden. Het voorzieningenbeleid met de regionale volkshogescholen heeft niet echt gewerkt en deze onderaannemers van het beleid hebben er niet voor gezorgd dat er meer mensen deelnemen of dat het vormingsaanbod is vergroot in vergelijking met pakweg vijftien jaar geleden. Bij de verenigingen stelt men vast dat de besturen en de leden zienderogen vergrijzen en dat het gebrek aan aansluiting van het bloeiende jeugdwerk naar het volwassenenwerk pas nu opduikt in het blikveld van de minister. De vraag is hoe men sociaal-culturele sector bij het participatieverhaal kan betrekken?

Een verdienste van het cultuurbeleid van de minister is zeker de nadruk op een meer planmatige werking: haast in elke sector moet een beleidsplan worden opgesteld en dat heeft ongetwijfeld geleid tot een meer professionele manier van werken in de cultuursector en tot afstandelijke reflectie over de eigen werking. Jammer genoeg is er tot nu toe onvoldoende gebruik gemaakt van deze planningsverplichting om ook een samenwerkingsverplichting op te leggen aan de verschillende partners.

Zo zouden bijvoorbeeld de gemeentelijke bibliotheken nog veel meer dan nu het geval is, moeten samenwerken met de andere lokale cultuurpartners. De professionelen in de cultuursector worden onvoldoende aangespoord om echt samen te werken met de vrijwilligers, waardoor deze laatste in de verdrukking komen. Vooral in de gemeenten merkt men dat ze hun adviserende en initiatiefnemende rol eigenlijk niet meer zien zitten omdat ze overvleugeld worden door de professionelen, zoals de cultuurbeleidscoördinator. Dat leidt ongetwijfeld tot een verarming van het culturele leven in de gemeenten. Het is aangewezen om in de komende jaren zeker het debat te voeren over het adagium van de regievoerende overheid in het lokale cultuurbeleid.

Minister *Anciaux* wijst erop dat het lokale cultuurbeleid decretaal vernieuwd werd, waarbij precies de opdracht wordt gegeven om meer te investeren in het gemeenschapsleven, de amateurkunsten en het verenigingsleven.

De heer *Dirk de Kort* ontkent niet dat de minister bijkomend investeert in het gemeenschapsleven. Hij bepleit alleen een evaluatie van de werking van de cultuurbeleidscoördinatoren. Dat signaal komt van de lokale adviesraden, merkt hij op, maar dat wordt door de heer *Bart Caron* betwist. Volgens hem geeft

de heer de Kort slechts een persoonlijke indruk weer. De heer *Dirk de Kort* verwijst naar de brede achterban van zijn fractie, en noemt zijn stelling onderbouwd.

Door een toename van het aantal steunpunten, de zogenaamde bovenbouw, zijn de professionelen en de vrijwilligers in de verschillende sectoren overspoeld met informatie en overbevraagd over hun doelstellingen en bezigheden, zodat er onvoldoende tijd overblijft voor hun basiswerking. De levensduur van de decreet- en regelgeving is de afgelopen tien jaar ook sterk gedaald, waardoor men meer tijd steekt in de toepassing van de nieuwe decreten en dus minder tijd over heeft om zich bezig te houden met de eigenlijke werking van de organisatie.

De CD&V-fractie is dan ook blij met de op verschillende plaatsen herhaalde aankondiging in de beleidsbrief dat er een aanzienlijke rationalisering zal komen via fusies van bestaande steunpunten. De CD&V-fractie was hiervoor al jaren vragende partij en juicht deze evolutie toe, maar zij wil van de gelegenheid gebruik maken om nog eens duidelijk te stellen wat zij van steunpunten verwacht.

CD&V wenst dat er met elk steunpunt een beheersovereenkomst komt, waarin een duidelijke opdracht voor elk steunpunt wordt vastgelegd, die gebaseerd is op de concrete behoeften van de sector waarvoor het moet werken. Het moet dus een bottum-upverhaal zijn, waarbij de sector vastlegt welke aantoonbare meerwaarde een steunpunt kan bieden. In de beheersovereenkomst moeten ook concrete outputparameters opgenomen worden, zodat de werking kan geëvalueerd worden op basis van een duidelijke monitoring van de werking. Het moet ook duidelijk zijn dat een steunpunt geen buitendienst is van de administratie. De sector moet dus betrokken worden bij zijn beleid.

De belangrijkste kritiek van CD&V op het cultuurbeleid is dat de beleidsvisie van de minister over en dus de ondersteuning van de basiswerking van de culturele erfgoedinstellingen ondermaats blijven. Het economische belang van cultuur, maar vooral van erfgoed, wordt volgens de fractie sterk onderbenut. Zij heeft het hierbij uitdrukkelijk niet over CultuurInvest maar over de economische return van het kunst- en cultuurbeleid. Inzake cultuurtoerisme laat Vlaanderen nog ongelooflijk veel kansen liggen en eigenlijk is het erfgoed onze belangrijkste economische grondstof en dus troef. Musea in het buitenland

trekken jaarlijks honderdduizenden toeristen met een aanbod dat kwalitatief heel wat minder is dan wat er in onze Vlaamse musea te bewonderen valt. Mits een adequate ontsluiting, promotie, marketing en educatie zou men hier veel meer kunnen uithalen, meent het lid.

Het erfgoedbeleid blijft teveel gericht op publiekswerking via evenementen en dat legt een ernstige hypotheek op de continuïteit van het culturele erfgoedbeleid en de bewaring van de Vlaamse cultuurgeschiedenis. Een deskundige die het lid daarover aansprak, formuleerde het als volgt: “Eigenlijk hebben wij Vlamingen een ontzettend groot gebrek aan schaamte over de wantoestanden in ons erfgoedbeleid”. Ook de heer de Kort vindt dat we te weinig fier zijn op de enorm rijke kunstschaten die we hier hebben en professionele marketing blijft nog altijd een verdacht begrip in de erfgoedsector.

Dat wordt vertaald in lage bezoekerscijfers: in Vlaanderen ligt bijvoorbeeld het museumbezoek drie keer lager dan in Nederland. En weinig publieksinteresse vertalen ministers nog al te vaak in een beperkt budget en een weinig ambitieuze beleidsvisie, een te beperkte structurele ondersteuning en een gebrek aan respect voor de minder sexy aspecten van het erfgoedbeleid, zoals het conserveren.

Minister *Anciaux* accepteert de verwijten op het punt van erfgoed niet. Op het ogenblik dat hij minister van Cultuur werd, was nog geen sprake van erfgoedconvenants, noch van een algemene visie. Er waren enkel archiefinstellingen en musea. Het Museumdecreet was net goedgekeurd en dankzij dat decreet was er een bedrag van nog geen 10 miljoen euro voor het hele erfgoed. Vandaag is dat bijna vier keer zoveel.

Weldra wordt een ontwerp van Erfgoeddecreet neergelegd waarin alle aspecten worden gebundeld. De minister benadrukt daarin de lokale inbreng op het vlak van erfgoed en volkscultuur. Erfgoed is voor hem een kernpunt van het cultuurbeleid. Volgens hem is men op het terrein tevreden met zijn beleid. Hij wijst op het partnerschap met de gemeenten, op de taakverdeling met gemeenten en provincies, op de lokale, nationale en internationale dimensies van zijn beleid. De vele vrijwilligers hebben het gevoel gekregen dat erfgoed levend en actueel is en niet iets uit het verleden onder een stolp.

De heer *Dirk de Kort* wenst zijn betoog verder af te ronden en stelt dat, als we niet respectvol zorg dragen

voor ons erfgoed, we in de toekomst geen erfgoed meer zullen hebben om evenementen mee te organiseren, toeristen aan te trekken of om uit te lenen aan internationale musea. Zijn pleidooi is een ‘en-en’-verhaal.

In de beleidsbrief is niets terug te vinden over de werking van het KMSKA tijdens de uitvoering van het Masterplan. Het museum zal eind volgend jaar wellicht gesloten worden voor een grootscheepse en levensnoodzakelijke renovatie maar wat er in die periode met de onschatbare collectie gaat gebeuren qua ontsluiting en bewaring staat nergens te lezen. Wat zal de toekomstige werking van het belangrijkste Vlaamse museum zijn? Het lid meent dat er nog heel wat meer aan het genoemde museum kan gespendeerd worden, zeker als hij de vergelijking maakt met het budget van MuHKA.

Het budget voor het Topstukken decreet is niet in verhouding tot de ambities die de minister heeft met dat decreet. In het buitenland zou een instelling als het Antwerpse Rubenianum ongetwijfeld het statuut van nationale erfgoedinstantie krijgen. In Vlaanderen is het een stedelijke instelling en dus komen er minder bezoekers en is er dus minder interesse van het grote publiek en dus ook minder overheidsgeld.

Vervolgens pleit de heer de Kort ervoor om niet alleen aandacht te besteden aan de restauratieopleidingen in Vlaanderen, zoals de beleidsbrief doet, maar ook aan de conservatieopleidingen. Hij signaleert de ongerustheid ter zake in het hoger onderwijs, en informeert of de minister reeds overlegde met zijn collega van Onderwijs?

2.2. Standpunt van de heer Jo Vermeulen

De heer Jo Vermeulen dankt de minister voor de heldere bundeling van overvloedige informatie. Hij deelt niet alle analyses van zijn collega, wel enkele punten van zorg. Wat de verhouding tussen vernieuwing en traditie betreft, stelt hij dat die niet overeenkomt met de verhouding tussen goed en oubollig. Het klassieke wordt in muziek en literatuur als vanzelfsprekend beschouwt, terwijl bij theater vaak het vernieuwende alle aandacht krijgt.

Het voorstel om te discussiëren over de timing van de volgende subsidieronde vindt de heer Vermeulen goed. Hij verwijst ter zake naar de principes die ten grondslag liggen van dat decreet. Hij vindt de suggestie belangrijk om in het Kunstendecreet minimumpercentages op te nemen voor projectsubsidies.

Verder sluit hij zich aan bij de bezorgdheid over de Filharmonie en de Koningin Elisabethzaal. De voorbije jaren werd inderdaad een prachtig parcours afgelegd inzake infrastructuurwerken en de minister mag daar trots op zijn.

De minister heeft blijkbaar plannen om de Ancienne Belgique en het Concertgebouw in de toekomst als Grote Vlaamse Instellingen te categoriseren. Daar is veel voor te zeggen, op voorwaarde dat zij hun rol als podium voor de Vlaamse gezelschappen opnemen. De AB doet dat, heeft hij kunnen vaststellen, maar in de programmering van het Concertgebouw is het niet altijd eenvoudig voor Vlaamse orkesten of dansgezelschappen.

Wat de cultuurprijzen betreft, herinnert de heer Vermeulen aan het voornemen om bij de uitreiking de artiest, het werk en het genre centraal te stellen en niet de presentator of de hele heisa eromheen.

Muziektheater staat als multidisciplinair genre in de beleidsbrief. De overheid heeft daar een belangrijke rol als initiator te spelen, naar analogie met wat het VAF doet voor film, ook al is verder de commerciële inbreng erg belangrijk. Kan dat opnieuw bekeken worden?

Tot slot feliciteert de heer Vermeulen de minister en het Vlaams Audiovisueel Fonds voor het gevoerde filmbeleid.

2.3. Standpunt van de heer Erik Arckens

De heer Erik Arckens drukt zijn tevredenheid uit over de werkzaamheden van de commissie, die veel werk verzet en daardoor veel inzet van tijd en energie vraagt. De verslagen van de vergaderingen zijn het lezen waard en het lid slaat ze er nog geregeld op na. De commissie behandelde CultuurInvest, de boekensector, Brussel, de cultuurhuizen, de dans, de amateurkunsten, lokaal cultuurbeleid, orkesten en koren. Alle genres komen aan bod, van pop tot klassiek. Ook de relatie Vlaanderen-Nederland kwam uitvoerig aan bod. Er waren discussies over de stadstheaters, het erfgoed, de topstukken en de grote culturele instellingen.

De heer Arckens beaamt de positieve evolutie die de heer Vermeulen signaleerde inzake film. Hij pikt vervolgens in op de opmerkingen van de heer de Kort over vernieuwing, want cultuur is voor zijn fractie ook voor een deel volksverheffing en cultuurspreiding. Men moet ervan uitgaan dat de culturele com-

petentie ongelijk verdeeld is. Hij wijst op de geplande hoorzitting van 4 december 2007 in het kader van de bespreking van het Participatiedecreet, en hoopt op een grondige discussie waarbij dat de minister ook rekening zal houden met al wat in dat debat naar boven komt.

Vervolgens informeert de heer Arckens naar wat er nu eigenlijk is gebeurd met theater Arte in de Lakenestraat te Brussel, dat enkele maanden geleden zijn deuren heeft gesloten. Hij wil ook weten waarom de Ancienne Belgique als grote culturele instelling zal erkend worden en hoe dat in zijn werk zal gaan. Wie beslist bij dergelijke keuzes?

De heer Arckens is geen principiële tegenstander van het Vlaams-Marokkaanse Culturenhuis in Brussel noch van de sub-Saharavariant in Elsene. Hij wil eerst zien wat dat concreet betekent maar waarschuwt toch voor het overgieten van het hele cultuurbeleid met een interculturele saus.

2.4. Standpunt van de heer Jos Stassen

De heer Jos Stassen vindt dat de beleidsbrief een goed en up-to-date overzicht geeft. Hij erkent ridderlijk dat zijn voorspelling van een dalend budget voor de cultuurbegroting niet is uitgekomen. De door minister Anciaux beloofde verdubbeling over de hele ambtsperiode zal er inderdaad komen.

Over het algemeen voert de minister een goed beleid. De lijnen participatie enerzijds en versterking van kunst en cultuur anderzijds waren juist gekozen, maar beide verhalen naderen hun eindpunt. De structurele regeling in de vorm van een decreet betekent dat voortaan alleen nog aanpassingen zullen nodig zijn, tot het moment dat men volledig herbegint. Uitvoering is uiteraard nog iets anders, dat is een kwestie van opvolging. Op andere domeinen zit men reeds min of meer in die fase.

De vraag is dan wat daarna moet komen. Moet het beleid zich bijvoorbeeld meer richten op de verouderende samenleving, zoals de heer de Kort suggereert? Of moet men zich richten op het te verwachten einde van de voortdurende groei van de materiële rijkdom? Een van de belangrijke vragen daaromtrent is die naar de positie van het sociaalcultureel werk in de veranderende samenleving. Het heeft niet meer de voortrekkersrol uit de jaren zeventig en tachtig, en het moet die gaan heruitvinden voor de toekomst. Welke beleidsantwoorden kan men daarop geven? Dezelfde vragen kan men stellen over de professionele kunsten, hoe goed het hun in de voorbije beleidsperiode ook is

vergaan op het vlak van infrastructuur en middelen. Wat brengt de toekomst voor hen, in een wereld van e-cultuur? Moet er na het huidige beleid een conservering komen van het tot nu toe gevoerde beleid of is een totale vernieuwing nodig? De commissie kan reeds een aanzet geven voor deze discussie.

2.5. Standpunt van de heer Herman Schueremans

De heer Herman Schueremans gelooft met zijn fractie in het beleid van de minister. Twee rode draden keren terug, interculturaliteit en participatie. Open Vld is voorstander van die initiatieven, maar vraagt wel of het nodig is om participatie te bevorderen met een apart decreet. Het is positief te vernemen dat het participatiebeleid in 2009 een wetenschappelijke onderbouw zal krijgen met een participatie-survey door het steunpunt Beleidsgericht Onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport, maar op welke wetenschappelijke bevindingen steunt het ontwerp van Participatiedecreet?

In februari 2007 lanceerde de minister de idee om Europese jongeren voor één euro in culturele overheidsinstellingen toe te laten. Het stond op de agenda van de Europese ministerraad in juni 2007. Er zou nagekeken worden of het project geïntegreerd kon worden in een jongerenkaart. Wat is de stand van zaken hieromtrent? Niets belet om deze jongerenkaart reeds in te voeren voor culturele overheidsinstellingen in Vlaanderen. Werd daarvan al werk gemaakt?

De heer Schueremans heeft al meermaals signalen gehoord vanuit de entourage van gehandicapten over hun toegang tot culturele activiteiten. Bij bepaalde activiteiten kunnen gehandicapten deelnemen aan een verminderde prijs. Maar niet elke handicap is visueel waarneembaar. Mensen met een mentale handicap, bijvoorbeeld na een beroerte, konden niet deelnemen aan een verminderde prijs. Kan de minister hieromtrent iets doen? Het introduceren van een uniforme gehandicaptenkaart, analoog met de parkeerkaarten voor mindervaliden bijvoorbeeld, lijkt het lid een denkspoor.

De minister wil tevens meer aandacht besteden aan de samenwerking van zijn administraties met de CANON cultuurcel met het oog op een nog betere enting van de kunsteducatieve actoren op de onderwijssector. Welke maatregelen beoogt hij?

Volgens de pers zou in opdracht van het ministerie van Onderwijs de studie Kunst- en cultuureducatie in Vlaanderen uitgevoerd zijn. Uit dat onderzoek blijkt

dat er structuur noch continuïteit in de aandacht voor kunst en cultuur in het onderwijs is. Volgens hetzelfde persartikel zou de minister van Onderwijs een commissie installeren om concrete voorstellen voor een betere kunst- en cultuureducatie in Vlaanderen uit te werken. Is de minister betrokken in de plannen van minister Vandenbroucke? Zo ja, waarom stelt voorliggende beleidsbrief daarover niets? Werd de commissie reeds geïnstalleerd? Zijn er al concrete maatregelen uitgewerkt? Zo ja, welke?

Met betrekking tot CultuurInvest werd oorspronkelijk geregeld dat de initiële kapitaalbasis van het rolende fonds waarmee CultuurInvest werkt, gespijsd wordt door een éénmalige kapitaalsinbreng van de overheid ter waarde van 10 miljoen euro en door een bedrag van 10 miljoen euro van de banken. In de beleidsbrief 2007 leest het lid dat het de intentie is om dit met behulp van de PMV-fondsen op te trekken tot 50 miljoen euro. Wat is de stand van zaken? Wat zijn de verwachtingen?

Een mappingonderzoek voor de cultuurindustrie, meer specifiek voor de muziek-, boeken- en beeldende kunstsector, werd afgerond. Welke waren de bevindingen? Welke initiatieven werden tot nu toe door CultuurInvest goedgekeurd? Open Vld heeft een aantal vragen bij de concrete invulling. De fractie is steeds voorstander geweest van de oprichting van CultuurInvest, zij het in die zin dat leningen en prefinancieringen ter beschikking worden gesteld voor commerciële vormen van cultuur die geen kans maken op klassieke subsidies en die niet op eigen benen kunnen staan. Er kunnen wel bedenkingen gemaakt worden bij sommige feitelijke keuzes. Hoe gebeurt de selectie van de projecten? Wie selecteert deze?

In de pers van september kon men vernemen dat er onderhandeld wordt over projecten in de modewereld en de games-industrie. Over welke projecten gaat het? Wat de games betreft, werd op een studiedag begin november 2007 gepolst naar de rol die de overheid mogelijk kan spelen. Een beleidsvisie over games zou door het kabinet-Anciaux momenteel uitgewerkt worden. Het is inderdaad zo dat ze een aanzienlijk deel van de wereldeconomie vertegenwoordigen en drijvers zijn van innovatie en ontwikkeling, zoals gesteld door het kabinet op deze studiedag. Rond welke punten zou er beleid gevoerd worden? Wordt CultuurInvest hierbij betrokken? De nieuwe media en computergames zijn immers twee van zijn doelsectoren, merkt het lid op.

Zo ook vormen ook de uitgeverijen en de boekhandel een doelsector van CultuurInvest. In de beleidsnota 2004-2009 stelde de minister dat er acties zouden ondernomen worden ter ondersteuning en bevordering van de goede boekenhandel. In antwoord op een vraag om uitleg in de commissie stelde de minister dat het de bedoeling is dat CultuurInvest zich ook bezighoudt met individuele dossiers. Toen stelde de minister tevens dat er 2 aanvragen bij CultuurInvest waren ingediend die perfect pasten binnen dit nieuwe instrumentarium. Ondertussen is reeds één van beide aanvragen negatief beoordeeld en heeft een bekende boekenhandel uit de Kempen zijn deuren moeten sluiten. Zijn de boekhandels aldus te klein en te weinig gestructureerd om in aanmerking te komen voor CultuurInvest?

Vervolgens gaat de heer Schueremans in op het beleid inzake topstukken en collectievorming. Open Vld stelt dat het beleid meer nadruk dient te leggen op het activeren van kunst buiten de subsidiëring van de sector. Private financiering en subsidiëring is niet een of-of- maar een en-enverhaal. Het betalen van successierechten met kunst past binnen een liberale benadering. De beleidsbrief stipt dit onderwerp even aan.

Op vraag van de minister voerde de Universiteit Hasselt in 2006 een studie uit naar de mogelijkheden en kansen van de Vlaamse bevoegdheid op het vlak van successierechten voor de collectieopbouw. Deze studie resulteerde in een voorstel tot gehele of gedeeltelijke vrijstelling van successierechten voor cultuurgoederen opgenomen in de topstukkenlijst. De minister heeft de intentie na te gaan in welke mate de voorstellen in de studie ook effectief in de Vlaamse successiedecreetgeving kunnen opgenomen worden. Het wordt hoog de tijd dat dit wordt nagekeken. Binnen welke termijn zal dit gebeuren? Momenteel is het zo dat de Vlaamse, Waalse en Brusselse regering in een commissie kunnen beslissen om de betaling van successierechten in natura te aanvaarden, in welk geval het betrokken gewest ook eigenaar van de collectie wordt. Ook al blijft de huidige regeling van de betaling van successierechten in natura bestaan, dan nog dient een kader gecreëerd te worden. Zo zou het afstaan van kunstwerken aan de overheid ter betaling van successierechten door erflater op voorhand moeten gepland kunnen worden. Erflaters dienen meer inspraak te krijgen over het museum waar hun werken terecht zullen komen alsook over de al dan niet versnippering van hun collectie. Een contract tussen gewest en erflater zou op voorhand moeten kunnen

opgesteld worden. Een ander aspect is de kwaliteit van de werken. Uiteraard moet het in elk geval om zeer waardevolle werken en collecties gaan, maar in de studie wordt de vrijstelling van successierechten alleen gegeven voor cultuuroederen die opgenomen zijn in de topstukkenlijst. Dit mag toch iets ook ruimer gezien worden.

Het beleid dient tevens aandacht te hebben voor het uitwisselen van collectiestukken. Collectie-uitwisseling is een manier om de zichtbaarheid van het culturele erfgoed te vergroten alsook een instrument om te komen tot een meer geïntegreerd erfgoed beleid. De uitwisseling van deze stukken wordt bemoeilijkt door een aantal financiële obstakels. Een discussie omtrent staatswaarborg heeft in ons land nog niet plaatsgevonden. In 2004 heeft de minister nochtans de studieopdracht Staatsgarantie mee gesubsidieerd. Maar blijkbaar is met deze studie niets gebeurd. Ook de discussie rond schenkingen in de vorm van kunstwerken moet aangezwengeld worden. Het lid pleit ervoor om de regeling soepeler te maken.

Tot slot vraagt de heer Schueremans naar de respons van de sector op het dure CultuurNet Vlaanderen en naar een eventuele evaluatie.

2.6. Standpunt van de heer Bart Caron

De heer *Bart Caron* is ontgoocheld over de opmerkingen van een bepaald commissielid over volkshogescholen zonder meerwaarde, het lokale cultuurbeleid dat het verenigingsleven kwetst en het te publieksgerichte erfgoedbeleid. Dat soort verhalen zint hem niet.

Hij waardeert de emanciperende aandacht van het cultuurbeleid voor de zwakken in de samenleving en de aandacht voor de gemeenschapsvorming. Hij sluit zich ook aan bij de heer Stassen, die op de verdere horizon wees. Men mag inderdaad niet in de houding vervallen dat het cultuurbeleid definitief gearriveerd is.

Gezien het belang van de vernieuwing, vraagt hij of de minister de bezorgdheid over de projectsubsidieering deelt. De hausse in de kunsten zorgt immers voor grote druk op de structurele subsidies.

Daarnaast informeert hij naar de stappen die al zijn gezet in de richting van de Brede School en welke mag men nog verwachten.

2.7. Standpunt van de heer Johan Verstreken over het internationaal cultuurbeleid

Het internationale cultuurbeleid staat volgens de heer *Johan Verstreken* helaas los van het globale Vlaamse buitenlandbeleid, en het ontbreekt een coherente visie doordat het blijft steken in de ondersteuning van ad-hocprojecten in de plaats van een structureel beleid. De CD&V-fractie dringt daarom al een tijdje aan op een gecoördineerd buitenlands beleid gebaseerd op een coherente visie waar cultuur integraal deel van uitmaakt, want nu is er teveel versnippering en daardoor lopen we heel wat interessante kansen mis.

Vlaanderen wordt in het buitenland niet helemaal serieus genomen, bijvoorbeeld door de grote buitenlandse musea. Dat heeft uiteraard ook veel te maken met de manier waarop wij omspringen met een aantal zaken. Het ontbreekt Vlaanderen soms aan internationale culturele marketing. Nochtans vragen de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland daarom. Daarvoor is een consequente en volgehouden inspanning nodig, wat beter uitgewerkt kan worden dan met goedbedoelde losse initiatieven.

Nederland heeft culturele ambassadeurs en investeert in een permanente aanwezigheid in bijvoorbeeld de Verenigde Staten. Daardoor zijn er altijd musea die tentoonstellingen brengen met Nederlandse kunstwerken. Vlaanderen beperkt zich tot een summiere subsidiëring als de kans zich voordoet, maar voert geen erg goed proactief beleid in het buitenland.

De CD&V-fractie is wel tevreden dat de minister wil onderzoeken hoe punctuele tussenkomsten en projectsubsidies combineerbaar kunnen worden met de structurele subsidies. De minister schrijft dat de internationale werking van organisaties moet opgenomen zijn in hun beleidsplannen en louter gefinancierd wordt met hun enveloppesubsidies. Internationale samenwerking is echter heel vaak een kwestie van opportuniteiten. Die kansen doen zich plots voor en kunnen dus moeilijk voorspeld worden bij het schrijven van de beleidsplannen.

De fractie is verder tevreden over de budgetverhoging van 30.000 euro voor de Brakke Grond, maar is er niet van overtuigd dat dit voldoende zal zijn om de structurele financiële problemen van dat huis op te lossen. Bij wijze van voorbeeld verwijst het lid naar de opzegging van de overeenkomst met de Nestheaters, waardoor men op korte termijn nieuwe investeringen moet doen, o.a. in theatertechniek.

CD&V blijft ook vragende partij voor een grondig debat over de samenwerking Vlaanderen-Nederland, die niet evident lijkt in het beleid en best ambitieuzer kan. Zo is er bijvoorbeeld niets in de plaats gekomen voor de geroemde vuurtorenwerking in de podiumkunsten.

2.8. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Minister *Anciaux* hecht veel belang aan de samenwerking met de commissie, met het oog op een beleid waar iedereen kan achterstaan. Hij wil daarbij altijd de partijgrenzen en die tussen meerderheid en minderheid overstijgen, omdat een dynamisch cultuurbeleid moet gedragen worden door de grote stromingen in de samenleving.

Hij benadrukt dat zijn beleid twee grote doelstellingen heeft: het ondersteunen van de autonome kunstenaar én het recht van iedereen op cultuur. Hij wil dus zowel een ruim, kwaliteitsvol en divers aanbod in alle cultuuruitingen, als dienstbaarheid aan de hele bevolking. Dat laatste impliceert bijzondere zorg voor wie zelf de stap niet kan zetten naar creatie of beleving, en dat is volgens de minister een collectieve verantwoordelijkheid, die in het tijdperk van de individuele ontvoogding uit beeld dreigde te verdwijnen. Nochtans zijn beide essentieel.

Vandaar, naast de aanpak vanuit de Vlaamse Gemeenschap, ook het belang van het lokale cultuurbeleid. Voortdurende vernieuwing is nodig maar zij volstaat op zich niet. Het aanbod moet breed en divers zijn. In dat kader benadrukt hij het belang van het erfgoedbeleid, waarin ook de volkscultuur tot Cultuur wordt verheven. Cultuur is niet alleen een aangelegenheid van de happy few. Een ander aspect is dat veel culturen in het Vlaamse cultuurbeleid aan bod moeten kunnen komen. Het is niet toevallig dat hij de Vlaamse minister van Cultuur is en niet, zoals het vroeger heette, de minister van Nederlandse Cultuur.

Participatie en kwaliteit gaan samen. Inzake kunst-educatie wijst de minister erop dat in de vorige regeerperiode een netwerk van sterke kunst- en cultuurorganisaties is ontstaan die aan kennisoverdracht doen voor zowel jongeren als volwassenen. De taal van de beeldende kunst bijvoorbeeld moet men leren. Maar voor een belangrijk deel van de bevolking blijft

de stap te groot en daarom is het Participatiedecreet nodig.

De heer *Herman Schueremans* leerde bij het organiseren van concerten dat mensen vrijwillig komen en dat men hen niet kan dwingen. Dat is ook hier het geval meent hij: een kwestie van vrijheid.

Minister *Anciaux* repliceert dat hij nog nooit iemand die niet de mogelijkheid had om te participeren aan kunst en cultuur, heeft horen zeggen dat dit een kwestie van vrijheid is. Armen, gehandicapten en allochtonen staan voor andere drempels.

De heer *Erik Arckens* vult aan dat men ook de mensen niet mag vergeten die niet zijn opgevoed in een cultureel stimulerende omgeving.

Minister *Anciaux* vindt dat inderdaad even essentieel. Er moeten ook instellingen zijn die het wat oudere publiek bedienen, zoals het Raamtheater of de Zwarte Komedie in Antwerpen. Het gamma moet zo rijk zijn dat iedereen zich erin kan terugvinden. Om dat te bereiken wil hij samenwerken met het middenveld en de minister lanceert meteen een oproep om projecten in te dienen. Een van de grote uitdagingen is trouwens om mensen die nu actief zijn in het jeugdwerk te laten doorstromen naar het sociaalculturele werk, wat vroeger automatisch gebeurde maar vandaag niet meer.

Even wezenlijk zijn de kracht en de autonomie van de kunstenaar. Hij is dan ook zinnens om dat beoordelingscriterium centraler te plaatsen in het Kunsten-decreet, zowel voor de overheid als voor het veld zelf, dus ook voor de kunstorganisaties.

CultuurInvest is eindelijk van start gegaan. Het werkingsbudget voor 2007 is helemaal opgebruikt. Het werd uitgebreid tot 30 miljoen euro in 2008. Verenigingsleven, institutionele beleggers en banken brengen 15 miljoen euro in. Er zijn tot nu toe 120 dossiers geopend. Ruim 40 werden snel gesloten. Ze betreffen zeer uiteenlopende sectoren, al gaat het in een aantal ervan wat moeilijker zoals in de boekensector. Daar zijn slechts twee aanvragen lopend van boekhandels en één van een uitgeverij. In de gamesindustrie lopen vier projecten.

Wat de grote instellingen betreft, kondigt minister *Anciaux* voor dit jaar nog een actualisering van de nota van 2002 aan. Daarin komen de actiemiddelen

aan bod. Een van de uitdagingen is inderdaad de infrastructuur van de Filharmonie. De minister wenst zich op gelijke wijze in te kopen in het PPS-project rond de Koningin Elisabethzaal. Hij benadrukt dat cultuur een wezenlijk onderdeel moet vormen van dat project.

Verder bevestigt hij dat gewerkt wordt aan een betere samenwerking en zelfs fusering van steunpunten.

Wat het KMSKA betreft, treedt hij binnen de kortste keren met het masterplan naar buiten. De uitvoering moet zeker tijdens deze legislatuur beginnen, al zal de opening voor de volgende legislatuur zijn.

De minister treedt de opmerking van de heer Vermeulen over de cultuurprijzen bij. Ook het pleidooi voor een minimumpercentage voor projectsubsidies in het Kunstendecreet neemt hij mee, al bestaat daar vandaag geen politieke meerderheid voor, vreest hij. Tijdens de volgende legislatuur zullen middelen moeten uitgetrokken worden voor 2010, maar die onderhandelingen moeten dus nog gevoerd worden.

Over de timing van het Kunstendecreet zijn binnen de regering al gesprekken gevoerd. Men is tot de conclusie gekomen dat een vervroeging met drie maanden nodig is, zodat het parlement dit nog ernstig kan beoordelen. Het alternatief is een jaar uitstel, maar daar is de sector geen vragende partij voor.

Hij is bereid om na te denken over de vergelijking van het muziektheater met de filmsector voor wat de ondersteuning – met name door VAF – betreft. Maar op dit ogenblik loopt de ondersteuning van musicals door CultuurInvest vrij goed.

Wat theater Arte betreft, had de minister zich verbonden tot ondersteuning en hij heeft ook al subsidies gegeven in 2006 en 2007. Arte was niet sterk genoeg om in het Kunstendecreet te stappen maar de minister wou hen met Brusselse middelen ondersteunen en dat wisten ze. Maar hij heeft van theater Arte geen voorstellen ontvangen.

Wat de grote instellingen betreft, heeft de minister zich over de AB al uitgesproken, maar over het Concertgebouw in Brugge moet het debat nog verder gevoerd worden. Over de Bijloke, zoals sommigen suggereerden, is tot op heden niet gesproken.

De minister neemt in het Erfgoeddecreet de verbintenis op zich om te zorgen voor de financiering van het 1-europroject. Hij wijst erop dat dit voor musea met een groot publiek nogal wat geld vraagt, maar dat is wel degelijk begroot voor 2008.

Wat de topstukken betreft, aanvaardt de Vlaamse overheid nu al dat successierechten in natura kunnen betaald worden. Hij herinnert eraan dat dit ingevoerd werd door minister Van Mechelen en wijst erop dat de regeling niet beperkt is tot de topstukkenlijst. De afspraak is wel dat cultuur inspraak heeft in de beoordeling van het aanbod. Over de staatswaarborg is een studie aan de gang.

De analyse van de heer Stassen is correct. In de beleidsbrief 2009 moet de vraag ‘wat nadien?’ aangepakt worden. De minister wil echter vermijden om nu al een oplijsting te maken, want dan gaat men hem verwijten dat het een lijst is van dingen die hij niet heeft weten te bereiken in deze regeerperiode. Toch weet hij vandaag al bijna wat erin moet staan. Hij noemt het betonneren van een echt maatschappelijk draagvlak voor cultuur als iets wat nog niet gerealiseerd is. Daarom zal in de volgende regeerperiode de verweving van cultuur en andere beleidsdomeinen echt moeten aangepakt worden. De hele regering moet verantwoordelijk worden voor cultuur.

De heer *Dirk de Kort* onderstreept dat de CD&V-fractie vindt dat de minister veel goed werk heeft geleverd. Hij wilde alleen enkele aandachtspunten naar voren schuiven en niet terugkeren naar het verleden. Hij is het eens over de doelstellingen en verschilt met de minister alleen inzake methodiek. Zo erkent hij het belang van projecten, maar krijgt de klassieke kunstenaar daar voldoende kansen bij? Men moet durven nadenken over de werkinstrumenten, onder meer voor promotie, ook voor de jonge kunstenaars.

De *voorzitter* vraagt wat de heer de Kort bedoelt met het onderscheid tussen jonge en klassieke kunstenaars.

De heer *Dirk de Kort* antwoordt dat de jonge kunstenaars pas van start zijn gegaan terwijl de klassieke 50 jaar oud zijn en niet altijd aan bod komen bij projecten.

Minister *Anciaux* begrijpt dit als een verzoek om zich meer te bemoeien terwijl de adviezen vandaag worden verleend door beoordelingscommissies. Hij heeft niet de indruk dat de leeftijd meespeelt bij de beoordeling. Hij wijst bij wijze van voorbeeld op de selecties in de beeldende kunst. De minister is alleen verantwoordelijk voor de diversiteit van het aanbod.

De heer *Paul Delva* onderschrijft volledig beide sporen van het cultuurbeleid. Het beleid van de minister inzake participatie was zeer actief en het decreet wordt het orgelpunt. Maar er zijn nog andere belang-

rijke hefbomen zoals de grote sociaalculturele verenigingen. De minister heeft gelijk dat de band tussen hen en het zeer succesvolle jeugdwerk een van de grote uitdagingen is. Daar zit een ongelooflijk potentieel. De verenigingen tillen mensen in armoede of met handicaps vaak over drempels. Men mag die klassieke hefbomen nooit uit het oog verliezen.

De heer *Bart Caron* onderschrijft die zorg helemaal. Hij betreurt de achteruitgang van het lokale verenigingsleven evenzeer als zijn collega. Maar vandaag is het niet meer het een of het ander. Het gaat nu om verschillende kanalen tegelijk. De gemeenschap is gelaagd en divers geworden. Hij bewierookt de inspanningen die minister Anciaux ter zake geleverd heeft.

De heer *Paul Delva* bedoelde zijn tussenkomst niet als kritiek op de minister. Ook hij opteert voor een en-enverhaal.

Minister *Anciaux* onderschrijft het evenzeer en nodigt het sociaalculturele veld uit tot participatie. Wij hebben elkaar nodig, benadrukt hij.

Inzake het internationaal cultuurbeleid verduidelijkt de minister dat het Kunstendecreet ervoor opteert om organisaties de mogelijkheid te geven om geen internationale werking op te nemen in hun aanvraag. Zij kunnen daarvoor dan wel apart projectsubsidies aanvragen. Maar hij gaat er wel van uit dat internationale werking deel uitmaakt van de beleidsplannen van de belangrijke – structureel gesubsidieerde – instellingen. Tegelijk blijft voor hen de mogelijkheid bestaan om een beroep te doen op extra middelen voor structurele samenwerking met internationale plekken als het festival van Avignon, waarvoor het cultuurbeleid van de Vlaamse Gemeenschap heeft gekozen. Hij wijst erop dat de punctuele tussenkomsten ter zake heel wat dynamiek hebben gecreëerd voor de semiprofessionele kunstenaars, bijvoorbeeld voor opkomende muziekgroepen.

De minister beseft dat het bedrag van 30.000 euro voor de Brakke Grond een eerste aanzet is. Maar hij wil niet naïef zijn. Hij wil inspraak bij de invulling van de nieuwe rol en opdracht van het cultuurhuis en het is zich daarvan bewust. De minister onderstreept

dat hij blijft geloven in die belangrijke pion voor de versterking van de Vlaams-Nederlandse samenwerking.

3. Bespreking van de artikelen 12 en 76 en van de begrotingstabel Cultuur

3.1. Amendementen op de artikelen 12 en 76

Artikel 12

Een amendement nr. 1 voorgesteld door de heren Paul Delva, Dany Vandenbossche, Bart Caron en Herman Schueremans strekt ertoe in de tabel artikel HE3312D te vervangen door wat volgt:

“ARTIKEL HE3312D		TEKST Subsidies aan de vzw Reproductiefonds Vlaamse Musea	
NGK	GVK	GOK	VRK
150	0	0	0”.

De heer *Paul Delva* verduidelijkt dat in het beleidsdomein H, programma E, basisallocatie 3301 in 150.000 euro is voorzien om de subsidie aan de vzw Vlaamse Kunstcollectie te verhogen in functie van een fusie met de NV Reproductiefonds Vlaamse Musea. Verdere besprekingen met de betrokken partijen wezen echter uit dat het te vroeg is om deze fusie in 2008 al te realiseren. Het bedrag van 150.000 euro wordt daarom overgebracht naar een basisallocatie ad nominatim van de vzw Reproductiefonds Vlaamse Musea. Deze nieuwe op te richten vzw zal de werking van de nv Reproductiefonds in 2008 overnemen. De spreker stelt dat deze aanpassing ook moet worden doorgevoerd in de tabel (zie amendement nr. 3).

Artikel 76

Een amendement nr. 2 voorgesteld door de heren Paul Delva, Dany Vandenbossche, Bart Caron en

Herman Schueremans strekt ertoe na de ondertitel “Kunsten en Erfgoed”, de woorden “vzw Reproductiefonds Vlaamse Musea” in te voegen.

De indieners verwijzen voor een verdere toelichting naar de verantwoording van amendement nr. 1.

3.2. HA Apparaatkredieten

De heer *Paul Delva* leest in de beleidsbrief staat dat de minister met de IVA's van zijn administratie beheersovereenkomsten heeft gesloten. Maar conform artikel 8 van het BBB-decreet moet hij die vooraleer hij ze ondertekent, overmaken aan het Vlaams Parlement. Dat dit is nog niet gebeurd.

Minister *Anciaux* antwoordt dat dit proces lopende is. De beheersovereenkomsten bevinden zich thans bij de Inspectie van Financiën.

De heer *Paul Delva* verwijst naar pagina 8 van de beleidsbrief, waarin staat dat 300.000 euro van de beleidskredieten werden getransfereerd naar de apparaatskredieten van de administratie en dat ‘om specifieke functies te versterken’. Om welke en hoeveel functies gaat het hier? Gaat het bijvoorbeeld over het kennisknooppunt Interculturaliseren?

Minister *Anciaux* antwoordt dat het gaat om het Fonds Culturele Infrastructuur, en de opvolging van VIA-akkoorden over tijdelijke tewerkstellingen en de ex-DAC-regelgeving.

3.3. HC Algemeen

De heer *Paul Delva* verwijst naar ba 01.90, die betrekking heeft op de uitgaven tot aanmoediging van de schepping van geluidswerken en audiovisuele werken. Hij leest in de toelichting dat deze basisallocatie al vooruitloopt op de aanvaarding door het Vlaams Parlement van een samenwerkingsakkoord tussen de deelstaten over de aanwending van 30% van de inkomsten uit de vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik. Wanneer zal het decreet ter goedkeuring van dit samenwerkingsakkoord worden ingediend? De heer *Delva* herinnert eraan dat het al in juli 2006 principieel door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd.

Minister *Anciaux* antwoordt dat hij wacht op de federale overheid, waar het dossier vastzit. In de federale regering werd het met name geblokkeerd door de

Mouvement Réformateur (MR). De minister hoopt op deblokkering.

De heer *Paul Delva* verwijst naar ba 33.20 over de subsidies voor het wetenschappelijk onderzoekssteunpunt voor Cultuur, Jeugd en Sport. Vanaf 2007 wordt dit uitgevoerd door het steunpunt Beleidsrelevant Onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport. Welke onderzoeksprojecten zullen er voor cultuur worden uitgevoerd en wat is hun timing?

De *minister* belooft de lijst op korte termijn aan de commissieleden te bezorgen.

De heer *Paul Delva* verwijst naar de nieuwe basisallocatie, 33.30 Subsidies samenwerking met de Franse Gemeenschap, terwijl ook nog ba 12.30 bestaat inzake samenwerking met de Franse Gemeenschap. Wat is het verschil tussen beide?

Minister *Anciaux* legt uit dat het eerste subsidies betreft en het tweede rechtstreekse contracten met projecten. Beleidsmatig vormen zij een geheel van 500.000 euro.

De heer *Paul Delva* heeft ook nog een vraag over de toelichting bij de genoemde basisallocatie. Er staat dat het protocol tot samenwerking in principe einde 2007 zal getekend worden. Is dit vandaag nog een realistische timing of zal dit moeten aangepast worden?

Minister *Anciaux* gaat er nog altijd van uit dat dit realistisch is.

De heer *Paul Delva* gelooft dat ba 33.11 Subsidies aan de vzw Waalse Krook, ongetwijfeld een waardevol Gents project is, dat echter ook wordt gesubsidieerd via het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI). Waarom krijgt de vzw daarnaast nog subsidies voor haar inhoudelijke werking?

Minister *Anciaux* verduidelijkt dat de vzw niet echt door het FoCI wordt gesubsidieerd. Het FoCI wordt ingeschakeld voor het bouwproject dat door de vzw klaargestoomd wordt. De VZW is dus de voorloper van het gemeenschappelijke bouwproject.

Met betrekking tot ba 33.28 Subsidies aan het Vlaams Marokkaans Culturenhuis, informeert de heer *Paul Delva* wanneer dit huis geopend zal worden?

Minister *Anciaux* antwoordt dat de werking vrij snel wordt opgestart, zij het op andere plekken omdat er in 2008 nog tijd nodig is voor de infrastructuur. Die laatste moet wel binnen het jaar klaar zijn.

Bij ba 34.01 Subsidies voor de toekenning van prijzen van de Vlaamse Gemeenschap herinnert de heer *Paul Delva* aan de vragen vorig jaar in deze commissie van de heer Steven Vanackere, en zijn pleidooi voor een clustering van prijzen in grote thema's, en voor de overweging om niet alle prijzen jaarlijks uit te reiken. De uitreiking van de cultuurprijzen in februari 2008 nadert. Komt er geen wijziging van het systeem? In de toelichting bij dit artikel leest hij namelijk toch weer de bedragen per prijs.

Minister *Anciaux* bevestigt dat alleen een opdracht werd gegeven om de avond zelf een correctere en vlottere invulling te geven. Geen enkele sector wil dat zijn prijs wegvalt, onderstreept de minister.

Het begrotingsdocument verdient op ba 99.11 inzake FoCI een pluim, oordeelt de heer *Paul Delva*. Zijn collega's in de commissie Financiën keken begerig naar de volledigheid en transparantie van deze toelichting. Hij hoopt dat de werkwijze inspirerend mag werken. Hij heeft wel nog één concrete vraag over de realiteit achter de cijfers. Wat is de stand van zaken in de uitvoering van het kunstproject in Limburg?

Minister *Anciaux* antwoordt dat een bedrag van 4,5 miljoen euro wordt uitgetrokken, gespreid over drie jaar. Hij belooft een precies schriftelijk antwoord dat hij later aan de commissieleden zal bezorgen.

3.4. HD Sociaal Cultureel Werk voor Volwassenen

De heer *Paul Delva* verwijst naar ba 33.07 Subsidies aan de leden van de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkeling FOV. Zijn fractie is heel tevreden met de structurele verhoging van het budget met 27.000 euro tot 287.000 euro. In de voorbije drie jaar werd telkens via het programmadecreet geregeld dat de FOV-subsidies rechtstreeks aan de FOV zouden worden uitgekeerd, in plaats van via de omweg van de organisaties. Ook dit jaar wil de CD&V-fractie weer een dergelijk amendement indienen, maar dan wel voor het laatst. In afwachting van de in de beleidsbrief aangekondigde reorganisatie van de bovenbouw in deze sector lijkt het CD&V belangrijk om alvast het signaal aan de sector te geven dat de overheid de rol van belangenbehartiger wil onder-

steunen via rechtstreekse subsidies, dus niet langer via de omslachtige omweg van de ledenorganisaties.

Minister *Anciaux* wijst op de eensgezindheid ter zake bij de meerderheidspartijen.

In verband met ba 33.81 Lottogeld voor semiprofessionele initiatieven binnen amateurkunsten, drukt de heer *Paul Delva* zijn tevredenheid uit met het budget van 500.000 euro, dat neerkomt op een stijging van 20%. Hij herinnert vervolgens aan de vraag van de heer Steven Vanackere, naar aanleiding van de budgetcontrole van 2007, hoe de minister dat budget nog in 2007 zou verdelen. Er was op dat moment immers nog geen reglement en er konden dus nog geen subsidieaanvragen worden ingediend. De minister antwoordde toen dat hij dat inderdaad wat uit het oog verloren was, maar er zeker werk zou van maken. In de beleidsbrief staat nu toch dat de minister het geld dit jaar voor 100% heeft uitgegeven. Op basis van welk reglement werd het subsidiebedrag verdeeld?

Minister *Anciaux* antwoordt dat de projecten op basis van de participatiereglementen werden ingediend. Als ze volgens het departement tegemoet kwamen aan de ondersteuning van semiprofessionele activiteiten kregen ze een bedrag. De minister wijst erop dat geen grote eensgezindheid bestaat over een correct geformuleerde reglementering. Hij pleit voor een heroriëntering.

De heer *Paul Delva* wenst ook even in te gaan op het lokale cultuurbeleid. Zal het budget, dat iets minder is dan vorig jaar, volstaan om ook de gemeenten die nu pas instappen in het decreet te subsidiëren?

Minister *Anciaux* antwoordt dat de vermindering slechts schijn is, omdat een aantal projecten op een andere basisallocatie zijn terechtgekomen.

De heer *Paul Delva* merkt ook op dat in de toelichting mogelijk een foutje is geslopen omdat men de tekst van vorig jaar voor een deel heeft overgenomen en vergeten is om de tekst aan te passen aan de decreetwijziging. Zo is er bijvoorbeeld nog altijd sprake van de variabele subsidies voor cultuurcentra, terwijl dat systeem ondertussen werd afgeschaft. Het lid heeft verder een aantal concrete vragen over de uitvoering van het decreet na de wijziging. Het is namelijk zo dat het uitvoeringsbesluit dat daarop moest volgen, nog steeds niet goedgekeurd is door de Vlaamse Regering. Het werd op 22 oktober voor advies naar de Raad van State gestuurd maar voor

zover het lid kon nagaan is het nog niet definitief goedgekeurd door de regering.

Minister *Anciaux* bevestigt dat men wacht op de Raad van State maar verzekert de goedkeuring voor het einde van het jaar.

De heer *Paul Delva* vervolgt dat in het uitvoeringsbesluit bijvoorbeeld staat dat gemeenten met een cultuurcentrum van categorie A voor 1 december een aanvraag moeten indienen, voor het afsluiten van een convenant met de Vlaamse Regering voor bijzondere projecten. Die datum lijkt hem niet haalbaar, want men moet het uitvoeringsbesluit niet alleen nog goedkeuren maar ook bekendmaken. De enige communicatie die zij tot nu toe ontvingen over dit gewijzigde uitvoeringsbesluit, is een brief die de administratie op 19 september 2007 aan de gemeenten heeft gestuurd. In die brief wordt gewaagd van gesprekken met het kabinet en van terugkoppeling over het al dan niet verlenen van bijkomende middelen vóór 31 december 2007.

Minister *Anciaux* wijst erop dat die gesprekken volop lopen, in de hoop de timing nog te halen.

De heer *Paul Delva* stelt dat hij op de site van de administratie hierover geen concrete informatie vond. De site van het steunpunt Cultuur Lokaal werd zelfs nog niet aangepast aan het wijzigingsdecreet, want daar spreken ze ook nog steeds over de variabele subsidies en dat die voor september 2002 moeten worden aangevraagd. Het lid dringt aan op een concreet antwoord over de deadline van 1 december.

Minister *Anciaux* antwoordt dat, als het nieuwe uitvoeringsbesluit op de streefdatum nog niet van kracht zou zijn, het oude van kracht blijft, voor zover dat toepasbaar is op het nieuwe decreet. De rest moet dan retroactief geregeld worden. Hij onderstreept dat het echt een kwestie van dagen is. Hij mikt erop om dit nog op 30 november 2007 op de agenda van de Vlaamse Regering te zetten, waarna onmiddellijk de informatie kan beginnen. De minister gelooft trouwens niet dat de gemeenten nog niet op de hoogte zijn van de wijziging. Hij erkent wel dat er strikt juridisch een probleem van enkele dagen kan zijn. Hij verwacht ook geen bijzondere moeilijkheden in het advies van de Raad van State, zodat de vooropgestelde – toegevoegen krappe – timing kan gehaald worden.

De heer *Paul Delva* vindt dit hoe dan ook geen voorbeeldige manier van werken.

De spreker verwijst vervolgens naar ba 43.22 Subsidies aan de leden van de Vereniging van Vlaamse cultuurcentra als subsidie in de ledenbijdragen. Naar analogie met het amendement voor FOV wil CD&V ook voor de Vereniging van Vlaamse Cultuurcentra (VVC) dit jaar via het programmadecreet de rechtstreekse subsidiëring mogelijk maken. In deze sector is er immers ook een reorganisatie van de bovenbouw in uitvoering, namelijk de versmelting van de steunpunten VCOB en Cultuur Lokaal. Dat moet uiteraard vanaf volgend jaar op een ordentelijke manier geregeld worden via een beperkte wijziging van het decreet lokaal cultuurbeleid waarin de VVC als belangenbehartiger zijn plaats zeker verdient. Die maatregel zal bovendien een aanzienlijke administratieve verlichting opleveren voor de gemeentebesturen

3.5. HE Kunsten en Erfgoed

Een amendement nr. 3 voorgesteld door de heren Paul Delva, Dany Vandenbossche, Bart Caron en Herman Schueremans strekt ertoe om de in amendement nr. 1 aangebrachte wijziging betreffende de subsidies aan de vzw Reproductiefonds Vlaamse Musea in de begrotingstabellen aan te brengen. Hiervoor worden volgende wijzigingen voorgesteld:

A. Basisallocatie 3301 vervangen door wat volgt:

“PR	BA	ENT	OM	LIT	HP	EC	COF
HE	3301	D	D	2		33	08200

TEKST

Subsidies aan en ten gunste van musea, samenwerkingsverbanden van musea en initiatieven ter versterking van de basisfuncties van musea (art. 11, 12, 13 en 16 van het Erfgoeddecreet van 7 mei 2004)

NGK	GVK	GOK	VRK	MAC
7.500	0	0	0	0”

B. Basisallocatie 3312 vervangen door wat volgt:

“PR	BA	ENT	OM	LIT	HP	EC	COF
HE	3312	D	D	2		33	08200

TEKST

Subsidies aan de vzw Reproductiefonds Vlaamse Musea

NGK	GVK	GOK	VRK	MAC
150	0	0	0	0".

C. Het totaal van de niet-gesplitste kredieten "186.593 duizend euro" brengen op "186.443 duizend euro" (Vermindering met 150 duizend euro);

D. Het totaal van de niet-gesplitste kredieten "186.443 duizend euro" brengen op "186.593 duizend euro" (Vermeerdering met 150 duizend euro).

De indieners verwijzen voor een verdere toelichting naar de verantwoording van amendement nr. 1.

Wat ba 33.79 Subsidies voor steunpunten betreft, deelt de heer *Paul Delva* mee dat zijn fractie best tevreden is over de budgetverhoging van 50.000 euro.

Minister *Bert Anciaux* verklaart dat die verhoging dient voor de organisatie van de dag van de architectuur door het Vlaams Architectuurinstituut. Voor het jaarboek Architectuur kreeg het reeds middelen.

De heer *Paul Delva* verwijst naar ba 41.01, Dotatie aan het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA). In de toelichting wordt terecht verwezen naar de kunstschaten van onvervangbare culturele waarde. Alleen jammer dat de minister daar niet de budgettaire consequenties aan koppelt. Het KMSKA krijgt te weinig subsidies in verhouding tot de waarde van zijn collectie. CD&V hoopt dat de minister na de grondige en broodnodige renovatie de dotatie ook wil aanpassen aan een erfgoedinstelling van dit kaliber zodat ze alle vier de museale basisfuncties op een internationaal niveau kan uitvoeren.

Minister *Bert Anciaux* bevestigt dat de inhaaloperatie er zal komen als de verbouwingen achter de rug zijn. Hij is het ermee eens dat KMSKA een forse verhoging van de dotatie verdient.

In verband met ba 43.01 Subsidies voor erfgoedconvenants merkt de heer *Paul Delva* op dat in het Erfgoeddecreet staat dat er jaarlijks maximum drie

nieuwe erfgoedconvenants kunnen worden afgesloten. Waarom worden er dit jaar slechts twee nieuwe convenants afgesloten?

Minister *Bert Anciaux* wijst op de beschikbare budgettaire middelen. Dit jaar is er een stijging van om en bij de 500.000 euro. Dat is voldoende voor twee convenants.

III. SPORT

1. Toelichting van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Sport door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Minister *Bert Anciaux* wenst zich in zijn toelichting te beperken tot een overzicht van de belangrijkste beleidsprioriteiten en -accenten. Hij maakt daarbij steeds een duidelijke koppeling met de sportbegroting voor 2008. Dat gebeurt trouwens ook in de beleidsbrief zelf.

1.1. De beleidskredieten voor sport in het algemeen

Om de beleidserkenning en de maatschappelijke erkenning van sport te verhogen, heeft de minister in 2007 verder werk gemaakt van de toename van het Vlaamse budget voor sport. Hij zal die lijn ook in 2008 verder doortrekken.

Uit de algemene grafiek die de totale beleidskredieten voor sport in kaart brengt, blijkt dat, tussen het aantreden van de minister in 2004 en het einde van de Vlaamse bestuursperiode in 2009, de beleidskredieten sport met maar liefst 59 percent zullen stijgen. In 2008 resulteert dat in een tussentijdse toename van ongeveer 47 percent. In absolute cijfers stijgt het budget sport van ongeveer 71 miljoen euro in 2004 over 104 miljoen in 2008 naar 113 miljoen euro in 2009. Die cijfers illustreren een nooit eerder geziene toename waar de minister heel fier op is. Ze geven duidelijk invulling aan de doelstelling: het verhogen van het overheidsbudget voor sport.

De stijging is aanwezig op beide sporen van het sportbeleid: zowel de budgetten voor topsport, als voor sport-voor-allen kenden de afgelopen jaren een

sterke groei. Die trend wordt in 2008 en 2009 doorgetrokken.

1.2. Sport-voor-allenbeleid

1.2.1. Actieplan Sport voor Allen

Na de inhaalbeweging op het vlak van topsport in de eerste helft van de legislatuur, legt de minister nu de nadruk op de verdere uitbouw van het sport-voor-allenbeleid. Het algemene beleidskader hiervoor is het actieplan Sport voor Allen. Dat heeft tot doel heeft zoveel mogelijk mensen op een kwaliteitsvolle manier en in optimale omstandigheden geregeld te laten sporten.

Op basis van de informatie van het overlegplatform Sport voor Allen en binnen de beschikbare budgetten en de eerder uitgetekende lijnen voor sport, heeft de minister voor de periode 2007-2009 vijf prioritaire thema's weerhouden: het lokale sportbeleid, het sportinfrastructuurbeleid, het sportpromotieprogramma, de sportkaderopleiding en de werkgelegenheid in de sport.

Het actieplan besteedt daarnaast ook aandacht aan de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, aan participatie en doelgroepenbeleid, aan gezond en medisch verantwoord sporten en aan sportwetenschappelijk onderzoek dat door het steunpunt beleidsgericht onderzoek wordt uitgevoerd. De sportbegroting 2008 trekt een totaal bedrag van 50.861.000 euro uit voor de verdere realisatie van het sport-voor-allenbeleid.

Dat betekent een stijging van 7.837.000 euro of 18 percent ten opzichte van 2007 en van 13.292.000 euro of 35 percent tegenover het referentiejaar 2004. Voor 2009 is er een verdere stijging van dit sport-voor-allenbudget gepland tot 57.228.000 euro, wat zich vertaalt in een stijging van 52 percent ten opzichte van 2004, of in absolute cijfers ongeveer 20 miljoen euro meer.

De minister licht graag een aantal prioriteiten uit het sport-voor-allenbeleid toe.

1.2.2. Decreet voor het lokale en regionale sport-voor-allenbeleid

Zo is er ten eerste het vernieuwde decreet voor het lokale en regionale sport-voor-allenbeleid, dat begin 2007 in werking trad.

Dat decreet is een belangrijk instrument in het verhogen van sportparticipatie en beantwoordt hiermee aan een algemene prioriteit van de minister, namelijk de centrale aandacht voor participatie.

Via dit decreet tracht de minister in partnerschap met de besturen een vernieuwend en doelgericht lokaal en regionaal sport-voor-allenbeleid uit te bouwen. De inhoudelijke aandachtspunten waar gemeenten rond werken zijn onder andere: de ondersteuning van de sportverenigingen, de andersgeorganiseerde sport, de toegankelijkheid tot en de diversiteit van het sportaanbod.

De lokale en regionale besturen zijn in de eindfase van de opmaak van hun sportbeleidsplannen. In 2008 zullen de besturen, waarvan het ingediende sportbeleidsplan werd aanvaard, voor het eerst gesubsidieerd worden op basis van dit nieuwe decreet. De minister heeft daarvoor een maximale subsidie van 11.300.000 euro uitgetrokken. Voor 2009 plant hij een bijkomende subsidie voor impulsprojecten in gemeenten, zodat het totale budget voor het decreet stijgt naar meer dan 16 miljoen euro. De minister overloopt de proeftuinen uit het decreet die uitdrukkelijk voor sport zijn voorzien.

1.2.3. Proeftuinen sport

Een ander initiatief zijn de proeftuinen sport binnen het Participatiedecreet. Dat sectoroverschrijdende decreet geeft extra en flankerende impulsen in functie van participatiebevordering. In de voorstelling van de beleidsbrief Cultuur zal de minister uitgebreid ingaan op dit nieuwe decreet.

De proeftuin verenigingsondersteuning wil een duurzame professionalisering en kwaliteitsverbetering van de sportclubs realiseren, zowel qua organiserend vermogen als qua laagdrempelig en toegankelijk sportaanbod. Daarvoor wordt enerzijds een helpdesk voor sportclubs opgericht en anderzijds worden een aantal verenigingsondersteuners ingezet die de sportclubs op administratief en beheersmatig vlak zullen ondersteunen. Daarvoor wordt in totaal 994.800 euro vrijgemaakt.

Een tweede sportproeftuin, de buurtsportbegeleiders, zal zorgen voor de opleiding, vorming en duurzame tewerkstelling van buurtsportbegeleiders, die in een bestaand buurtsportnetwerk de laagdrempelige sportieve recreatie in de eigen woonomgeving stimuleren. Daarvoor heeft de minister 532.650 euro vrijgemaakt.

Via de proeftuin Kort op de bal, een integraal jeugd- en sportproject voor 6- tot 18-jarigen met voetbal-talent uit achterstandswijken en aangesloten bij een

voetbalclub, wil de minister kwetsbare jongeren en hun ouders via sport, en door een degelijke randbegeleiding op het vlak van hun schoolwerk, kansen geven om sterker te staan in de maatschappij. 252.500 euro is daarvoor vrijgemaakt.

Een laatste proeftuin omvat projecten die profvoetbalclubs stimuleren tot het nemen van een kwaliteitsvol en duurzaam sociaalmaatschappelijk ondernemersengagement in de buurt of stad waar ze werkzaam zijn, de zogenaamde openstadionprojecten. Die initiatieven krijgen 300.000 euro.

1.2.4. Sociaalexperimentele experimenten

Naast de proeftuinen krijgen ook een aantal sociaalexperimentele initiatieven een centrale plaats in het sport-voor-allenbeleid. Ook hier is de bevordering van de deelname aan sport een belangrijke drijfveer.

Met Vlabus werd het pilootproject gekwalificeerde lesgevers opgestart waarbij die aan een gunsttarief ter beschikking worden gesteld van sportclubs die zich specifiek richten naar jeugd of personen met een handicap en allochtonen. Tevens werd de decretaale verankering van Vlabus, een aanbeveling uit het actieplan Sport voor Allen, gerealiseerd via het nieuwe sport-voor-allendecreet.

Als overgang naar de impulssubsidies die vanaf 2009 van toepassing worden in het decreet lokaal sport-voor-allenbeleid, zorgt de minister in 2008 opnieuw voor een subsidie van 60.000 euro voor dat proefproject.

Vanuit de algemeen erkende noodzaak te investeren in het jeugdvoetbal, komt er voor het seizoen 2007-2008 een subsidiereglement voor clubs voor kleinschalige infrastructuurwerken die direct ten goede komen aan hun jeugdwerking. In 2008 zullen projecten ondersteund worden die de kwaliteit van de jeugdsportbegeleiding ten goede komen. Ook daarvoor zal een subsidiereglement worden ontwikkeld, waarbinnen clubs projecten kunnen indienen voor een maximaal bedrag van 10.000 euro. Voor die projecten wordt 1.700.000 euro vrijgemaakt.

Zoals de minister vorige week al uitvoerig heeft toegelicht, lopen de gesprekken met de KBVB verder, over de herstructurering in functie van het conformeren aan de regels van het decreet op de sportfederaties. Die hervorming is immers noodzakelijk in

functie van het vrijwaren van de middelen voor het project jeugdvoetbal.

Andere participatiebevorderende initiatieven zijn vzw De Rand, vzw Voeren Sport, de Rode Antraciet en Buurtsport Vlaanderen. Al die initiatieven werden in 2007 voor het laatst op experimentele basis gefinancierd en vanaf 2008 worden ze structureel verankerd, in het decreet lokaal sportbeleid of in het Participatiedecreet. Ook de aandacht voor de ondersteuning van de gehandicapten sport zal de minister in 2008 bestendigen.

1.2.5. Promotie van sport

De promotie van sport blijft een belangrijke pijler in het sport-voor-allenbeleid. Het Bloso maakt verder werk van de uitvoering van het sportpromotieprogramma. In 2008, net als in 2007, zullen daarvoor samenwerkingsverbanden worden afgesloten met verschillende andere Vlaamse sportactoren, zoals de lokale besturen, de sportfederaties, de Stichting Vlaamse Schoolsport.

In de context van de Olympische Spelen in Peking en vanuit de blijvende bezorgdheid van de minister om jeugdsport te stimuleren, gaat in 2008 bijzondere aandacht naar de organisatie van de tweede jeugdolympiade. Voor de organisatie van die actie, waarbij zoveel mogelijk jongeren, zowel getalenteerde als niet-getalenteerde, op een ludieke manier worden getest in tien sporttakken, zal intensief worden samengewerkt met de betrokken sportfederaties.

Er worden ook een aantal nieuwe doelgroepevenementen gepland waar diversiteit en respect voor elkaar centraal staan. Voor de uitvoering van het totale sportpromotieprogramma 2008 is er een budget van 2.359.000 euro vastgelegd.

1.2.6. Ondersteuning en kwaliteitsverbetering

De ondersteuning van de georganiseerde sport en kwaliteitsverbetering vormen een blijvend aandachtspunt in het sportbeleid. De sportfederaties vormen daarbij een belangrijke partner. In het decreet op de erkenning en subsidiëring van de sportfederaties van 13 juli 2001 zijn de randvoorwaarden gecreëerd voor een kwalitatief beleid en goede werking van de sportfederaties en de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding.

Op de begroting 2007 was voor dit decreet een bedrag van 18.411.000 euro uitgetrokken, in 2008 zal dat verder stijgen tot 19.880.000 euro. Dat is een stijging met 17 percent of met 1,5 miljoen euro.

Om het kwaliteitsbeleid te ondersteunen en te verbeteren worden aan het personeel en de bestuurders jaarlijks bijscholingsmogelijkheden aangeboden. Daarnaast krijgen de federaties een individuele analyse en begeleiding van de beleidsplannen voor een aantal basisopdrachten.

In 2007 werd de efficiëntie en de effectiviteit van de totale werking van de sportfederaties via een audit geëvalueerd met als doel het huidige decreet en de uitvoeringsbesluiten, waar nodig, aan te passen.

Het prefinale rapport van de audit geeft aan dat in een eerste fase de uitvoeringsbesluiten bij het decreet op de sportfederaties moeten worden gewijzigd. De aanpassingen zullen gericht zijn op administratieve vereenvoudiging en betere aanwending van de middelen. De minister hoopt dit proces in goed overleg met de sector te hebben afgerond midden 2008.

1.2.7. De Vlaamse Trainersschool

Een andere belangrijke partner in de realisatie van een kwaliteitsvol sport-voor-allenbeleid, is de Vlaamse Trainersschool (VTS). De VTS heeft in 2007 zijn programma verder uitgevoerd met bijzondere aandacht voor onder meer de rationalisering en de methodologische opbouw van de opleidingsstrategieën, de uitwerking van een specifieke module voor de coördinatoren en bestuurders van sportfederaties en de optimalisatie van de communicatie met docenten, medewerkers, partners en cursisten via een doorgevoerde informatisering.

In 2008 blijft de VTS de inslagen weg volgen, met aandacht voor de permanente remediëring van het opleidingsaanbod in functie van zowel topsport als doelgroepenbeleid. Voor een volledig overzicht van de klemtonen verwijst de minister naar de beleidsbrief. In de begroting 2008 is er voor de Vlaamse Trainersschool een totaalbedrag van 1.745.000 euro ingeschreven.

1.2.8. De sportdatabank

De minister wil ook de sportdatabank, een nieuw initiatief, onder de aandacht brengen. Dat project is erop gericht de vele gegevens die op het vlak van sport versnipperd aanwezig zijn, samen te brengen, te systematiseren, op een gebruiksvriendelijke manier te

ontsluiten en beschikbaar te stellen voor iedereen die ze nodig heeft. De databank moet op termijn zowel actuele beleidsrelevante als klantgerichte informatie kunnen genereren. De sportdatabank is een onontbeerlijk instrument voor het voeren van een doelgericht sport-voor-allenbeleid. In 2008 is 250.000 euro gereserveerd voor de opstart ervan.

1.3. Topsport

1.3.1. Topsportactieplan Vlaanderen 2016 en Actieplan Topsport

De minister benadrukt, naast sport voor allen, ook het belang van de topsport. Net zoals in 2007, vormen het Topsportactieplan Vlaanderen 2016 en het actieplan Topsport de leidraad en het kader voor het topsportbeleid in 2008.

Voor het topsportbeleid in 2008 is in totaal 16.840.000 euro begroot. Ten opzichte van 2007 is dit een stijging van 2.836.000 euro en in vergelijking met het referentiejaar 2004 betekent dit een stijging van 10.780.000 euro of 178 percent. In 2009 zal het budget voor topsport verder groeien tot 17.540.000 euro, wat overeenkomt met een stijging van 190 percent, of in absolute cijfers een toename van ongeveer 11.500.000 euro ten opzicht van 2004.

Ook voor topsport wil de minister een aantal elementen uitvoeriger toelichten.

1.3.2. Samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en het BOIC

Na intens onderhandelen is er een intentieverklaring tot samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en het BOIC afgesloten. Beide partijen spraken af om in een volledige complementariteit, transparantie en synergie samen te werken rond topsport. De Vlaamse vleugels van de federaties, de Vlaamse topsporters, de Vlaamse toptrainers etc. zullen zich daardoor uitsluitend tot één loket kunnen richten waardoor alles veel duidelijker en eenvoudiger wordt. Het BOIC en de Vlaamse Gemeenschap zullen hun budgetten voor de topsport in overleg en complementair inzetten.

Daarnaast wil de minister in de komende maanden de realisatie van het Vlaamse Huis voor de Topsport uittekenen. Het BOIC stapt samen met het Topsportteam Vlaanderen en de afdeling Topsport van het Bloso als partner in dit huis. Ondertussen worden de complementariteit, de transparantie en de synergie

in praktijk omgezet door de werkafspraken al in een virtueel Vlaams Huis voor de Topsport om te zetten.

1.3.3. Decretale subsidiëring van de topsport

De topsportfederaties zijn een belangrijke partner in het tot stand komen van een kwaliteitsvol en succesvol topsportklimaat. De minister van Sport stelt ze daarvoor de nodige middelen ter beschikking. De decretale subsidiëring van Topsport wordt aangewend voor de topsportscholen, voor de voorbereiding en deelname aan internationale wedstrijden, voor de organisatie van een WK, EK of wereldbeker in Vlaanderen en voor de voorbereiding en deelname van Vlaamse topsporters aan de Olympische Spelen, Wereldspelen, Paralympics en dergelijke.

De topsportfederaties kregen in 2007 in totaal 5.202.000 euro aan decretale subsidies voor hun topsportwerking. In 2008 wordt dit budget opgetrokken naar 5.741.000 euro. Die verhoging heeft hoofdzakelijk te maken met de deelname van Vlaamse topsporters aan de Olympische Spelen in Peking.

1.3.4. Overzicht van een aantal topsportprojecten

De minister geeft graag een klein overzicht uit het grote aanbod van topsportprojecten voor 2008. Het volledige overzicht staat in de beleidsbrief. Deze projecten zijn stuk voor stuk belangrijke instrumenten voor de verwezenlijking van het topsportbeleid. Voor de realisatie van die projecten is in de begroting 2008 een totaal bedrag van ongeveer 10 miljoen euro gereserveerd.

Via de Vlaamse Wielerploegen, Atletiek Vlaanderen, Eventing Vlaanderen en Beachvolley Vlaanderen werden een aantal behoeften van de topsportwereld ingevuld. Er werd ook werk gemaakt van de hervorming van het tewerkstellingsproject topsporters. Voortaan worden tewerkstellingscontracten voor topsporters gehonoreerd op basis van het niveau van de atleet en niet langer volgens diploma.

Met de digitale trainingsagenda kunnen online de trainingen van de leerlingen en topsporters worden opgemaakt en is een dagelijkse opvolging van de leerlingen en topsporters mogelijk.

Verschillende ABCD-projecten van Vlaamse sportfederaties werden in 2007 gefinancierd. Het ABCD-project be gold zal in 2008 beloftevolle jongeren optimaal begeleiden in functie van de Olympische Spelen 2012 en 2016.

In 2007 werd de pool van toptrainers uitgebreid. Twaalf ervan zijn aangesteld voor de voorbereiding van Vlaamse topsporters op selectie en deelname aan de Olympische spelen van 2008. Eén is aangesteld in functie van de voorbereiding van Vlaamse shorttrackers op de Olympische winterspelen van 2010.

Binnen het project letselpreventie kregen in 2007 de paramedici en medici van verschillende topsportfederaties en topsportscholen specifieke bijscholingen in het opstellen van een persoonlijk motorisch bilan en het opstellen en begeleiden van een blessurepreventieprogramma van topsporters of van kandidaat-topsporters. Daarnaast werd het proefproject sportverzorging en letselregistratie verder uitgevoerd.

In 2007 werd de ontwikkeling van het Topsportervolgssysteem voortgezet. Dat systeem stelt topsportfederaties in staat relevante gegevens in de ontwikkeling van topsporters te volgen en te vergelijken met normwaarden en met de gegevens van andere topsporters of kandidaat-topsporters. Daardoor kan de kandidaat of de topsporter gerichter gedetecteerd worden en wordt zijn ontwikkeling gerichter gestuurd. Daarnaast beoogt het systeem een grote administratieve vereenvoudiging voor de topsportfederaties en de andere actoren in het topsportbeleid. De topsportfederaties zullen via dit systeem veel efficiënter informatie kunnen doorgeven.

Binnen Topsport ABC, het Topsportbegeleidingscentrum van de KU Leuven, werd een hoogte- en klimaatkamer geïnstalleerd voor topatleten. Het doel van die ruimte is om de atleten voor te bereiden op grote internationale competities.

Er bestaat een grote behoefte aan specifiek advies in verband met het optimaal gebruik van voedingssupplementen bij topatleten. Nochtans kan dat tijdens de Olympische Spelen in Peking in tal van disciplines een prestatiebepalende factor zijn. In 2007 werd dit probleem dan ook op een gestructureerde manier en op individuele basis aangepakt bij de Olympische selecties. Eliteatleten van de Vlaamse Overheid kunnen van dat project volledig gratis gebruik maken.

De sportmedische en sportwetenschappelijke begeleiding van de elitesporters, beloftevolle jongeren en leerlingen van topsportscholen werd voor verschillende sporttakken sportspecifiek uitgewerkt, bijvoorbeeld voor het roeien en het kajak.

Het project jeugdtopsportindex moet talenten kwantificeren en de vorderingen op een efficiënte manier evalueren met het oog op doorstroming naar de

absolute top. Het is de bedoeling om de semitalenten te onderscheiden van de echte toptalenten en zo doelgerichter te investeren. Tezelfdertijd zal de Vlaamse jeugdtopsportindex een beeld geven van de prestaties van de jongeren, zowel in het algemeen als sportspecifiek.

Het project talentdetectie moet leiden tot een performant talentdetectiesysteem op maat van Vlaanderen. Het zal zowel nieuw talent detecteren als de instroom van de topsportscholen bewaken. Het project carrièrebegeleiding zal Vlaamse geselecteerde elitesporters en beloftevolle jongeren naast hun sportcarrière volgen zodat de combinatie met studies, dagelijks leven enzovoort eenvoudiger zal worden. Dit project zal ook de na-carrière van onze elitesporters begeleiden.

1.3.5. De ondersteuning van topsportevenementen

De ondersteuning van topsportevenementen is een van de pijlers van het topsportbeleid. In 2007 werden, op basis van nieuwe en heldere criteria, een veertigtal organisaties financieel ondersteund. Het betrof manifestaties gespreid over verschillende sporttakken en disciplines, zoals: de Ronde van Vlaanderen, de Memorial Van Damme, de Diamond Games. In 2008 wordt een extra criterium toegevoegd: evenementen die passen in het topsportbeleid. Voor de ondersteuning van die evenementen wordt in 2008 een totaalbedrag van 1.100.000 euro vrijgemaakt.

De minister kiest dus resoluut voor de verdere versterking van het topsportbeleid. En om zijn ambitieuze topsportdoelstellingen te kunnen realiseren, versterkt hij niet alleen de subsidies voor de topsportfederaties, maar investeert hij eveneens in vele talentdetectie- en talentbegeleidingsprojecten, in tewerkstellingscontracten voor topatleten, in wetenschappelijk onderzoek rond topsport en nog veel meer. Ook de zeven topsportscholen, waarin leerlingen in achttien verschillende sporttakken, een combinatie van doorgedreven training in hun sport en degelijk begeleid én gespreid studiewerk kunnen volgen, vormen een belangrijk onderdeel van een degelijk topsportbeleid. Een optimale combinatie van studie en topsport is immers zowel voor de atleet zelf, als voor het beleid de beste garantie op succes.

1.4. Sportinfrastructuur

Of het nu gaat om een recreatieve sporter of een topsporter, iedereen heeft het recht zijn of haar sport te

beoefenen in degelijke en toegankelijke sportinfrastructuur. Vlaanderen kampt op dat vlak met een enorm tekort, dat is algemeen bekend. De minister wil zijn verantwoordelijkheid nemen en probeert via verschillende kanalen aan die noodzaak tegemoet te komen en een planmatig sportinfrastructuurbeleid vorm te geven. Dat impliceert natuurlijk dat de nodige budgettaire ruimte is voorzien.

Gedurende de beleidsperiode van de minister is er een gestage groei van de middelen ten behoeve van sportinfrastructuur. Sinds 2004 is het budget met ongeveer 74 percent gestegen, tot 7.168.000 euro in 2008. Voor 2009 is een verdere toename gepland tot 8.054.000 euro, wat een stijging van ongeveer 95 percent betekent ten opzichte van het referentiejaar 2004.

1.4.1. SportInvest

De belangrijkste pijler in dit verhaal is het Vlaams Sportinfrastructuurfonds, SportInvest, aldus de minister. Via een partnerschap met de lokale besturen en door middel van de methode van de alternatieve financiering, zal in de loop van de volgende jaren (2007-2010) de behoefte aan sportinfrastructuur voor ruim 35 percent worden weggewerkt. Alles samen goed voor een investeringsbedrag van in totaal 225 miljoen euro, meteen de grootste investering ooit voor sportinfrastructuur in Vlaanderen.

Het Sportinfrastructuurfonds zal instaan voor zowel het ontwerp, de bouw, de financiering als het onderhoud van de talloze sportinfrastructuurprojecten die de volgende jaren zullen worden gerealiseerd. Het zal de geselecteerde bouwprojecten realiseren en die – in ruil voor een zogenaamde beschikbaarheidsvergoeding – op lange termijn ter beschikking stellen van de aanvragers. De Vlaamse overheid subsidieert 30 percent van die beschikbaarheidsvergoeding, de overige 70 percent is ten laste van de lokale besturen. De lokale besturen kunnen hiervoor op hun beurt samenwerkings- en dus ook financieringsovereenkomsten sluiten met partners uit de onderwijssector en/of private partners.

De lokale besturen wordt gevraagd in hun lokaal sportbeleidsplan, dat ze in functie van het nieuwe decreet lokaal sport-voor-allenbeleid dienen op te maken, een hoofdstuk te wijden aan hun plannen voor sportinfrastructuur. Via een specifieke invullijst kan een lokaal bestuur de aanvraag voor middelen uit het Sportinfrastructuurfonds voor een nieuw project kenbaar maken.

Begin 2008 worden de projecten voor de eerste fase geselecteerd, zijnde 40 kunstgrasvelden en twee tot vier multifunctionele sportcentra. Er zal een selectie-adviescommissie worden opgericht die de ingediende projecten beoordeelt en een selectie ter goedkeuring tegen april 2008 voorlegt aan de Vlaamse Regering.

1.4.2. Andere belangrijke spelers in het sportinfrastructuurbeleid

De dertien Bloso-centra worden gebruikt voor de organisatie van sportkampen en sportklassen, maar worden ook ter beschikking gesteld voor trainingen, stages, wedstrijden en zo meer. Het hoofddoel bij de exploitatie is door een effectief en efficiënt gebruik te streven naar een maximale bezetting. In 2007 werd het bezettingspercentage van 97 percent gehandhaafd en ook in 2008 wordt blijvend werk gemaakt van de optimalisering van de bezetting.

Daarnaast blijft de uitbouw en renovatie van deze centra een belangrijke prioriteit. De accommodaties in de meeste Bloso-centra zijn de laatste jaren kwalitatief verbeterd en ingrijpend gerenoveerd. Desondanks blijven er probleemcentra waar bij gebrek aan middelen of wegens externe problemen de gehele infrastructuur of belangrijke deelaccommodaties niet meer aangepast zijn aan de actuele sportbehoeften. Het investeringsprogramma voor de Bloso-centra zal in een tijdsspanne van acht jaar alle Bloso-centra op een optimale wijze uitbouwen en ze de regionale en Vlaamse uitstraling geven die bij de oprichting ervan werd beoogd.

Voor de exploitatie van de Bloso-centra werd in 2007 een bedrag van 3.383.000 euro begroot. Daarnaast werden werken uitgevoerd voor een totale waarde van 4.483.000 euro. In de begroting 2008 worden die bedragen zo goed als gehandhaafd.

In 2007 werden een aantal bovenlokale infrastructuurprojecten met de FFEU-kredieten (Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven) gerealiseerd, zoals een atletiekcentrum in Zuid-Limburg, een toptrampolinehal in Gent en een gehandicaptencentrum in Blankenberge. Een aantal projecten, die zich momenteel in de aanbestedings- of uitvoeringsfase bevinden, zullen in 2008 worden opgeleverd.

Topsportinfrastructuur is een belangrijk instrument voor het voeren van een doeltreffend topsportbeleid.

Daarom stelt de minister hiervoor in 2008 een bedrag van 1.338.000 euro beschikbaar. Dat zal op basis van reële behoeften besteed worden.

In 2007 werd door het Bloso een expert in de ruimtelijke ordening en leefmilieu aangeworven. Hij is belast met de studie en opvolging van deze beleidsvelden in relatie tot sport. De zoektocht naar gepaste locaties voor lawaaierige sporten, vooral de motorsport, en de golfsport gaat onverminderd door.

1.5. Bijkomende beleidsaccenten

1.5.1. Integriteit en gezonde sportbeoefening

Naar aanleiding van het instemmingsdecreet met de internationale conventie van de UNESCO tegen het dopinggebruik in de sport, werd de interne Vlaamse regelgeving ter zake aangepast. Een volledig nieuw decreet 'medisch verantwoord sporten' werd op 4 juli 2007 door het Vlaams Parlement unaniem aangenomen. Ook het huidige uitvoeringsbesluit zal worden vervangen door een nieuw uitvoeringsbesluit op het nieuwe decreet. De nieuwe regelgeving zal volledig in overeenstemming zijn met de verplichtingen van de WADA-code en de UNESCO-conventie tegen het dopinggebruik in de sport. De minister hoopt dat de andere gemeenschappen die internationale afspraken snel zullen goedkeuren.

De heer *Johan Sauwens* wijst erop dat op 15 september 2007 het WADA-congres in Madrid start. België wordt daar omschreven als het enige beschaafde land dat de WADA-code niet heeft geratificeerd. De spreker stelt voor dat, aangezien Vlaanderen bevoegd is, de minister samen met zijn collega van buitenlands beleid, Vlaanderen aanmeldt als partij die de afspraak geratificeerd heeft. Wallonië is er immers gewoon niet mee bezig. Vlaanderen kan toch niet blijvend internationaal geschandaliseerd worden door dit soort toestanden. De spreker verwacht dat de minister, bij de bespreking, het parlement volledig op de hoogte brengt van de ondernomen stappen bij de federale regering, maar vooral bij de Franse en de Duitstalige Gemeenschap. Vlaanderen wordt internationaal te kijk gezet op een materie waarin het altijd koploper geweest is.

Minister *Bert Anciaux* repliceert dat de Vlaamse Gemeenschap wel degelijk actief is in het WADA en zijn conferentie in Madrid. De internationale

gemeenschap weet dat Vlaanderen de code wel al goedgekeurd heeft. Een goede staatshervorming zou het probleem van België met verschillende snelheden oplossen.

Voor de uitvoering van de initiatieven rond medisch verantwoord sporten in 2008, begroot de minister een totaalbedrag van 1.939.000 euro.

In 2007 gaf de minister opdracht om een inleidende studie te maken over mogelijke beleidsinterventies rond ethisch verantwoord sporten. Bovenop de meer sensibiliserende aanpak, beoogt hij een decretale verankering van een aantal mechanismen om ethische mistoestanden in de sport het hoofd te bieden. In 2008 zal hij het decreet medisch verantwoord sporten uitbreiden met een ethisch onderdeel. Het is de bedoeling dit uitgebreide decreet uiterlijk in het najaar 2008 door het Vlaams Parlement te laten goedkeuren. Daarnaast werden een aantal aanbevelingen uit de campagne sport op jongerenmaat structureel verankerd.

1.5.2. Internationale engagements

De minister blijft in 2008 zijn internationaal engagement versterken, zowel op bilateraal als op multilateraal vlak. Daardoor wil hij voeling houden met wat er in de internationale sportwereld gebeurt en welke evoluties andere landen op beleidsmatig vlak doormaken.

Ook in 2008 blijven Zuid-Afrika en Marokko de prioritaire partners. Wat Zuid-Afrika betreft gaat de aandacht vooral naar de start van de vier gemeenschapscentra. Voor Marokko wordt de samenwerking in 2008 verder onderzocht en geconcretiseerd. Voor de internationale sportprojecten is er in 2008 103.000 euro beschikbaar.

1.5.3. Wetenschappelijk onderzoek

Het steunpunt Beleidsrelevant Onderzoek ‘Cultuur, Jeugd en Sport’ zal verschillende onderzoeksvragen uit de domeinen cultuur, jeugd en sport beantwoorden. Wetenschappelijk onderzoek is immers belangrijk om het gevoerde beleid te toetsen en om nieuwe beleidspistes of methoden voor te stellen of te ontwikkelen. Naast een overkoepelend participatieonderzoek, komen in het meerjarenplan van het steunpunt zowel een aantal onderzoekslijnen uit top-

sport als sport voor allen aan bod. In 2008 wordt een eerste grote studie afgerond, namelijk de behoeftestudie sportinfrastructuur.

1.6. Besluit

De minister besluit dat hij voortgaat op de ingeslagen weg van het versterken van het Vlaamse tweesportenbeleid in sport. Wegens de maatschappelijke meerwaarde van sport, werkt hij voort aan het optimaliseren van het sportklimaat in Vlaanderen met als doel zo veel mogelijk mensen zo geregeld mogelijk te laten bewegen en sporten. De minister wil niet enkel het brede publiek bereiken, maar ook de kansengroepen die om tal van redenen moeilijk de weg naar sport vinden. Sport is het middel bij uitstek om die groepen bij de samenleving te betrekken. Daarnaast moeten bijzonder getalenteerde sporters optimale ontplooiingskansen krijgen binnen een doordacht en goed gecoördineerd topsportbeleid. De minister wil sportbeoefening in kwaliteitsvolle omstandigheden garanderen. Dat betekent investeren, niet enkel in bestaande, maar ook in nieuwe infrastructuur. Kwaliteit omvat echter ook degelijke begeleiding en coaching, met de uitdrukkelijke vrijwaring van de integriteit van de sport. Ook in dat domein worden de bestaande initiatieven versterkt en wordt werk gemaakt van nieuwe acties.

Maar zoals vaak in sport, kan de minister die ambities enkel waarmaken met de steun en inzet van een gemotiveerd team. Hij hoopt dan ook dat alle betrokken actoren en beleidsniveaus in het sportveld hun rol zullen spelen en hun verantwoordelijkheid zullen nemen. Hij zal hen daarbij graag en maximaal steunen en stimuleren.

2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Sport

2.1. Standpunt van de heer Johan Sauwens

De heer *Johan Sauwens* leest in de beleidsbrief dat de beheersovereenkomst met Bloso werd afgesloten. Het parlement heeft die beheersovereenkomst echter nog niet gezien. In het kader van beter bestuurlijk beleid moet elke beheersovereenkomst overgemaakt worden aan het Vlaams Parlement zodat er een parlementair debat over gevoerd kan worden. De spreker vraagt of de bespreking zonder dat document kan door-

gaan, want drie kwart van de sportbegroting wordt uitgevoerd door Bloso. In de beleidsbrief staat: “In 2007 heb ik samen met het departement en het Bloso de beheersovereenkomst tussen de IVA Bloso en de Vlaamse Gemeenschap gefinaliseerd. In de overeenkomst werden de wederzijdse rechten en plichten vastgelegd die verband houden met de missie en de kernopdrachten van Bloso. De beheersovereenkomst is afgesloten voor de periode van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2010. De overeenkomst bevat zestien strategische doelstellingen en de vertaling ervan in operationele doelstellingen met activiteiten en processen, kritische succesfactoren, indicatoren en streefwaarden.” Het lijkt de spreker essentieel te kunnen beschikken over dat basisdocument vooraleer de beleidsbrief en de begroting te behandelen.

De *voorzitter* wijst erop dat de beheersovereenkomst nog moet worden goedgekeurd door de regering. Pas daarna wordt ze aan het Vlaams Parlement ter kennisgeving voorgelegd. Ook de beheersovereenkomsten in de sector cultuur werden niet allemaal bij de begroting gevoegd. Dit belette de commissie niet om over de begroting te debatteren. De goedkeuring van de begroting is immers aan strikte tijdslimieten gebonden. Er kan dus niet worden gewacht op de beheersovereenkomst zonder de timing van de begrotingsbesprekingen te hypothekeren.

De heer *Johan Sauwens* repliceert dat de beheersovereenkomst met Bloso een van de belangrijkste documenten is bij de sportbegroting.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat alle aspecten van de beheersovereenkomst die betrekking hebben op het begrotingsjaar 2008, in de beleidsbrief 2008 werden vermeld. Het totale sportbeleid wordt uitgebreid in de beleidsbrief en de begroting toegelicht.

De heer *Johan Sauwens* vindt de werkwijze toch geen voorbeeld van goed bestuur. Bovendien is er nog een lacune waarvoor hij verwijst naar een antwoord van de minister op een schriftelijke vraag van de heer Tom Dehaene: “Het Bloso heeft in 2006 een uitgebreid jaarverslag gemaakt, conform artikel 40 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijke beleid. Het jaarverslag kan geraadpleegd worden op de website. Het wordt elektronisch verspreid en slechts op een beperkt aantal exemplaren gefotokopieerd en ingebonden. De verspreiding op papier van het Blosojaarverslag gebeurt enkel op aanvraag. Vermits het jaarverslag niet wordt uitbesteed

maar intern geproduceerd zijn de kosten miniem.” De spreker vindt het jaarverslag nergens, noch elektronisch, noch op papier. Die geheimzinnigheid roept vragen op.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat hij aan Bloso zal vragen de jaarrekening te bezorgen. Wat hem betreft is er geen geheimzinnigheid.

De heer *Johan Sauwens* betreurt dat het jaarverslag noch de beheersovereenkomst bekend zijn, maar wil de begrotingsbesprekingen niet hinderen.

Wat zijn opmerkingen op het concrete sportbeleid betreft, stelt de heer Sauwens dat CD&V blij is met de stijging van het sportbudget tijdens deze regeerperiode. De centrale vraag is in hoeverre dat geld ook efficiënt besteed is. De beleidsbrief bevat heel wat financiële engagementen, zoals voor het Vlaams Huis voor de Topsport. CD&V kan niet akkoord gaan met alle initiatieven en zal daar bij gelegenheid ook dieper op ingaan. De goedkeuring van de beleidsbrief kan zeker niet geïnterpreteerd worden als de goedkeuring van het Vlaams Parlement van al die aangekondigde maatregelen. De spreker vermoedt trouwens dat de minister de inleiding van zijn beleidsbrief zelf geschreven heeft omdat ‘ik’ en ‘mijn’ nogal veel voorkomen.

CD&V keurt het tweesporenbeleid goed maar vraagt desalniettemin iets meer aandacht voor het sportvoor-allenbeleid. Naast het topsportbeleid zijn het sportvoor-allenbeleid en breedtesport essentieel voor een coherent en adequaat sportbeleid. De minister focust nog te veel op topsport.

CD&V betreurt bijvoorbeeld dat de impulssubsidies van het decreet lokaal sportbeleid pas op het einde van de regeerperiode worden ingezet, hoewel er financiële middelen waren om dat eerder te doen. Het tweesporenmodel moet doorgetrokken worden, niet alleen door de minister maar ook door de sportfederaties, het lokale sportbeleid én het Bloso. In de praktijk merkt de spreker dat een bepaalde strekking binnen Bloso de mening is toegedaan dat sport voor allen een lokaal gebeuren is en lokaal moet gestuurd worden en dat topsport uitsluitend een kerntaak is voor de unisportfederaties. De recreatieve sportfederaties, nochtans zo belangrijk voor de breedtesport, worden volledig over het hoofd gezien. De sporttakkenlijst en het decreet op de sportfederaties werken immers dikwijls meer belemmerend voor de recrea-

tieve sportfederaties dan stimulerend. Dat kwam al aan bod bij de bespreking van de vraag om uitleg van mevrouw Fournier.

Maar de unisportfederaties kunnen blijkbaar hun opdracht niet alleen aan want voor het organiseren van trainercursussen doen ze vaak een beroep op de recreatieve sportfederaties, ook al mogen zij dat van de Vlaamse Trainersschool eigenlijk niet doen. De stuurgroep en de pedagogische cel van de Vlaamse Trainersschool keurden daarover vorig jaar een nieuw intern reglement goed. Daarin stellen zij dat erkende cursussen enkel door hogescholen of per uitzondering door de unisportfederaties mogen worden ingericht, maar dus niet door een recreatieve sportfederatie. Alle sportfederaties moeten werken met erkende trainers maar de recreatieve mogen geen initiatorcursussen inrichten.

Bovendien is het instapniveau van de VTS-cursussen te hoog en het aanbod aan opleiding vanuit de VTS is teveel gericht op uni- en topsport. Ter vergelijking: in de jeugdsector reikte men in 2006 bijna 7000 attesten uit aan jeugdanimatoren; in de sportsector amper 2500. Als er niet dringend een laagdrempelig attest voor sportanimator komt, zullen de impulssubsidies voor de verhoging van de jeugdsportbegeleiding niet efficiënt besteed kunnen worden, wegens te weinig sporttechnische begeleiding en dus te weinig capaciteit.

Wat is volgens de minister dan de taak van de recreatieve sportfederaties in de uitbouw van een evenwichtig tweesporenbeleid en meer concreet in het topsportbeleid? Wil de minister werk maken van een attest voor sportanimatoren zoals in de jeugdsector?

CD&V hecht dus heel veel belang aan het sportvoor-allenbeleid. Al enkele jaren kondigt de minister in zijn beleidsbrieven aan dat er een actieplan Sport voor Allen zou worden voorgesteld. In zijn beleidsbrief 2008 zegt de minister hierover het volgende: "Ik heb dit actieplan op 17 juli 2007 ter kennisgeving voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Momenteel wordt dit actieplan geactualiseerd in functie van mijn begrotingsvoorstel 2008. Daarna zal ik het plan voorstellen aan het Vlaams Parlement." CD&V betreurt dat het zo lang duurt vooraleer de minister dit actieplan aan het Vlaams Parlement overmaakt. De regeerperiode zal bijna ten einde zijn vooraleer er een gedachtewisseling komt. Er zal dus ook niet veel tijd meer resten voor de uitvoering van dit plan. Wanneer zal het overlegplatform sport voor allen geïnstalleerd worden?

Uit alle recente onderzoeken blijkt de wetenschappelijke vaststelling dat de conditie van de Vlaming, en meer bepaald die van de Vlaamse jeugd, er blijft op achteruitgaan met alle negatieve gevolgen van dien op de gezondheid: diabetes, zwaarlijvigheid, hart- en vaatziekten. De heer Tom Dehaene verwees daar al naar tijdens het plenaire vragen uur van 14 november 2007.

Op 13 november 2007 keurde het Europees Parlement een rapport goed waarin staat dat lichamelijke opvoeding moet verplicht worden in alle 27 lidstaten en dat leerlingen in de lagere en de middelbare scholen minstens drie uur per week moeten sporten. CD&V betreurt dan ook dat minister Vandebroucke op een vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns antwoordde dat minister Anciaux met hem nog geen contact heeft opgenomen over het verplichte aantal uren lichamelijke opvoeding op school.

Minister *Bert Anciaux* weerlegt dit en antwoordt dat minister Vandebroucke in de plenaire zitting het tegenovergestelde heeft gezegd.

De heer *Johan Sauwens* citeert het antwoord van minister Vandebroucke van 18 oktober 2007. Kan de minister dan de resultaten van het overleg geven? Een tiental jaren geleden zijn er gelijkaardige inspanningen gebeurd. De inrichtende machten, de vakbonden en andere onderwijsspelers zijn blijkbaar niet echt geïnteresseerd. Allicht moet het parlement het dan opleggen. De leerkrachten lichamelijke opvoeding zijn zeer verspreid, ze werken vaak in meerdere scholen. De spreker pleit voor beleidsbeslissingen in het algemeen belang. Dat mag niet overgelaten worden aan de sector. Er is geen vooruitgang op dat gebied.

CD&V pleit voor minstens drie uur per week lichamelijke opvoeding, liefst op verschillende momenten en niet in aaneensluitende tijdsblokken. Het onderwijs moet ook meer aandacht besteden aan bewegingsopvoeding en gezonde levensstijl. In een doctoraatstudie staat dat er nog veel werk is om de sportinfrastructuur op school te verbeteren. Zal de minister met de sportschoolinfrastructuur rekening houden bij de uitvoering van zijn sportinfrastructuurplannen?

De scholen kunnen niet alle heil bieden maar vooral de projecten inzake Brede School moeten een belangrijke hefboom zijn voor meer aandacht voor beweging en sport bij kinderen en jongeren. De proefprojecten Brede School van minister Anciaux staan evenwel los van de proeftuinprojecten van minister Vandebroucke voor de Brede School. Waarom

wordt er niet beter samengewerkt? Wanneer worden de proefprojecten geëvalueerd? Zullen ook de sportfederaties en de gemeentelijke sportdiensten betrokken worden bij de evaluatie?

In dit verband kijkt CD&V met veel verwachting uit naar de uitvoering van het Sport-voor-allendecreet. De CD&V-fractie verwacht een groot enthousiasme bij de nieuwe gemeentebesturen en wil de minister dan ook vragen om voldoende grote budgetten uit te trekken vanaf 2008 zodat alle gemeenten die dit wensen, meteen kunnen instappen in dit decreet. Onder tussen zijn het er meer dan 200.

Wat het topsportbeleid betreft, is de spreker blij dat de uitvoering van het topsportactieplan 2016 goed opschiet. Toch een kritische bedenking: sommige topsportfederaties spelen goed in op het plan, andere slagen er nog steeds niet in, ondanks de grote financiële overheidsimpulsen, om sportieve resultaten te leveren. De heer Sauwens dringt erop aan dat de permanente evaluatie en bijsturing, vooral van de kleinere unisportfederaties, geoptimaliseerd wordt.

In de beleidsbrief staat dat de minister een intentieverklaring tot samenwerking heeft afgesloten met het BOIC, toch nog altijd een belangrijke partner in het topsportbeleid. Kan de minister dit samenwerkingsakkoord overmaken aan het Vlaams Parlement zodat het een beter inzicht heeft in wat er concreet werd afgesproken?

Vorig jaar kondigde de minister in zijn beleidsbrief aan dat er voor de olympische ploegsporten een specifiek project zou opgestart worden maar in zijn antwoord op de vraag om uitleg van mevrouw Fournier over de evaluatie van de topsportmanager kwam dat aspect niet aan bod. Werd dit project ook effectief gestart en wat zijn de resultaten?

In de beleidsbrief staat dat de minister projecten opzet met Catalonië. Vanwaar de plotse interesse in het Catalaanse topsportbeleid? Waarom werden de goede contacten met Australië, toch een succesverhaal inzake topsport, niet voortgezet?

De topsportscholen zijn nu al ruim tien jaar actief. Hoeveel van de topsportscholieren zijn er inmiddels doorgegroeid naar een professionele topsportloopbaan? Om welke sporttakken gaat het?

Over de sponsoring van de wielerploegen bestaat verwarring. De ene na de andere sponsor trekt zich

terug. De start van de ploeg Vlaanderen enkele jaren geleden werd onthaald op hoongelach. Het sportieve antwoord kwam van Tom Steels die schitterende resultaten haalde en dankzij dat tewerkstellingsproject een professionele loopbaan heeft kunnen opbouwen. Wat is het huidige beleid inzake overheidssponsoring van wielerploegen?

De sportpromotie die Bloso voert, blijft bijna volledig gericht op de unisportfederaties. Nochtans is de rol van de recreatieve sportfederaties in een sportpromotiebeleid naar de hele Vlaamse bevolking essentieel. Bijvoorbeeld aan de jeugdolympiade mogen de recreatieve sportfederaties niet meewerken. Hoe kan de minister dat motiveren? Als de recreatieve sportfederaties dan toch mogen meewerken, bijvoorbeeld bij de Senior Games, wordt er geen rekening gehouden met de mening van die partners. Tegen de onwil en het totale gebrek aan respect werd zelfs een klacht ingediend door een van de federaties bij de ombudsdienst van Bloso. De attitude van sommige Bloso-ambtenaren tegenover de recreatieve sportfederaties stuit op verzet.

In antwoord op zijn vraag om uitleg van 15 maart 2007 over het ter beschikking stellen van sportbeleidsdocumenten stelde de minister: “De suggestie om werk te maken van een strategisch sportcommunicatieplan, zoals ook Toerisme Vlaanderen dat heeft gedaan, ben ik wel zeer genegen. Ik zal deze suggestie verder onderzoeken, samen met mijn administratie. Dankzij een goed en up-to-datebeheer van de websites van de beide administraties kan bijvoorbeeld al een groot deel van de informatienoden bij het grote publiek worden opgelost, meen ik. We zullen daar, ook naar aanleiding van deze vraagstelling, rekening mee houden en verder initiatieven rond nemen.” (*Hand. VI. Parl. 2007-08, nr. C133, 17*).

Heeft de minister dat probleem onderzocht en welke initiatieven zal hij nemen? In de beleidsbrief staat dat de bewustmakingscampagnes ‘belang van sport’ en ‘kwaliteit van sport’ nog moeten gestart worden. Wanneer zullen de broodnodige campagnes starten en wie zullen daarbij de partners zijn? Worden de sportpromotionele evenementen die Bloso organiseert ook geëvalueerd?

Waarom wordt in het beleid voor medisch verantwoord sporten nog te veel de nadruk gelegd op de strijd tegen doping en veel minder op de positieve effecten van sport en bewegen voor de gezondheid van de Vlaming?

De heer Johan Sauwens begrijpt dat de evaluatie van het decreet sportfederaties deze regeerperiode niet meer zal leiden tot een aanpassing van het decreet, maar dat enkel de uitvoeringsbesluiten zullen worden aangepakt. Voornamelijk het uitvoeringsbesluit prioriteitenbeleid moet absoluut aangepakt worden. Het biedt heel wat kansen tot vermindering van de administratieve overlast want die werkt momenteel contraproductief voor de sportfederaties.

Minister *Bert Anciaux* vermoedt dat de heer Sauwens de facultatieve opdracht jeugdsport bedoelt, en verwijst naar het uitvoeringsbesluit jeugdsport. Het prioriteitenbeleid zet een sporttak in de kijker voor de prioriteitenregel, nu is dat de gehandicapten-sport. Dat is echter niet zo het probleem maar wel de jeugdsport.

De heer *Johan Sauwens* wijst erop dat de kredieten de voorbije jaren niet altijd toegewezen zijn wegens de procedurele overlast.

Uit de audit zullen allicht ook concrete problemen bij sportfederaties blijken. Zal er een begeleidingstraject komen?

De spreker hoort steeds meer klachten over de representativiteit van de koepelfederatie Vlaamse Sportfederatie (VSF). De VSF zou de spreekbuis moeten zijn van alle Vlaamse sportfederaties, maar zij geeft heel vaak louter de mening van de topsportfederaties. Maar ook interne problemen belemmeren de goede werking van de VSF. Is de minister op de hoogte van de problemen in de VSF? De minister wil van de VSF de helpdesk voor sportclubs maken. Is dat de goede oplossing?

In de beleidsbrief wordt nergens melding gemaakt van een decreet voor het Vlaams sportinfrastructuurfonds. De gemeentebesturen moeten echter voor 21 december 2007 laten weten of ze interesse hebben in dit project maar tegen die datum zal er dus nog geen decretale basis zijn.

Minister *Bert Anciaux* merkt op dat het decreet over sport voor allen ook een onderdeel over sportinfrastructuur bevat. Ook daarvoor moeten de gemeentebesturen in actie komen. Het andere decreet moet er zo snel mogelijk komen.

De heer *Johan Sauwens* meent dat een pps-decreet prioriteit moet genieten.

De *minister* beaamt dat, maar het onderdeel over de gemeenten staat al in het sport-voor-allendecreet.

De heer *Johan Sauwens* vraagt wat de timing is voor het decreet over het sportinfrastructuur. In de beleidsbrief staat daar niets over, er is enkel een melding in de regelgevingsagenda. Het gaat niet op om geld ter beschikking te stellen vooraleer er een decreet is.

De *minister* antwoordt dat het voorontwerp van decreet momenteel geagendeerd wordt op de Vlaamse Regering.

De heer *Johan Sauwens* wijst er verder op dat de minister terecht veel belang hecht aan de wetenschappelijke onderbouwing van zijn beleid. Sinds dit jaar is het steunpunt Beleidsrelevant Onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport actief. Worden de drie sectoren evenwaardig behandeld door dit steunpunt? Welke onderzoeksprojecten en welke ad-hocprojecten en kortlopende onderzoeksopdrachten werden er voor de sector sport gekozen en wie besliste daarover?

Zijn de resultaten van het beloofde onderzoek naar de geldstromen in de sport klaar en kan het bezorgd worden aan het Vlaams Parlement? Werden er nog andere onderzoeksopdrachten gegeven buiten die via het steunpunt? Zo ja welke en door wie worden die onderzoeken betaald? Zijn er plannen voor een groot Vlaams behoefteonderzoek inzake sportbeoefening? Wanneer worden de resultaten van al die onderzoeken opgeleverd en hoe zullen ze gepubliceerd worden? Ondanks de openbaarheid van bestuur werden er op de website van Bloso geen wetenschappelijke studies meer gepubliceerd sinds 2005. Ook op de website van het departement sport noch op die van het steunpunt zelf staan er publicaties. Hoeveel geld gaat naar welke studieopdracht? Wat gebeurt ermee? Kan het parlement en de sportsector beschikken over die informatie? Het heeft geen zin om overheidsgeld te spenderen aan wetenschappelijk onderzoek als de resultaten niet bekend worden gemaakt aan de sector.

Wat is de stand van zaken van de onderwijsgebonden sport en wanneer komt er een nieuw ontwerp van decreet? Er moet immers dringend een oplossing komen voor dit dossier. Hoe wordt de organisatie die instaat voor de sport in het hoger onderwijs inmiddels gefinancierd?

In de beleidsbrief wordt er in het hoofdstuk over ruimtelijke ordening verwezen naar een expert in de ruimtelijke ordening en het leefmilieu die aangeworven werd door Bloso. Welke expertcontracten heeft de minister afgesloten voor sport? Door wie worden die experts aangeworven, op basis van welke criteria en hoe worden ze betaald? Wat is hun concrete

opdracht en gebeurde hun aanstelling na een openbare aanbesteding? Zal de expert zich ook bezighouden met het motorcrossdossier? Er worden nog altijd meer terreinen gesloten dan dat er opengaan. Zal de expert bijdragen aan het realiseren van legale motorcrossterreinen?

Hoeveel sportschutterslicenties zijn er intussen verleend? Heeft de minister zicht op hoe dat dossier geëvolueerd is? Op een bepaald ogenblik was er immers sprake van misbruiken.

In verband met ba HF 33.33 Allerhande uitgaven in verband met sport en sportmanifestaties, pleit CD&V voor een ruime interpretatie bij de toekenning van subsidies aan recreatieve sportmanifestaties. Daaraan wordt maar 183.000 euro besteed, terwijl voor de topsportmanifestaties 2.5 miljoen euro wordt uitgetrokken. Nochtans beschikken die vaak nog over andere financieringsbronnen.

Welke projecten zullen gesubsidieerd worden via ba HF 52.01 Subsidies voor sportinfrastructuur van de particuliere sector? In de beleidsbrief Brussel 2008 staat dat er 338.000 euro van de basisallocatie zal worden gebruikt voor de aanleg van sportinfrastructuur op de campus van de VUB in Jette. Hoe verantwoordt de minister dat meer dan de helft van zijn budget wordt gebruikt voor de realisatie van één infrastructuurproject?

2.2. Standpunt van de heer Johan Deckmyn

De heer *Johan Deckmyn* steunt de opmerking van de heer *Sauwens* over het ontbreken van de beheersovereenkomst met Bloso. De beheersovereenkomst heeft een enorme impact op de begroting. Deze discussie is dus een bespreking onder voorbehoud.

Het is een feit is dat de beleidskredieten voor sport globaal gezien fors zullen zijn gestegen tegen het einde van de regeerperiode. Op dat vlak is ook Vlaams Belang tevreden. Maar dat betekent niet dat het sportbeleid in Vlaanderen automatisch zoveel beter is dan voorheen. Dat er nog vele aandachtspunten zijn en zwakke plekken in het beleid hoort de minister niet graag, maar hij hoort dit zeker niet voor het eerst.

Meer middelen gaan er in eerste instantie ook naar het sport-voor-allenbeleid dat met het vernieuwde decreet ter zake vastere grond onder de voet heeft gekregen. Het decreet legt ook impulssubsidies vast. Voor 2009 heeft de minister bijkomende subsidies

uitgetrokken voor impulsprojecten in gemeenten. Gemeenten zijn niet verplicht daarop in te tekenen. Heeft de minister al zicht op concrete engagements van de Vlaamse gemeenten? Heeft de minister trouwens in het algemeen reeds zicht op het aantal gemeenten dat al bezig is met sportbeleidsplannen? Er zouden er al een tweehonderdtal zijn. Zij die niet inschrijven lopen belangrijke middelen mis. Een goede opvolging door de Vlaamse overheid is dus belangrijk.

Participatie is uiteraard erg belangrijk, zeker ook in het beleidsdomein sport. Daarom is het belangrijk om maatregelen te nemen om zoveel mogelijk mensen te betrekken bij een kwalitatief aanbod. Natuurlijk kan het doelgroepenbeleid ook hier niet ontbreken, maar ondertussen weet de minister al dat Vlaams Belang op dat vlak niet op zijn lijn zit.

In de beleidsbrief wil de minister onder andere via een projectmatige basis een specifiek doelgroepenbeleid voeren. De minister stelt bovendien: “Samen waar het kan, afzonderlijk waar het moet.” Die zin is echter voor interpretatie vatbaar. Zelfs moslimvrouwen die aparte vrouwenzwembaden willen, vinden zich perfect in de slogan terug. Kan de minister de zinsnede meer uitleggen?

Eén van de initiatieven in het sport-voor-allenbeleid is het subsidiereglement voor clubs voor kleinschalige infrastructuurwerken die direct ten goede komen aan hun jeugdwerking. Dat initiatief is ontstaan uit het foutlopen van andere initiatieven. Vlaams Belang betreurt de beslissingen over de vzw Jeugdvoetbal. Trouwens het initiatief rond kleinschalige infrastructuurwerken past zelfs niet in de doelstelling van de vzw Jeugdvoetbal. Wat vooral ook te betreuren is, is dat de voetbalbond sterker uit dit verhaal komt en minder gemotiveerd zal zijn om te splitsen.

De minister stelt terecht een algemeen erkende noodzaak vast om te investeren in jeugdvoetbal. In de beleidsbrief staat dat de jeugdopleidingen voetbal in Vlaanderen extra impulsen en ondersteuning van het Vlaamse sportbeleid verdienen. De motivatie is dat op die manier een grote groep jongeren wordt bereikt die, door de voorlopige weigering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) om zich aan te passen van het decreet van 13 juli 2001 op de erkenning van federaties, niet structureel ondersteund kunnen worden.

De minister zet de zaken enigszins op zijn kop. Het is in de eerste plaats de schuld van de voetbalbond dat

de Vlaamse overheid te weinig kan investeren in het algemeen en in jeugdvoetbal in het bijzonder. Niet de Vlaamse overheid moet dus de eerste stap zetten, maar de voetbalbond. De minister is een zachte heelmeester en probeert te remediëren zonder de ziekte echt aan te pakken. Die ziekte is de manifeste onwil van de voetbalbond om zich te herstructureren. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. De spreker stelt vast dat de minister jaar na jaar blijft zeggen dat de gesprekken over die herstructurering lopen. Dat is alvast een rode draad in het beleid: eindeloze gesprekken rond een splitsing die er maar niet komt.

De promotie van sport is een belangrijke pijler in het sport-voor-allenbeleid. De heer Deckmyn is het eens met de opmerkingen van de heer Sauwens over de communicatiestrategie. Het is immers niet altijd duidelijk hoe sommige middelen worden ingezet. Onder basisallocatie HF 12.01 staan er allerhande uitgaven in verband met topsport verzameld. Op het vlak van de sportsectorale communicatie, worden er eigen initiatieven ontwikkeld op het gebied van informeren, communiceren en sensibiliseren. Maar onder basisallocatie HF 12.22, allerhande uitgaven in verband met sportcommunicatie, staat net dezelfde uitleg. Hoe valt dat te interpreteren? Is er een inventaris van de communicatie-initiatieven?

Het Vlaams Centrum voor Onderwijsgebonden Sport (VCOS) wordt maar niet geconcretiseerd. Een goede samenwerking tussen het onderwijs en de sportwereld om jongeren ertoe aan te zetten om meer te sporten, is op zich lovenswaardig. De beleidsbrief formuleert het heel voorzichtig. Terwijl voorlopig zowel de Stichting Vlaamse Schoolsport als de Vlaamse Schoolsportfederatie (SVS en VSSF) hun werking voortzetten, is het nog wachten op een verdere evolutie op het gebied van de VCOS. Op bladzijde 32 staat: "Van zodra de begroting 2008 is gefinaliseerd, zal onderzocht worden welke stappen verder moeten worden gezet om het VCOS met zijn vernieuwde werking concreet op te starten." Dat klinkt niet veelbelovend. Hoe schat de minister de timing in?

Ook het decreet op het sportinfrastructuurfonds blijft uit. Dat creëert onduidelijkheid.

Op het vlak van topsport wordt er verwezen naar de beleidsnota Sport 2004-2009 waar de nadruk ligt op het maatschappelijke belang van topsport en het feit dat Vlaanderen op dat vlak ondermaats scoort. Er waren reeds verscheidene initiatieven die niet steeds

op enthousiasme werden onthaald. In een artikel van Het Nieuwsblad van 16 november 2007 wordt de minister verweten er vooralsnog niet in geslaagd te zijn om meer gefundeerde en objectieve selectiecriteria te ontwikkelen voor sportlui die een tewerkstellingsstatuut hebben. Bijwijlen worden de kritieken van willekeur, vriendendiensten en sluipende politisering gehoord. Niet echt zaken waar een minister van Sport zich mee wil vereenzelvigen. Toch heeft de minister de sleutels in handen, maar hij geeft de indruk het goede slot niet te vinden.

In de programma's is er onder andere sprake van de unitaire sportfederaties én het BOIC die actief zijn op het vlak van topsport. Het blijft een rode draad in de visie van Vlaams Belang dat een federatie enkel ten volle bij het Vlaams sportbeleid kan worden betrokken, als zij zich conformeert aan het Vlaams decreet op de erkenning van de sportfederaties.

De heer Deckmyn verwijst naar de kritische succesfactoren op bladzijde 87 van de beleidsbrief. Onder punt 15, de splitsing van de resterende unitaire sportbonden, staat slechts één actiepoint, namelijk de splitsing van de KBVB. De status ter zake staat trouwens slechts genoteerd als opgestart, niet meer. De minister wil de zaken wel finaliseren voor de begrotingsopmaak 2009, want dan moet de Vlaamse Liga een feit zijn. Maar anderzijds moet de minister nog een concreet stappenplan opstellen. Al de gesprekken die gevoerd zijn, zijn dus vooralsnog niet geconcretiseerd in een uitgewerkt stappenplan. En ondertussen komt de begrotingsopmaak van 2009 wel dichterbij.

De spreker had trouwens verwacht in de tabel op bladzijde 87 ook de andere unitaire sportbonden terug te vinden, zoals onder meer het BOIC. In de beleidsnota stelde de minister dat hij de resterende unitaire sportbonden wil splitsen. Welke sportbonden wil hij nog deze regeerperiode splitsen? Waarom staat er trouwens in de tabel maar één actiepoint ter zake?

Vlaams Belang heeft heel wat bedenkingen bij het beleid. Een meer eenvormige en groter sport-voor-allenpijler in het beleid geniet de voorkeur. Vlaams Belang zal het beleid van de minister kritisch blijven volgen.

2.3. Standpunt van de heer André Van Nieuwkerke

De heer André Van Nieuwkerke vindt het positief dat de middelen voor sport verhoogd zijn. Het sportbe-

leid kent twee sporen: sport voor allen en topsport. Alle decreten zijn gericht op het sport-voor-allenbeleid. Maar ook topsport verdient decretale verankering onder meer voor de topsportinfrastructuur. De spreker vraagt een consequent beleid en dus ook decreten voor topsport.

Wat de samenwerking met Zuid-Afrika betreft, verdragen de namen van de gemeenschapscentra aldaar dat het kunst- en cultuurcentra zijn. Zal het sportaspect daar niet onder lijden?

Wat zijn de conclusies van de audit van de voetbalstadions? De studie spreekt van acht te vernieuwen of nieuwe voetbalstadions en twee tot drie stadions in Brussel. De discussie past in het omvattende Vlaams beleid. Het dossier heeft immers aspecten van ruimtelijke ordening, van participatie, van pps.

De heer André Van Nieuwkerke noteerde dat het project Buurtsport Vlaanderen met een duidelijk accent op buurtgebonden en laagdrempelige sporten, voor het laatst experimentele steun kreeg. Vanaf 2008 wordt het een deel van het ISB, het steunpunt en expertisecentrum voor het lokale sportbeleid. Er komen ook proeftuinen voor opleiding, vorming en duurzame tewerkstelling van de buurtsportbegeleiders. Daarvoor wordt meer dan 500.000 euro vrijgemaakt. Wie voert dit project uit? Welke criteria worden er gebruikt? Hoe worden de middelen verdeeld? Is er daarvoor een beheersovereenkomst opgesteld?

De spreker pleit al jaren voor een transparant topsportbeleid. Hij stelt vast dat er enorm veel initiatieven zijn. Wie stuurt dat alles? Wat programma 45.6 BA 11.02, wedden en toelagen voor topsporters en ondersteunend personeel, betreft, vraagt de spreker welke topsporters in 2007 door het departement onder contract werden genomen? Wat waren de selectiecriteria? Welke topsportprestaties dienden ze in 2007 te leveren? Wordt hun contract verlengd in 2008? Hoeveel gesco's komen er extra bij het departement? Krijgen alle topsporters de kans om aan de selectie deel te nemen?

Hoe ver staat het met de samenwerking met het BOIC? De spreker denkt dat er specifieke investeringen in de topsportscholen nodig zijn, onder meer overdekte kunstgrasvelden voor voetbalscholen. Hoe denkt de minister daarover?

Een heel deel van de leerlingen van topsportscholen, namelijk 199, spelen onder federaties die niet erkend

zijn. De scholen doen zelf enorme inspanningen uit eigen middelen op het vlak van vervoer, aangepaste voeding, soms zelfs een extra trainer. Soms zet een school zelfs jaarlijks 125.000 euro in. Die toestand is niet houdbaar, vooral de voetbalbond en het sportbeleid moeten daar consequenties uit trekken.

Het project kajak, judo, triatlon en zwemmen kreeg in 2007 meer dan 450.000 euro. Wat werd er in 2007 gerealiseerd? Wie heeft het project uitgevoerd? Wat is de meerwaarde per sporttak van die begeleiding? De minister wil dergelijke begeleiding in andere sporttakken eventueel nog bijsturen. De spreker heeft dezelfde vragen over het project talentdetectie. Met welke organisaties werd daarvoor samengewerkt? Over welke sporttakken ging het?

Wat houdt carrièrebegeleiding en na-carrièrebegeleiding voor elitesporters en beloftevolle jongeren, precies in? Wie voert die opdrachten uit? Welke criteria worden er gehanteerd?

Wat de wielerploegen betreft, is er sprake van evaluatie en bijsturing. De spreker informeert naar de conclusies en de resultaten in 2007. Hij heeft vernomen dat de wielerploeg Vlaanderen verhuist naar het departement Jeugd, Sport en Media. Waarom is dat nodig?

Voor het topsportactieplan kondigt de minister nieuwe sporttakoverschrijdende, sporttakspecifieke en sportwetenschappelijke begeleidingsprojecten aan. De spreker vindt daar geen begrotingspost voor terug. Als er wel middelen gereserveerd zijn, wil hij graag weten hoe groot het bedrag is. Wie zal het uitvoeren, welke projecten worden ingediend?

2.4. Standpunt van de heer Hans Schoofs

De heer *Hans Schoofs* is blij met de financiële inspanningen. De beleidskredieten zullen in deze regeerperiode met 59 percent gestegen zijn.

Staan de infrastructuurbudgetten los van het Vlaams infrastructuurplan? Hoe ver staat het met het sportinfrastructuurplan? De lokale besturen kwamen geïnteresseerd opdagen voor informatievergaderingen. Maar de simulaties voor DBFM-formule wezen uit dat de gemeenten zelf vrij hoge bedragen moeten ophoesten. De dossiers moeten ingediend zijn tegen 21 december 2007. Hoeveel inschrijvingen zijn er?

De beleidsbrief bevat veel initiatieven waarvan de resultaten niet kunnen worden ingeschat. Open Vld had liever concrete meetbare doelen gelezen. Om het beleid uit te voeren, heeft de minister concrete hefboomen nodig waarover ook de federale regering haar zeg moet doen. Bij de totstandkoming van de federale regering zal de minister moeten lobbyen om bepaalde maatregelen er door te krijgen. De spreker denkt aan de fiscale stimuli voor de sport, een statuut voor de trainer, de sportcheques. Hoe zal de minister dat aanpakken?

De minister zal de Rode Antraciet blijkbaar opnieuw subsidiëren. Wat heeft die organisatie met de middelen gerealiseerd? Beschikt zij over een jaarverslag? Kan dat aan het parlement bezorgd worden?

Is de meerwaarde van internationale en bilaterale samenwerking reeds geëvalueerd? Is er overleg geweest met de minister van Ontwikkelingssamenwerking? De spreker vreest dat een aantal projecten overlappen. Allicht zullen bepaalde initiatieven door de OESO op rekening van ontwikkelingssamenwerking geplaatst worden. Waarom zal er worden samengewerkt met Catalonië? Blijkbaar is nog niet duidelijk of het voor sport of voor topsport zal zijn. Kan de minister daar meer uitleg over geven?

Kan de minister nu al een overzicht geven van de acht stadions die volgens de audit vernieuwd moeten worden? Welke stadions zijn het in Brussel? Gaat het over eersteklasseclubs of niet? Welke clubs zijn het? Wat is het tijdsbestek nu de minister er voor 2008 geen middelen aan gekoppeld heeft?

Het Actieplan Sport voor Allen staat op de website, maar allicht is het nuttig het ook toe te lichten in commissie.

De *minister* deelt mee dat het plan eerst aangepast wordt aan de begroting 2008. Daarna zal de regering erover oordelen. Voor 2008 wordt het bijgewerkte actieplan aan het parlement voorgelegd.

De heer *Hans Schoofs* pleit voor transparantie over dat onderdeel. Het actieplan topsport Vlaanderen 2016 bevat concrete richtcijfers voor minimumprestaties. Heeft de minister ook bepaald wat de Vlaamse atleten uiteindelijk moeten bereiken, bijvoorbeeld op de Olympische Spelen? Het lid had graag meer concrete doelen in de beleidsbrief.

Het Huis van de Topsport is virtueel gerealiseerd. Blijkbaar komt er ook een reëel huis. De streefdatum is 1 oktober 2008. Waar zal het gevestigd zijn?

De minister wil de sportparticipatie verhogen via het doelgericht sport-voor-allenbeleid. Hoeveel besturen hebben een sportbeleidsplan ingediend. Heeft de administratie ze al gelezen en geëvalueerd? Hoeveel besturen zullen uiteindelijk gebruik maken van de mogelijkheden van het decreet?

De middelen voor de jeugdopleidingen voetbal gaan vooral naar infrastructuur. Het reglement is onder tusschen bekendgemaakt. Tegen wanneer moeten de aanvragen binnen zijn? Gezien de korte duurtijd van het reglement, is enige soepelheid gewenst. Tot wanneer kunnen aanvragen gehonoreerd worden? Kan de minister de experimentele subsidies voor specifieke jeugdinfrastructuur verduidelijken?

Het vrijwaren van de integriteit van sport op alle niveaus is een volgend aspect. De minister wil het decreet medisch verantwoord sporten blijkbaar aanvullen met een hoofdstuk over ethisch verantwoord sporten. Open Vld is geen voorstander van een repressieve aanpak. Zeker op het vlak van amateursporten kan een preventieve benadering minstens even efficiënt zijn.

2.5. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Minister *Bert Anciaux* betreurt de perceptie bij sommige leden dat de financiële middelen niet op een kwalitatieve wijze ingezet zouden worden. De minister stelt zich garant voor de kwalitatieve onderbouwing van de initiatieven. Het probleem is hoe dat te vertalen naar de sector, naar het parlement en naar de publieke opinie.

De resultaten van bepaalde projecten moeten gemeten en geëvalueerd kunnen worden. Tal van projecten zijn gestart in 2007. De resultaten daarvan zijn nog niet altijd meetbaar, maar kortelings zal dat wel mogelijk zijn. De minister is ervan overtuigd dat op vlak van topsport en op vlak van sport voor allen de ommekeer bezig is. Het blijft dus niet enkel bij financiële middelen, er zijn ook concrete praktische vorderingen. Voor een politiek en maatschappelijk draagvlak zijn metingen en resultaten nodig.

De minister wil af van het beeld van een losse floddersbeleid zonder structurele samenwerking met het

departement en met de IVA Bloso. Ook op dat vlak is er een evolutie bezig die moet uitmonden in een duidelijke omschrijving van de taakverdeling die in het kader van BBB is afgesproken, en tegelijk in een duidelijke profilering van die taakverdeling. Zo weet de buitenwereld ook tot welke dienst zich te richten.

De kritiek op de vorige ministers was dat het sportbeleid, onder meer topsportbeleid, een draak met 25 koppen was. Tot voor kort was er maar één overheids-speler die zich inzette voor sport, namelijk Bloso. Er was enige afstand gegroeid tussen de politieke verantwoordelijken en het commissariaat-generaal. Er waren spanningen tussen Bloso en de politieke wereld en ook tussen Bloso en de sportsector. Sommigen vonden immers dat Bloso zich te veel op het terrein begaf van initiatieven die door de vrijwilligers moesten genomen worden. Het gaf ook spanningen dat Bloso initiatieven nam zonder een echte politieke verantwoordelijke. De initiatieven die Bloso ontwikkelde werden op een goede manier ingevuld, maar voor het overige was er weinig politieke interesse. Politieke verantwoordelijken ontwikkelden wel projecten, maar vaak tegen Bloso in.

Het is de opdracht van de minister om daar klaarheid in te brengen en het instrument Bloso een essentiële rol te geven, uiteraard in samenspraak met alle partners. Bloso moet nog meer mogelijkheden krijgen om het sport-voor-allenbeleid te steunen. Daarnaast is er het departement dat niet op de domeinen van Bloso moet komen, maar de coördinatie en de ondersteuning van het topsportbeleid op zich moet nemen.

Die aanpak brengt klaarheid en maakt het mogelijk de twee pijlers gelijkwaardig uit te bouwen. Op vlak van sport voor allen is het dan mogelijk om samen te werken met alle mogelijke partners, op het vlak van topsport is een sterk aangestuurd beleid mogelijk, gebaseerd op kwaliteit, met zuivere criteria. Alle partners werken dan samen om het topsportbeleid te realiseren, de Bloso-verantwoordelijken, het departement en het BOIC, de topsportfederaties en de wetenschappelijke wereld.

In 2008 moet er dus duidelijkheid zijn over heel wat aspecten. Op het einde van de regeerperiode moet er een doorzichtig, transparant beleid zijn. Dat vereist een extra communicatie-inspanning van het beleid naar de sector. De vele vragen zullen verdwijnen, tegelijk met het toenemen van de transparantie, communicatie, meer meten en weten.

Daarvoor wil de minister twee instrumenten ontwikkelen. De website van Bloso moet zo ontworpen worden dat alle aspecten van sport voor allen duidelijk zijn voor elke geïnteresseerde. Dat vereist dat alle beslissingen, alle subsidiecijfers, alle criteria, alle informatie op de website komen. De website moet in 2008 op punt staan. Hetzelfde geldt voor topsport, maar dan via de website van het departement.

De minister deelt mee dat de heer Frank Van de Winkel van het Nieuwsblad, na een gesprek van twee uur met de minister, concludeerde dat veel problemen met topsport opgelost zouden worden als een en ander duidelijk bekendgemaakt wordt. Op vlak van topsport zijn er veel projecten. Die moeten altijd opnieuw ingepast worden in het schema. Journalisten kennen die schema's niet. Op het vlak van topsport berichten ze vooral over het statuut van de topsporter, de andere initiatieven worden vaak doodgezwegen. Het verwijt is dan dat de minister de atleten verwerpt met te veel middelen en te veel statuten. Dat is echter slechts een onderdeel van het beleid.

Momenteel zijn er meer dan 120 topsportstatuten toegekend, waarvan 10 door het departement en 43 door Bloso. De verantwoordelijkheid voor de toekenning van de andere statuten is tot eind 2008 aan een hele resem vzw's toegekend. Dat gebeurde in de vorige regeerperiode, in het voorjaar 2004. Een hele reeks statuten zijn toegekend aan wielrennen, jeugdopleiding, Topsport Vlaanderen, Chocolate Jacques, the Ladies Cycling. Ook andere sporten kunnen statuten toekennen. De tien statuten van het departement zijn toegekend aan projecten die niet zozeer de individuele prestatie van de topsporter beoordelen. Het 40-tal statuten van Bloso moeten ook aan heel strikte criteria voldoen. De overige statuten zijn in het verleden zonder duidelijke criteria toegekend tot 2008.

De minister heeft geprobeerd om de toekenning toch afhankelijk te maken van een of andere vorm van beoordeling. Juridisch kan hij niet ingrijpen, maar politiek wel, met veel overleg. Dat heeft ertoe geleid dat bijvoorbeeld de statuten van Atletiek Vlaanderen minstens al besproken worden door de taskforce. De statuten en de criteria zijn nog altijd niet eenvormig. Iemand die voldeed aan de naakte criteria van Atletiek Vlaanderen, heeft op het departement toch een statuut gekregen, ondanks een weigering van Atletiek Vlaanderen. De redenen van de weigering zijn niet duidelijk, misschien wel omdat de atleet er iets exoti-

scher uitzag. De minister tracht dergelijke problemen op te lossen, maar strikt genomen kan hij niet ingrijpen. Desondanks heeft hij al heel wat verbeteringen aangebracht.

Op het einde van 2008 zal het departement verantwoordelijk gesteld worden voor de toekenning van alle statuten. De taskforce topsport, uitgebreid met deskundigen per sporttak, zal dan adviseren over de toekenning van statuten op basis van objectieve criteria. De minister zal op basis van het advies een politiek oordeel vellen en in het parlement verdedigen.

In het begin van de regeerperiode is gezegd dat er eerst fors ingezet ging worden op topsport en dat de budgetten voor sport voor allen op kruissnelheid zouden komen tegen 2007-2008. Dat is gerealiseerd. Dat heeft ook met inhoud te maken, bij topsport was er een actieplan klaar, bij sport voor allen moest het decreet geëvalueerd worden, moest het lokale onderdeel van sport voor allen gerealiseerd worden enzovoort. Ook dat is gerealiseerd. Er bestaan nog heel wat vragen maar er is ten minste al een kader.

De minister wil een allesomvattend topsportdecreet overwegen maar kan zich daar vandaag niet over uitspreken. De minister heeft geen bezwaar tegen een kaderdecreet topsport.

Er weerklinken tegenstrijdige boodschappen. De heer Sauwens zegt dat er te weinig aandacht gaat naar sport voor allen, de heer Deckmyn vindt dat er te weinig aandacht gaat naar topsport. Dat duidt misschien op een goed evenwicht. De minister denkt trouwens niet dat het sportbeleid volledig afgerond zal zijn deze regeerperiode. Hij heeft steeds gezegd dat de financiële en inhoudelijke inhaaloperatie zeker twee regeerperiodes in beslag zou nemen.

De minister deelt de bezorgdheid over de recreatieve sportfederaties, maar in het parlement is daar geen eensgezindheid over. In het decreet op de sportfederaties is er uitdrukkelijk voor gekozen om minder aandacht te geven aan sommige sportfederaties. De minister is daar geen voorstander van omdat hij ervan overtuigd is dat alle sportfederaties, de uni- en de recreatieve en ook de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding een essentiële rol spelen bij sport voor allen. In het decreet zijn er echter een aantal remmen verankerd. De minister heeft ervoor gekozen om het decreet sportfederaties niet aan te passen omdat de sportwereld daar zo uitdrukkelijk tegen is. Het decreet geeft immers voor het eerst een finan-

ciële basis die in 2007 op kruissnelheid gekomen is. De basisfinanciering is gerealiseerd. Dat staat voor de sportwereld en de federaties synoniem voor de noodzakelijke professionalisering. De minister zal de problemen trachten op te lossen via andere decreten of via aanpassing van de uitvoeringsbesluiten.

Het uitvoeringsbesluit over de facultatieve opdracht jeugdsport zal worden bijgestuurd. De facultatieve opdrachten maken het mogelijk om de ontwikkelingen te sturen. Dat is zowel voor sportkampen als jeugdopleidingen essentieel. Kortom, de minister houdt rekening met de opmerkingen over de recreatieve sportfederaties.

De nieuwe sportpromotieacties van Bloso besteden nu al aandacht aan de recreatieve sportfederaties. De minister zal de brief van OKRA behandelen. Er zal samen met de verantwoordelijke van de sportpromotie worden onderzocht hoe de samenwerking met de recreatiesportfederaties in de toekomst geoptimaliseerd kan worden.

Strikt genomen spelen de recreatieve federaties geen rol in de topsport. Alle federaties spelen wel een rol als talentvijver. Topsport kan niet zonder sport voor allen en omgekeerd.

Het actieplan Sport voor allen zal snel aan het parlement bezorgd worden. Door de snelle evoluties hadden de administratie en het kabinet problemen om alles te volgen, maar nu is het zo goed als klaar. Het overlegplatform sport voor allen is geïnstalleerd.

Er is wel degelijk overlegd over het aantal uren lichamelijke opvoeding. De adjunct-kabinetschef Sport speelt een belangrijke rol in het onderwijs en heeft zelf al initiatieven genomen in het Gemeenschapsonderwijs. De minister heeft ook al overlegd met minister Vandenbroucke. Het opdrijven van het aantal lesuren is echter niet zo vanzelfsprekend. De minister wil daar werk van maken, maar de autonomie van de scholen is een belangrijk uitgangspunt voor veel parlementsleden. De minister kan wel de mogelijkheden creëren maar kan het niet – wat hij wel graag zou willen – verplichten. De enige mogelijkheid is dat het parlement het zou verplichten, maar dat moeten de commissieleden bij hun fractiegenoten verdedigen.

Schoolsportinfrastructuur en sportinfrastructuur vormen een wezenlijk onderdeel van het sportbeleid. Er is een ambitieus sportinfrastructuurplan waarvan de decretale basis nu vrijdag door de regering bespro-

ken wordt. Het ontwerpdecreet zal na het inwinnen van de nodige adviezen zo snel mogelijk bij het parlement ingediend worden. De minister hoopt dat het afgerond zal zijn in februari 2008. Ondertussen is er al een decretale basis om gemeenten te vragen verantwoordelijkheid te nemen voor hun infrastructuurbeleid. De schoolsportinfrastructuur maak daar deel van uit. De 250 miljoen euro voor de lokale sportinfrastructuur en de terbeschikkingstellingsvergoedingen, kunnen samen met de werkingsmiddelen van onderwijs voor de schoolsportinfrastructuur worden aangewend.

Om de sportinfrastructuur te realiseren zijn er dus bijkomende budgetten. Veel hangt echter af van de wil van de gemeenten om verantwoordelijkheid te nemen. Tot op heden krijgt de minister het signaal dat de interesse veel te groot is. Een tempering van die interesse is dus welkom, maar zelfs dan zal er nog een stevige kwaliteitsselectie nodig zijn.

In 2008 kan inderdaad nog niet alles gerealiseerd worden. In elk geval is de wil van de gemeenten zeer groot om als lokale partner en ten voordele van de verenigingen in te stappen in het sport-voor-allenbeleid. 270 van de 308 gemeenten zijn reeds ingeschreven, maar het worden er nog meer. Eén van de negentien Brusselse gemeenten schreef in, maar de VGC neemt haar verantwoordelijkheid ten aanzien van alle andere. De minister onderstreept dat waar mogelijk nog extra impulsen zullen worden gegeven.

De minister verwijst naar de vraag van de heer Sauwens of er geen cursus sportanimator kon worden ingericht in het kader van de herwaardering van de recreatieve sportfederaties. Hij deelt mee dat reeds een cursus bewegingsanimator wordt ingericht door Bloso, en dit binnen het kader van de Vlaamse Trainersschool. Het is een erkend vormingsdiploma dat allicht wat meer promotie verdient. De minister verklaart zich tevens bereid om te onderzoeken of er nog iets extra kan gebeuren, maar de vermelde cursus voldoet zeker aan de vraag.

Een andere vraag was wat de minister denkt te doen aan de ongelijkheid van de federaties in het kader van de topsport. Hij erkent de ongelijkheid, want ze bleek ook uit de audit. De federaties hebben daarin zeker een belangrijke rol te spelen, maar moeten die dan ook nog opnemen. In 2008 wordt in een hervorming voorzien inzake de coördinatie van het topsportbeleid en daarin moet dan de aansturing en eventuele

sanctionering aan bod komen van federaties die zich niet in de ontwikkeling van de krachtige visie over topsportbeleid inschrijven. De minister acht het echter positiever om de federaties te stimuleren en aan te zetten tot bijsturingen waar het nog niet goed gaat, veeleer dan sancties te moeten treffen. Sancties zijn wel mogelijk met het oog op het aansturen van de topsport.

Met het BOIC is een intentieverklaring opgesteld inzake topsport. Deze zal ter beschikking worden gesteld nadat ook de concrete invullingen erin zijn opgenomen. Ook aan het daaruit voortvloeiende samenwerkingsprotocol wordt de laatste hand gelegd. Uiteraard worden beide aan het parlement voorgelegd.

De samenwerking met Australië op het gebied van topsport wordt voortgezet. De minister benadrukt dat het uniek is dat er nu sprake is van wederzijdse hulp, terwijl het voorheen eerder eenrichtingsverkeer was naar Vlaanderen. De Bloso-infrastructuur van de Watersportbaan wordt onder meer door Australiërs gebruikt voor training.

Minister Anciaux vindt in het kader van meten is weten ook belangrijk wat de reële output is van de investeringen die al jaren in topsportscholen gebeuren. Hij verwacht dat de toegevoegde waarde van de topsportscholen aanzienlijk is en wil iedereen daarvan overtuigd zien.

Dankzij de inbreng van experts en specialisten is er in de wielersport een ruime begeleiding en sportwetenschappelijke ondersteuning. Men bepaalt ook mee wie in de ploeg wordt opgenomen. De minister kreeg ook de vraag waarom het beheer van de wielerploeg naar het departement overgeheveld is. Daarop antwoordt de minister dat alle topsportstatuten naar het departement zullen worden doorgeschoven, wegens coördinatie onder de koepel van het Vlaams Huis van de Topsport. De wielerploegen zullen allemaal in dezelfde richting evolueren en niet aan concurrentievervalsing kunnen doen. Tegelijk moeten het echt opleidingsploegen zijn die op een voldoende hoog niveau functioneren, maar ook weer niet te hoog. Voor wielrennen ziet hij twee mogelijkheden: ofwel een individuele ondersteuning zonder verdere ondersteuning in ploegverband, ofwel investeringen in ploegverband omdat onder meer voor pisterenners er anders geen inbedding is. In het eerste geval verliest men wel de promotie van de Vlaamse Gemeenschap

via het wielrennen. Die overwegingen wil de minister maken, maar dan vanuit een hoogstaand kwaliteits- en beoordelingsniveau.

Medisch verantwoord sporten (MVS) is inderdaad meer dan een antidopingbeleid. Daarom wil de minister in 2008 zeker initiatieven nemen zonder echter de illusie te wekken dat dit alleen via ondersteuning kan worden bereikt. De minister wil absoluut voorop blijven lopen in het antidopingbeleid, maar acht het ook noodzakelijk de federaties te blijven stimuleren en ondersteunen om bijkomende initiatieven te nemen en gezond en medisch verantwoord sporten mogelijk te maken. Het komt er op aan een mentaliteitswijziging tot stand te brengen, ook bij ouders van jongeren. Zij leggen soms de prestatiedruk zo hoog dat jongeren hun toevlucht nemen tot doping.

Verschillende commissieleden, maar ook reeds de leden zelf van de Vlaamse Sportfederatie, wezen de minister op interne problemen en spanningen tussen recreatieve en topsportfederaties. De VSF moet inderdaad als koepel voor alle federaties fungeren, en dus ook in het kader van sport voor allen. De minister denkt eraan binnen de schoot van de VSF een helpdeskfunctie voor clubs te ontwikkelen, en hen hiervoor met bijkomende middelen te ondersteunen. Dit project moet zowel de unisportfederaties als de recreatieve federaties ten goede komen. Beide types federaties hebben echter niet eenzelfde rol te spelen in de topsport. Een logische hervorming en een open gesprek kunnen de spanningen opvangen.

Met de ontwikkeling van een groot steunpunt voor sport, jeugd en cultuur moet het wetenschappelijk onderzoek ook gericht worden op de noden rond participatie. In 2008 wil de minister een overkoepe-
lend participatieonderzoek laten uitvoeren vanuit het steunpunt. In het onderzoek van het wetenschappelijk steunpunt komen zowel topsport als sport-voor-
alleninitiatieven aan bod.

Het verbaast de minister dat gevraagd wordt naar het rapport over de geldstromen in de sport, want het werd reeds aan de commissie verstuurd. Hij laat dit onderzoeken en stuurt het eventueel nog eens door.

Experts ruimtelijke ordening zijn er zowel op het departement als bij Bloso. Eén expert is echter een reguliere medewerker binnen het gewone kader, legt de minister uit. Het woord expert impliceert hier dus geen zelfstandig contract, maar een deskundigheid. Die term vindt de minister beter. Voor motorsport is

een expert op zelfstandige basis aangeworven door het departement. Hij moet werken aan de realisatie van terreinen voor lawaaierige sporten. De lokale weerstand daartegen is telkens groot, maar de minister stelt dat het politieke niveau ook op dat vlak de nek moet durven uitsteken.

Het antwoord over het aantal sportschutterlicenties zal schriftelijk worden overgemaakt aan de commissieleden.

Om de wildgroei van sportmanifestaties tegen te gaan moesten een aantal criteria worden vastgelegd, waardoor evident bepaalde manifestaties zijn weggelaten die niet als topsportmanifestatie konden worden gecatalogeerd. Soms zijn dit manifestaties die toch ruime aandacht verdienen. Mits het nodige schaaftwerk kunnen ze worden opgewaardeerd. Hij benadrukt dat een aantal organisaties ondersteuning hebben gekregen met kleine projectmiddelen om specifieke doelgroepen bij manifestaties te betrekken. In het kader van de topsportmanifestaties legt de minister ook altijd de link naar jeugdsport. Er worden dus participatieprojecten in geïntegreerd. De minister wil nagaan wat er kan gebeuren om evenementen te ondersteunen die in geen van de twee reglementen in aanmerking komen. Dit houdt geen belofte in. Hij hoedt er zich voor om de deur weer helemaal open te zetten.

Over de VUB-sportinfrastructuur herhaalt de minister dat de VUB niets meer is dan een draagmoeder, met alle problemen van dien. Ze dragen dus de lasten van een project dat dertig jaar geleden al is aangekondigd inzake voetbalinfrastructuur rond de Ritterklub in Jette. Dat is geobjectiveerd door de VUB als dragende kracht die aan het project een ruimere uitstraling geeft. Het probleem van de Ritterklub wordt opgevangen en er wordt een deel van de tijd aan de VGC en de sportdienst ter beschikking gesteld. Ook de studenten van de VUB kunnen er uiteraard een deel van de tijd gebruik van maken. 338.000 euro is de laatste schijf. Het betreft een investering van 2,7 miljoen euro die grotendeels door het Brusselfonds wordt gedragen.

Inzake de vzw Vlaams Centrum voor Onderwijsgebonden Sporten (VCOS) werd de vraag gesteld over de pensioenkost van de over te nemen personeelsleden. De minister legt uit dat vanuit de bevoegdheid Sport in ongeveer 800.000 euro werkingsmiddelen is voorzien. Vanuit Onderwijs is er 1 miljoen euro extra ingeschreven om de sociale zekerheidsproblemen op

te vangen. De reële werking van de vzw kan van start gaan vanaf schooljaar 2008-2009. Rest enkel nog de omvorming van de statuten of het decreet.

Minister Anciaux stelt dat de unitaire sportbonden zich moeten conformeren met de Vlaamse regelgeving om subsidies te kunnen ontvangen. Voor de KBVB zal geen apart statuut worden uitgewerkt. Wat voor het voetbal geldt zal ook voor andere unitaire structuren van toepassing zal zijn.

Zuid-Afrika wil de minster inderdaad laten inbedden in een ander perspectief, maar dat is ook op vraag van de Zuid-Afrikaanse overheid. De contacten zijn inderdaad op sport toegespitst. Dat het hier louter gaat over kunst- en cultuurcentra klopt niet. Het gaat om gemeenschapscentra die in Zuid-Afrika een bijzonder belangrijke rol spelen als uitbouwpunt van de zogenaamde 'civil society'. Het zijn dragers van een netwerk waar sport met open armen wordt ontvangen als emanciperende activiteit. Wel is waakzaamheid geboden in het behouden van voldoende topsport-aandacht. Sport voor allen was een grote afwezigheid in Zuid-Afrika en zal nu wel aan bod komen.

De audit van de voetbalstadions zal binnenkort aan de commissieleden worden voorgelegd. Minister Anciaux benadrukt dat de conclusies daaruit echter niet noodzakelijk ook de politieke conclusies zullen zijn. Hij zal er dus pas mee naar buiten komen wanneer ook die conclusies klaarliggen. Dat zou op korte termijn kunnen. De objectieve conclusie die kan worden getrokken, is dat er een achttal concrete behoeften zijn in het Vlaams Gewest en een drietal in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. In Brussel gaat het over Anderlecht, Brussels en Schaarbeek, in Vlaanderen over Genk, Mechelen-Westerlo, Antwerpen, Gent, Waasland, Brugge en Zuid-West-Vlaanderen. De minister wijst er wel op dat dit de technische conclusie is. De politieke zal minder, maar toch voldoende voluntaristisch zijn.

Op de vraag van de heer *André Van Nieuwkerke* of ook het sporteconomische aspect werd onderzocht, antwoordt minister *Anciaux* dat de studie die hij bestelde, vanuit het oogpunt van de sportieve noodzaak is opgesteld.

De minister deelt de bezorgdheid om ook de topsportscholen mee te nemen in de infrastructuurnoden, al kan daar niet via het sportinfrastructuurfonds in geïnvesteerd worden, maar wel via andere middelen.

Een deel van de middelen die vrijkomen door de overeenkomst met de sociale partners over de hervorming van het DAC-statuuut, zullen gestopt worden in een proefproject voor buurtsportbegeleiders vanaf 2008. De heer *Van Nieuwkerke* vraagt nadere precisering over uitvoerder en criteria. De *minister* antwoordt dat, gezien het aanzienlijke bedrag, de doelstellingen, afspraken en criteria zullen geformuleerd worden in overleg met Buurtsport Vlaanderen. De gesprekken met de verschillende steden zijn lopende.

De minister benadrukt het belang van samenwerking met andere Europese regio's zoals Catalonië, ook op de gebieden van cultuur en sport. Andere mogelijkheden bieden Baskenland en Schotland. Deze piste werd opgestart naar aanleiding van een recent bezoek.

In verband met het huis van de topsport, verklaart de minister dat hij tegen 1 oktober 2008 een nieuwe impuls wil geven aan de topsport. Hij wil tegen dan alle spelers minstens virtueel bij elkaar brengen. Hij wacht daarmee tot de afloop van de Olympische Spelen.

Mevrouw *Martine Fournier* suggereert dat best andere criteria worden opgesteld voor de subcategorie van topsportevenementen. Zij wil ook weten welke criteria de minister gebruikt voor de toewijzing van de verhoogde middelen voor topsportinfrastructuur. Minister *Anciaux* antwoordt dat dit, naast de noodzakelijke investeringen via Bloso, tot stand komt in samenspraak met de sportfederaties. De kans bestaat dat het bedrag nog opgesplitst wordt in topsportinfrastructuur en noodzakelijke bijkomende particuliere infrastructuur. Hij herinnert ook aan de inhaaloperatie van de voorbije jaren met middelen uit het FFEU, die inmiddels zijn opgebruikt.

Mevrouw *Martine Fournier* informeert ook naar de bestemming van de eenmalige investering van 121.000 euro. Minister *Anciaux* antwoordt dat het om het geplande sporthotel van de VUB gaat, en om de voetbalterreinen in Jette. Hij belooft in dat verband de verdeling van de middelen over de drie universiteiten aan de commissie voor te leggen. De verschillende vormen van ondersteuning zijn zeer gelijklopend. Bovendien ontstaat door de toenemende specialisering een goede samenwerking.

Ten behoeve van mevrouw Fournier bevestigt de minister dat het ingeschreven bedrag van 75.000 euro

in 2008 niet zal toegekend worden aan de vzw Jeugdvoetbal.

De heer *Johan Deckmyn* erkent dat meer transparante communicatieproblemen kan vermijden, maar daarmee zijn ze niet allemaal van de baan. Er gaat inderdaad meer aandacht naar sport voor allen, maar nog altijd niet voldoende. Dat al 270 gemeenten intekenden is al meer dan verhoopt. Ook het stimuleren van de andere gemeenten is positief. Heeft de minister zicht op de impulssubsidies?

De *minister* antwoordt dat dat niet het geval is, want zij worden pas uitgekeerd in 2009. Hij garandeert dat de middelen beschikbaar zullen zijn.

De heer *Johan Deckmyn* noteert dat de minister de hoop nog niet heeft opgegeven om de resterende unitaire sportbonden te splitsen. Nochtans noemt de minister op pagina 87 alleen de voetbalbond.

De *minister* erkent die onvolledigheid.

De heer *André Van Nieuwerkerke* kreeg graag meer informatie over de selectie van topsporters door het departement. De *minister* legt uit dat alle federaties die kunnen aantonen dat zij met een bijkomend project hun topsporters resultaat kunnen laten halen, een aanvraag kunnen indienen. Hij geeft als voorbeeld Eventingteam Vlaanderen, waarmee niet alleen een topsporter maar een totaalproject over jeugdopleiding werd gesteund. De minister wordt over de aanvragen geadviseerd door de taskforce, die ook de Blossoprojecten beoordeelt. Daartussen mag geen verschil zijn, onderstreept hij.

De heer *Hans Schoofs* informeert wat de doelstelling is van het proefproject in het kader van Vlabus, ter waarde van 30.000 euro, en wijst erop dat alle gemeenten die betrokken waren bij de experimentele en sociale projecten uit Brussel komen.

Minister *Anciaux* belooft het projectvoorstel van Vlabus aan de commissieleden voor te leggen. Hij verduidelijkt dat het gaat om het project Kort op de Bal, dat specifiek in Brussel is opgezet, maar nu veralgemeend wordt.

Tot slot informeert de heer *Hans Schoofs* nog naar de resultaten van het genderonderzoek.

Minister *Anciaux* belooft die resultaten schriftelijk te bezorgen.

IV. MEDIA

1. Toelichting van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Media door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

1.1. Toelichting bij enkele begrotingscijfers

Minister *Geert Bourgeois* deelt mee dat met de nieuwe begrotingsstructuur een nieuwe begrotingsprogramma HH Media werd ingevoerd, dat de vroegere programma's 72.2 VRT en 72.3 mediabeleid en media-innovatie omvat. Het totale budget bedraagt in 2008 307,7 miljoen euro tegenover 301,6 miljoen euro in 2007 en betreft voornamelijk de toename van de basisdotatie aan de VRT.

Er komt 250.000 euro extra voor communicatie, met name voor de campagne die rond de analoge 'switch-off' (ASO) wordt opgezet. Die kost in totaal 350.000 euro, maar er wordt 250.000 euro extra begroot. Voor 2008 wordt basisallocatie 33.01 verhoogd met 80.000 euro, zodat er ruimte is voor extra initiatieven. Het gaat om een compensatie op basisallocatie 33.07 Subsidies aan het Internationaal Perscentrum Vlaanderen, die vanaf 2008 enkel nog pro memorie wordt vermeld.

Bij de budgetcontrole 2007 is een nieuwe basisallocatie gemaakt voor de ondertiteling van het nieuws van de private landelijke zenders. Het budget bedraagt recurrent 250.000 euro. Dat bedrag zal in principe opgetrokken worden tot 500.000 euro bij de verdeling van de winst van de Nationale Loterij. De basisdotatie aan de VRT op ba 41.02 bedraagt 287,969 miljoen euro tegenover 281,477 miljoen euro na budgetcontrole 2007, of een stijging met 6,492 miljoen euro.

De basisdotatie voor de VRT bedraagt 286 miljoen euro. Daarnaast is er een te verwachten loonstijging door de vergrijzing van het personeelsbestand. Die vergrijzingsfactor wordt geraamd op 1.969.000 euro. De definitieve berekening van de vergrijzingscoëfficiënt zal, zoals dat geldt voor alle diensten van de Vlaamse overheid, worden ingediend naar aanleiding van de budgetcontrole 2008.

Voor de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) is er een dotatie die aansluit bij de dotatie van 2007, namelijk 1.363.000 euro. De inkomsten en uitgaven

van de VRM zijn in 2008 ook in grote lijnen dezelfde als in 2007.

1.2. Veranderingen in het medialandschap

De minister hecht veel belang aan de beschouwende inleiding van de beleidsbrief. De mediawereld zit immers in een erg boeiende periode met ingrijpende evoluties en allerhande convergenties. Er is de convergentie tussen tv en pc en tussen distributie en content. Daarnaast is er de crossmediale convergentie en de toegenomen interactiviteit.

In 2006 wees de minister reeds op het nieuwe fenomeen: iedereen redacteur. Daaraan is gekoppeld de nood aan geloofwaardige en betrouwbare informatiebronnen. Daarnaast is er het fenomeen van de gratis kranten, de penetratie van de digitale televisie en de beweging in het perslandschap.

Dit jaar vestigt de minister de aandacht op Web 2.0, een tweede generatie internet. De eerste generatie waren websites van organisaties en bedrijven waar particulieren informatie konden raadplegen. Dat ging dus om eenrichtingsverkeer. De tweede generatie, Web 2.0, wijst erop dat steeds meer websites met informatie door de consument zelf worden aangeemaakt, zoals Wikipedia, YouTube en MySpace. Mensen worden dus producenten en consumenten. Dit is zich razendsnel aan het voltrekken. Het internet is er van en voor iedereen.

Deze evolutie zet zich volgens de minister ook door voor de andere media. Hij spreekt dan ook over Krant 2.0. Het is een nieuwe term die opgang maakt voor het web, maar ook kan worden doorgetrokken naar Televisie 2.0.

Tv via internet is volop realiteit, zoals Joost.com en PCTV van Telenet. Grote internationale mediabedrijven sluiten deals met sites van internettelevisie. Dat is ook voor de adverteerders een heel belangrijke evolutie, want ze zien er een enorme markt in. Daardoor ontstaat ook tv voor nichemarkten. Babelgum laat gebruikers toe om zelf content op te laden, in ruil voor een deel van de advertentie-inkomsten.

Er zijn technische systemen op de markt om internettelevisie op een gewone tv af te spelen, waardoor ook een materiële convergentie ontstaat. In de nabije toekomst zullen we tv's hebben met een internetaansluiting, wat de echte convergentie zal realiseren. 'Video

on demand' wordt aantrekkelijker. Men kan steeds recentere films bekijken in de 'on demand'-catalogus van bijvoorbeeld Telenet en Belgacom.

Krant 2.0 is er met de burgerjournalistiek, de blogs en websites met 'user generated content', waarbij opnieuw de vraag rijst naar de betrouwbaarheid van de informatie. Van een medium dat zich richt tot alle burgers, mag echter check en dubbelcheck worden verwacht.

Ook informatie die via de officiële media niet verspreid geraakt, zoals de beelden over de terechtstelling van Saddam Hoessein, staan op het web. Er ontwikkelen zich dus twee sporen: er is informatie die anders niet zou opduiken, maar er is ook gemanipuleerde en niet gecontroleerde informatie, die niet voldoet aan de standaardnormen die voor correcte informatie worden gehanteerd.

Papieren kranten hebben uiteraard ook websites. Internet wordt een steeds populairder medium, ook om kranten te lezen.

De minister wil nog eens wijzen op het belang van kwaliteitsvolle journalistiek. Journalisten moeten ook beschermd zijn, door de bescherming van het bronnengeheim. Dat is een federale bevoegdheid, maar de minister vindt dat de bescherming zou moeten worden doorgetrokken naar de inlichtingendiensten.

De minister overloopt nog eens de voornaamste doelstellingen van het mediabeleid. Het gaat om het in stand houden van een sterke openbare omroep, het geven van alle kansen aan de particuliere omroepen, het verzekeren van een gewaarborgde toegang tot een divers en kwaliteitsvol aanbod, ondersteunen van de digitalisering en het overbruggen van de digitale kloof, toezicht op de regelgeving door een volwaardige regulator en een volledige Vlaamse bevoegdheid voor media en telecommunicatie.

1.3. Een sterke slagkrachtige openbare omroep

De VRT moet meer dan ooit een kwaliteitsomroep zijn. 2007 is het eerste jaar van de nieuwe beheersovereenkomst, met de nieuwe crossmediale organisatiestructuur. Er zijn acht interne productiehuisen bij de VRT, met een driesporenbeleid en een sterk aanbod aan Vlaamse programma's. Er is één nieuwsdienst ontstaan, met nieuws en sport, voor radio, tv en internet. Het aanbod aan ondertiteling wordt

steeds groter en zal eind 2010 ongeveer 95 percent bedragen.

Wat komt er op ons af vanuit de publieke omroep? De uitrol van de cultuurdelta moet de komende maanden gebeuren voor tv, radio en internet. De minister beklemtoont dat er een extra culturaanbod komt op de VRT-netten, en er komt een multimediaal en participatief webplatform.

De eerste evaluatie van de beheersovereenkomst komt er ook aan, met de evaluatie van de eigen inkomsten, de efficiencyoefening en onderzoek en rapportering door de VRM. Heel belangrijk voor volgend jaar is de verzelfstandiging van het zenderpark van de VRT.

1.4. De particuliere omroepen

In de beleidsbrief staat een volledige lijst van alle erkende omroepen en de aangemelde radio- en televisiediensten. De vijfminutenregel is afgeschaft, maar meteen is de code voor reclame en sponsoring op radio en tv, die betrekking heeft op alle reclame, aangevuld met specifieke bepalingen betreffende reclame gericht op kinderen en jongeren.

In de voorbije maanden werden ook een aantal decreten goedgekeurd zoals het ontwerp van decreet inzake de boodschappen van algemeen nut. De afschaffing van de rapporteringsplicht voor particuliere radio- en televisieomroepen is eveneens decretaal goedgekeurd.

Voor de particuliere regionale televisieomroepen is steun ingevoerd door middel van subsidies: voor de verzorging van programma's die de betrokkenheid van de mensen bij hun regionale leefwereld moeten vergroten, voor opleiding en vorming van jonge journalisten, voor apparatuur en personeel voor de ondertiteling van de nieuwsprogramma's en voor nieuwe initiatieven inzake digitalisering. De overeenkomst met de regionale omroepen wordt geëvalueerd, met het oog op de voortzetting van de ondersteuning.

De particuliere radio-omroepen zijn definitief doorgebroken. De cijfers over de marktaandeelen staan ook in de beleidsbrief: Q-music heeft een marktaandeel van meer dan 17 percent, 4fm haalt meer dan 5 percent en Radio 2 blijft marktleider met 31,8 per-

cent. In de voorbije periode is 4fm overgenomen door VMMA.

Voor de particuliere radio-omroepen waren belangrijk: het Netwerkradiodecreet van 1 december 2006; het decreet van 2 februari 2007 dat de mogelijkheid creëerde tot een derde landelijke radio; het vergoedingsbesluit van 8 juni 2007 waarbij de vergoeding die particuliere landelijke radio-omroepen moeten betalen voor het gebruik van het frequentiespectrum werd aangepast, en het besluit van 30 maart 2007 met aanvullende kwalificatiecriteria en voorwaarden voor de erkenning van particuliere radio-omroepen. Daarnaast was er de nieuwe erkenningsronde voor vijftien lokale radio's. Ook het Kenniscentrum Radio werd ondersteund.

1.5. Een volledige herziening van het regelgevend kader

De minister werkt aan een volledige herziening van de regelgeving. Hij heeft aan het Interdisciplinair Centrum voor Recht en ICT van de KULeuven de opdracht gegeven om in het kader van het Arkade-project een volledige herziening van de mediaregelgeving voor te bereiden. Dit moet Vlaanderen weer bij de beste leerlingen van Europa brengen. Vlaanderen krijgt twee jaar tijd om de nieuwe Europese richtlijn om te zetten, maar alles moet proactief worden voorbereid door Arkade.

De omzetting van de nieuwe Europese richtlijn 'audiovisuele mediadiensten' is daarbij belangrijk, maar de minister wil de decreten ook toekomstgericht en intern consistent maken. In de voorbije jaren moest immers telkens opnieuw in de decreten worden ingegrepen waardoor ze momenteel uit lapwerk bestaan. De formulering is vaak niet accuraat genoeg en voldoet te weinig aan wetgevingstechnische kwaliteitsnormen. Vaak is de formulering ook te beschrijvend. De decreten zijn niet langer modern, dat is trouwens de reden waarom Europa ook zijn richtlijn aanpast. De minister maakt zich voor de toekomst echter weinig illusies. De realiteit wijzigt zo snel dat zelfs de best onderbouwde en toekomstgerichte herziening van de mediadecreten vlug met nieuwe wijzigingen zal worden geconfronteerd.

De nieuw opgerichte strategische adviesraad Cultuur, Jeugd, Sport en Media zal ook invloed hebben op het mediabeleid (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1302*).

1.6. De geschreven pers

De minister heeft het protocol met de geschreven pers opgezegd. De actuele steun is te weinig doel- en resultaatgericht. Media-uitgevers doen het in Vlaanderen commercieel niet slecht, ook al krijgen ze net zoals elders in de wereld te kampen met teruglopende cijfers. Elke steun moet echter klemtonen durven leggen. Dat gebeurde in het verleden reeds voor het digitaliseren, en voor het bewaren van het levende geheugen in de kranten door ervoor te zorgen dat er voldoende mensen zijn die door hun ervaring verder dan tien jaar kunnen terugkijken.

Uit recente onderzoeken blijkt dat de buitenlandberichtgeving in Vlaanderen vaak te wensen overlaat. De minister wil komen tot een protocol waarbij steun gekoppeld wordt aan de buitenlandberichtgeving. Vlaanderen moet over zijn grenzen kijken en Europese berichtgeving en wereldberichtgeving verzorgen. Er gaan bijvoorbeeld weinig hoofdcommentaren over het buitenland. 20 tot 25 jaar geleden was dat wel het geval. De minister denkt ook aan opleidingen voor journalisten over specifieke thema's.

Het project Kranten in de Klas inzake leesbevordering en media-educatie wordt voortgezet. Het succes wordt almaar groter. Bovendien werden ook de doelgroepen uitgebreid.

De minister wil ook de kwaliteitsvolle journalistiek blijven ondersteunen. Vooral het Fonds Pascal Decroos voor Bijzondere Journalistiek is een bijzonder waardevol initiatief dat heel interessante monografieën oplevert en leidt tot echte onderzoeksjournalistiek, waar in Vlaanderen onvoldoende middelen voor beschikbaar zijn. De steun aan de Vlaamse Vereniging voor Beroepsjournalisten en aan de Raad voor Journalistiek blijft gehandhaafd. Voor de laatste is er zelfs een extra subsidie naar aanleiding van het vijfjarig bestaan.

1.7. Toegang waarborgen tot een divers en kwaliteitsvol innovatief media-aanbod

Mensen met een handicap, doven, slechthorenden, blinden en slechtzienden, krijgen bijzondere aandacht. De VRT moet tot 95 percent ondertiteling komen. Met overheidsteun ondertitelen sinds 2006 ook de Vlaamse regionale omroepen hun nieuwsuitzendingen. Sinds september 2007 wordt ook het VTM-nieuws van 19 uur ondertiteld.

De steun aan TrefMedia, dat acties verzorgt voor Vlamingen van allochtone afkomst, wordt voortgezet.

Het Vlaamse aandeel in 'Het Beste van Vlaanderen en Nederland' werd opgetrokken tot één derde, zonder dat het mediabudget moest worden verhoogd. In 2008 wordt de bestaande overeenkomst geëvalueerd met het oog op een nieuwe overeenkomst vanaf 1 januari 2009.

Het huidige aanbod van Radio Vlaanderen Internationaal wordt in stand gehouden, met meer interactiviteit voor de Vlamingen in het buitenland via het webplatform.

De bescherming van minderjarige kijker is voor de minister een gedeelde verantwoordelijkheid van ouders, de overheid en een zelfregulerende sector. De VRM houdt toezicht op de bepalingen inzake de bescherming van minderjarigen. Om een efficiënt instrument uit te bouwen, een Kijkwijzer naar Nederlands voorbeeld, zou Vlaanderen echter ook de bevoegdheid moeten hebben over de filmkeuring.

De vijfminutenregel inzake bescherming van kinderen tegen televisiereclame werd afgeschaft. Er zullen echter bijkomende bepalingen gericht op kinderen en jongeren, in de code voor reclame en sponsoring worden opgenomen. In 2008 komt er een informatie-campagne over deze code.

1.8. Digitalisering van de distributiekkanalen

De mogelijkheden om digitaal tv te kijken zijn sterk toegenomen: de kabel van Belgacom en Telenet, Indi, de satelliet van TV Vlaanderen en de terrestriële kijkmogelijkheid. Uit de recentere cijfers dan in de beleidsbrief blijkt dat er 588.000 digitale gezinnen zijn in Vlaanderen of 23,8 percent van de tv-gezinnen. Het aantal abonnees van Belgacom bedraagt 250.000 in heel België, waarvan 125.000 Nederlandstalige. Het aantal abonnees van Telenet bedraagt 340.000, van Indi 60.000, van TV Vlaanderen 50.000 en terrestriel 13.000.

Door de sterke bekabeling en uitstekende analoge beeldkwaliteit is de stimulans van de kijker om over te stappen naar digitale tv niet groot. Alleen de bijkomende diensten vormen een stimulans. Gelukkig heeft Vlaanderen topplatformen die Europese landen ons benijden, en privé- en publieke omroepen die daar maximaal op inspelen. Vlaanderen is dus uitstekend mee met de digitale revolutie. Bovendien is

ook het MADUF-project ('Maximising DVB Usage in Flanders') vergevorderd.

Er is in Vlaanderen reeds mobiele tv met de gsm-technologie, maar met beperkte mogelijkheden. Met terrestriële digitale uitzendingen is ook mobiele tv mogelijk via DVB-H-technologie. Europa koos voor DVB-H als standaard, net zoals MADUF en o.a. de Scandinavische landen dit reeds eerder deden.

De overstap naar high definition tv is niet ver meer af. Indi zendt reeds uit in high definition, maar ook Telenet en Belgacom volgen. Momenteel kan dit ook reeds via satelliet worden ontvangen.

Er was de studie van professor Dejonghe over de toekomstige ontwikkelingen van de digitale ether. Ook de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) heeft een studie gemaakt. Er werden voldoende frequentiekanalen verworven op de RRC-06-conferentie in Zwitserland om zowel multiplexen voor 'Digital Video Broadcasting-Terrestrial' als voor 'Digital Video Broadcasting-Handheld' in Vlaanderen uit te rollen. Uiteraard is er ook de mogelijkheid van 'Digital Audio Broadcasting'.

De regeringsbeslissing van 20 juli 2007 focuste op de verzelfstandiging van het zenderpark van de VRT en uitwerking van het digitale etherplan. Er werd gekozen voor een strategisch minderheidsaandeel van PMV (van 25 percent plus 1) in het zenderparkbedrijf, ongeacht of die verzelfstandiging nu gebeurt door een rechtstreekse verkoop van het zenderpark of, in een eerste fase, via de oprichting van een VRT-dochteronderneming. Er werd akte genomen van de intentie van de VRT om aan zijn raad van bestuur een scenario voor die verzelfstandiging voor te leggen. Die raad zal dan moeten kiezen uit de beide opties die voorliggen. De Vlaamse overheid wil in elk geval steeds een blokkeringsminderheid van 25 percent plus 1 hebben in het zenderpark. Er werd ook beslist een beleidsdomeinoverschrijdend project op te starten voor de budgettaire opvolging van de verzelfstandiging van het VRT-zenderpark.

De minister kreeg de opdracht om de volgende stappen uit te werken: afwerken van het digitale frequentieplan dat principieel werd goedgekeurd op 6 juli 2007, uitwerking van het transitieplan voor de analoge switch-off, en het nauwgezet volgen van de verzelfstandiging van het zenderpark door de VRT. De voorbereiding en opvolging van het beleid gebeuren met een taskforce die de stappen uitwerkt die worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

Het digitale frequentieplan werd verder afgewerkt. Intussen wordt verder onderhandeld met de buurlanden. Met Frankrijk is een akkoord bijna rond, al kan het zijn dat de Fransen tegelijk een akkoord willen met de Franse Gemeenschap. Ook met Nederland en Duitsland is er geen noemenswaardig probleem. De minister dankt de administratie voor het deskundige werk, ook op de RRC-06-conferentie.

In de voorbereiding van de analoge switch-off werd een onderzoek verricht naar de antennekijker in Vlaanderen, met een onderscheid tussen de primaire en secundaire of nomadische antennekijker. De primaire kijker houdt vast aan die antenne. Uit de studie blijkt dat het heel vaak niet gaat over een sociaal hulpbehoevende kijker, maar over een principiële antennekijker, die dat ook na de digitalisering wil blijven doen. Hij heeft immers nu al de keuze tussen kabel en satelliet. Slechts een beperkt percentage is sociaal hulpbehoevend, en hieraan moet de nodige aandacht worden besteed. Er staat een communicatieplan op stapel om de Vlamingen in twee fasen te informeren. Ook de verkopers van apparatuur zullen worden geïnformeerd wegens nog te weinig op de hoogte van de mogelijkheden van de digitale ether. Uiteraard worden de steden en gemeenten betrokken bij die communicatie. Ook het regelgevende kader moet worden aangepast.

1.9. Digitaal Vlaanderen

De minister verwijst naar het Digitaal Actieplan Vlaanderen. Dat is een regeringsbreed initiatief dat werd ondergebracht bij Media. Het heeft echter ook gevolgen voor bijvoorbeeld onderwijs, de cultuursector met o.a. de bibliotheken, de welzijnssector etc. Allen spelen een rol in het dichten van de digitale kloof. Uit de resultaten van het onderzoek verricht door de dienst Algemeen Regeringsbeleid blijkt dat er een verschuiving is van de digitale kloof. Vroeger lag het probleem bij het al dan niet beschikken over pc of internet. Nu ligt de kloof in het al dan niet beheersen van meerdere pc-toepassingen en benutten van de mogelijkheden die internet aanbiedt.

Er worden een aantal projecten ontwikkeld binnen het Interdisciplinair instituut voor BreedBand Technologie (IBBT). Er is een akkoord tussen het departement Cultuur, Jeugd, Sport, Media en het departement Economie, Wetenschap en Innovatie over de digitalisering van het culturele en wetenschappelijke materiaal. Er is verder nog het DIVA-project in verband met het digitaliseren van het VRT-archief.

De minister vestigt de aandacht op het Elektronisch Nieuwsarchief Vlaanderen (ENA), dat het journaal en nieuwsuitzendingen digitaal registreert, wat toelaat analyses te maken. Dat leidt toch tot relevant materiaal, bijvoorbeeld over de toename van beelden van geweld in journaal en nieuwsuitzendingen. Zo kunnen beleidsconclusies worden getrokken en kunnen de omroepen zelfregulerend werken.

De beheersovereenkomst met de VRM werd op 1 juni 2007 goedgekeurd. De VRM is operationeel, met aandacht voor het monitoren van de mediaconcentraties en het voorbereiden van de marktanalyse. Inzake monitoring is er geen rechtstreekse bevoegdheid voor de geschreven pers. De problematiek inzake de mededinging is dan weer een federale bevoegdheid. Dat is een handicap om een coherent mediabeleid te voeren. Nochtans beschikt Vlaanderen en niet het federale parlement over de nodige kennis ter zake.

Een volgend aandachtspunt is het toezicht op de beheersovereenkomst met de VRT. In 2008 komt het eerste rapport van de VRM met een evaluatie van de beheersovereenkomst. De monitoring wordt geïntensifieerd.

De minister wil ook ingaan op de raakvlakken tussen omroep en telecomcommunicatie. Het digitaal dividend gaat over de ruimte die door de digitalisering vrijkomt in de ether. Dat dividend moet volledig kunnen worden ingezet voor omroep toepassingen.

Een andere doelstelling is de evaluatie van de toepassing van het KB op de etherpolitie dat medio 2008 in werking treedt. Ook moet het samenwerkingsakkoord over de elektronische communicatie worden uitgevoerd en de federale wetgeving over de belpelletjes worden opgevolgd. In Nederland hebben de omroepen zelf beslist om ermee op te houden. In België is de federale overheid bevoegd en is nog geen oplossing in zicht.

Ten slotte is er nog het opvolgen van de problematiek van de billijke vergoeding. Er wordt gepleit voor een algemeen forfaitair basistarief voor de onafhankelijke lokale radio-omroepen inzake de billijke vergoeding.

Heel wat dossiers die federaal geblokkeerd zijn, werden opgelijst en aan de formateur bezorgd in de hoop dat er een oplossing wordt gevonden of dat betere structuren worden uitgewerkt.

2. Algemene bespreking van de beleidsbrief en de uitgavenbegroting Media

2.1. Standpunt van de heer Jurgen Verstrepen

De heer *Jurgen Verstrepen* prijst de beleidsnota als een gedetailleerd en aangenaam lezend werkstuk. Bepaalde punten zijn voor zijn partij zeer belangrijk, zoals de volledige doorlichting, aanpassing en herziening van de mediadecreten. De evolutie gaat echter zo snel dat men zich kan afvragen hoe men daarop kan anticiperen. De regelgeving moet in elk geval een dynamisch geheel vormen en snel kunnen worden aangepast.

Een ander belangrijk punt is de betrouwbaarheid van informatie en journalistiek. Heel veel digitale informatie is onjuist, maar wordt toch gebruikt. Een goed voorbeeld is Wikipedia waar iedereen informatie kan plaatsen. De uitdaging is de mensen correct leren omgaan met die informatie.

De nieuwe kijk op het protocol met de geschreven pers is uitstekend en toekomstgericht. De aandacht voor digitale persprojecten is hierin cruciaal.

De heer Verstrepen is het ook eens met de aandacht voor een pluriform medialandschap en de bewaking van mediaconcentraties. De twee landelijke particuliere radiostations zitten bijvoorbeeld in één hand en vormen een duopolie waardoor het evenwicht zoek is. Toch zijn andere groepen geïnteresseerd in de voorlopig laagdrempelige, nationale, analoge fm-frequenties. De regionale stations kunnen natuurlijk ook samensmelten tot een nationale zender, maar dan gaat het weer om dezelfde groepen.

De VRM kan bij de heer Verstrepen rekenen op de nodige scepsis. Hij pleit nog steeds voor een stevige controle op de commerciële activiteiten van de VRT, maar in andere dossiers gedraagt de VRM zich als een losgeslagen politieagent. In Nederland wordt de regulator door de media-actoren bijna een vriend genoemd. Met die regulator wordt gepraat, overlegd en naar oplossingen gezocht. De privépartners stappen er met plezier naar de regulator voor advies. In Vlaanderen betreft het enkel de beteugeling van overtredingen, en daarin wordt overdreven. De relatie tussen de mediasector en de VRM dreigt hierdoor te verzuren.

In het verleden zijn verkeerde beslissingen genomen over de vrije toegang tot digitale distributie. Via welk kanaal dat ook wordt georganiseerd, Vlaanderen moet die vrije toegang organiseren. Dat moet nu al gebeuren. Alle projecten moeten mogelijk zijn.

2.2. Standpunt van de heer Carl Decaluwe

Voor de heer *Carl Decaluwe* geeft de beleidsbrief een goed historisch overzicht en een concrete stand van zaken. Toch ontbreken nog enkele elementen. Er is nood aan een beleidsvisie over de steun aan de geschreven pers, zodat het parlement daarover een grondig debat kan voeren. Er moet ook een beleidsvisie komen over het dichten van de digitale kloof. Dit geldt eveneens voor de toekomstige financiering van de openbare omroep en zijn rol in het mediaveld. In dat debat moet de Commissie Digitaal Vlaanderen worden betrokken.

De spreker is evenmin gelukkig met het sanctionerende optreden van de VRM dat nogal eenzijdig is gericht op de privésector. De VRT blijft buiten schot. Dit vereist een grondig debat. In de beleidsbrief staat immers dat er is overlegd, maar hij vermoedt dat dit een vergissing is.

De verhouding tussen het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) en de VRM is een ander punt. Na vele jaren van onderhandelingen tussen de Vlaamse overheid en de federale overheid is eind 2006 eindelijk een samenwerkingsovereenkomst tot stand gekomen over de infrastructuur inzake elektronische communicatie. Het Grondwettelijk Hof heeft vanaf 2004 in een reeks baanbrekende arresten daarop aangedrongen, gezien het naar elkaar groeien van de telecom- en omroepdiensten. Zelfs de federale wetgever heeft daarom beslist dat zijn telecomregulator BIPT geen beslissingen meer kon nemen inzake infrastructuur die ook voor de omroep wordt gebruikt zolang het samenwerkingsakkoord niet in uitvoering was. Het gaat dan over de infrastructuur van Telenet en Belgacom.

Ten gevolge hiervan kon het BIPT zijn ontwerpbeslissing van oktober 2005 inzake het reguleren van de breedbandinfrastructuur niet uitvoeren, maar moest de instelling wachten tot het moment dat daarover kon worden samengewerkt met de gemeenschapsregulators. In de beleidsnota 2004 wees de minister terecht op het belang van de Vlaamse Gemeenschap en de VRM om een stempel te kunnen drukken op

de markten van breedbandinfrastructuur die in het vakjargon de markten 11 en 12 worden genoemd. In het beleid werd steeds de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof over de ruime definitie van omroepen gevolgd. Het Vlaams Parlement heeft in die zin de gecoördineerde mediadecreten aangepast en dus die ruime definitie in de tekst opgenomen.

Nadat alle betrokken parlementen het samenwerkingsakkoord hadden geratificeerd en het dus op 29 september 2007 in werking trad, heeft het BIPT, zoals kon worden verwacht, haar ontwerpbeslissing zonder dralen overgemaakt aan de gemeenschapsregulators. Op basis van het samenwerkingsakkoord moest de VRM vlug handelen, want binnen een termijn van veertien dagen moesten de gemotiveerde opmerkingen aan het BIPT worden overgemaakt.

Ondanks het feit dat de VRM wijst op de noodzaak tot samenwerking en ondanks het feit dat de VRM zelf een voorafgaande analyse van deze markt wil doen, blijkt nu dat VRM daar op korte termijn niet toe in staat was, aangezien de artikelen met betrekking tot de marktanalyse uit het zogenaamde Hersteldecreet nog geen uitwerking hadden gekregen door toedoen van de Vlaamse Regering. Zoals uit de beleidsbrief blijkt onder punt 6.2.2, bepaalt het Hersteldecreet dat de inwerkingtreding van de bepalingen die betrekking hebben op de marktanalyse zouden vastgelegd worden door de Vlaamse Regering 'op latere datum'. Dit zou pas zeer recent gebeurd zijn, op 15 november 2007.

Concreet betekent dit dat de VRM tot op deze datum in rechte niet kon handelen in het kader van het samenwerkingsakkoord. In de praktijk heeft de VRM dus besloten om het BIPT zijn gang te laten gaan met het van kracht doen worden van haar oorspronkelijke ontwerpbeslissing, ten minste voor 18 maanden, de tijd dat de VRM oordeelt nodig te hebben om haar eigen analyse te maken en een beslissing te nemen. De heer Decaluwe vernam dit uit een brief van 22 oktober 2007, getekend door de heer Jo Baert van de VRM.

De heer Decaluwe is met deze evolutie niet erg gelukkig. Vlaanderen streeft naar meer inspraak maar laat zich vloeren door zijn eigen VRM die zich achter juridische elementen wegsteekt, maar zich in de feiten niet voldoende heeft voorbereid. Waarom heeft men niet aangedrongen om het Hersteldecreet onmiddellijk van kracht te laten worden of op zijn minst kort na de inwerkingtreding van het samenwerkingsak-

koord eind september 2007, goed wetende dat het BIPT niet zou wachten om de VRM te dwingen een standpunt in te nemen inzake haar ontwerpbeslissing? Waarom heeft de VRM zich niet kunnen voorbereiden op het innemen van een standpunt inzake een dergelijk belangrijke ontwerpbeslissing die de kern van de bevoegdheid van de VRM raakt en al sinds meer dan twee jaar voor het publiek bekend was? Heeft men nu niet het tegenovergestelde resultaat bereikt van wat door het samenwerkingsakkoord beoogd werd?

In het Vlaams Parlement werd zeer snel gewerkt, maar nu steekt de VRM zich weg. Het BIPT kon voor het van kracht worden van het samenwerkingsakkoord geen eenzijdige beslissingen nemen inzake markten die ook tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoren, zoals die van de breedbandinfrastructuur. Maar sinds en door het van kracht worden van het samenwerkingsakkoord krijgt het plots een vrijgeleide om bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap te gaan uitoefenen, ten minste voor achttien maanden.

De heer Decaluwe vraagt zich af hoe dit moet worden opgelost. Misschien kan dit via de nieuwe aanbeveling van de Europese Commissie inzake de relevante markten die sinds enkele dagen van kracht is en die een aantal fundamentele wijzigingen heeft aangebracht, zoals de manier waarop er rekening moet worden gehouden met verschillende situaties in de verschillende regio's. Mogelijk moeten de regulatoren hun analyse aanpassen aan de nieuwe bepalingen, en ligt hierin een tweede kans voor de VRM, nu het wel door het Hersteldecreet over de noodzakelijke bevoegdheden beschikt om het BIPT van antwoord te dienen.

Bij het lezen van de ontwerpbeslissing van het BIPT stelt de heer Decaluwe overigens een aantal merkwaardige overwegingen vast. Zo beslist het BIPT dat de breedbandmarkt als nationaal dient te worden beschouwd en houdt het geen rekening met de verschillen in de gemeenschappen. De vraag is of dit een goede houding van het BIPT is. Er is nochtans het feit dat de regelgeving en de concurrentiële situatie op de breedbandmarkt in Vlaanderen en Wallonië erg verschillen. De Vlaamse overheid zou hierover een standpunt moeten innemen.

Vervolgens verwijst de heer Decaluwe naar de analoge switch-off en de problematiek van het zenderpark. Als de VRT enkel digitaal gaat uitzenden, zal dit hopelijk gratis blijven. Maar zal ook de rest gratis

blijven, want het leidt tot een oneerlijke concurrentie met de kabel. Wat is het beleid daarover?

Wat is de stand van zaken met betrekking tot het zenderpark? Wat is de relatie met de analoge switch-off? Wanneer start de mediacampagne over de sociale begeleiding? Welke middelen zijn daarvoor vrijgemaakt? Is dit meer dan een pure communicatiebegeleiding?

Over het aandeelhouderschap van het op te richten zenderpark leest de heer Decaluwe weinig in de beleidsbrief. De raad van bestuur van de VRT moet nochtans een aantal opties nemen. Blijft het zo dat netwerkoperatoren, de Telenets en Belgacoms, daarvan uitgesloten worden omdat ze anders rechter en partij zijn?

Bij Nokia-Siemens Networks in Herentals wordt de hele onderzoeks- en ontwikkelingsafdeling uitbesteed. Dat duidt toch niet op veel vertrouwen in de toekomstige ontwikkelingen?

De heer Decaluwe informeert naar de visie van de minister inzake de vrijgekomen frequenties. Wat gebeurt ermee? Wordt de markt geraadpleegd?

Op pagina 24 van de beleidsbrief leest de heer Decaluwe een nogal merkwaardige passage over het Kenniscentrum Radio: "Het eerste onderzoek wordt gevoerd naar het bereik en de haalbaarheid van lokale radio's. Deze resultaten zullen nuttig en verrijkend zijn met het oog op de evaluatie van de frequentieverdeling in Vlaanderen." Dat staat haaks op een aantal eerdere uitspraken. Destijds werd in de commissie gepleit voor een zero base, om nadien een nieuwe start te maken. Is dit nu de voorbereiding voor een nieuwe zero base?

Over de nieuwe Europese richtlijn moet in de commissie zeker een debat worden gevoerd.

De heer Decaluwe leest in de beleidsbrief dat er gepraat wordt over de samenwerking tussen de regionale radio-omroepen die binnenkort in Vlaanderen wordt opgestart, maar dan zonder de radiozenders uit Vlaams-Brabant en Limburg. Gaat men de regionale omroepen van Limburg en Vlaams-Brabant de kans geven om hetzelfde product uit te zenden als een aantal andere lokale radio's?

De heer Decaluwe meent dat de Ketnet webradio is gestart zonder aankondiging bij de VRM. Dat hoeft in principe ook niet, maar wanneer commerciële ini-

tatieven dat willen doen, moeten ze zich wél aanmelden. Toch is dit tegen de geest van de mediadecreten die ijveren voor een gelijkschakeling tussen de openbare en de commerciële omroepen. Dus graag meer duidelijkheid en verfijning.

2.3. *Standpunt van de heer Jo Vermeulen*

De heer *Jo Vermeulen* merkt op dat de minister de actuele situatie benoemde als een van de meest boeiende periodes in de mediawereld. Een dergelijke uitspraak hangt vaak samen met het temperament van wie zich in die wereld begeeft, want velen zien dit ook als een verwarrende periode. De minister verwees zelf onder meer naar verkopers die zelf niet meer weten wat ze nu al of niet aanbieden. Voor de gebruikers ligt dat nog moeilijker.

Op technologisch vlak is dit uiteraard een zeer boeiende periode, maar inhoudelijk blijven er toch enkele vragen bij. Hij vraagt zich af of het vooruitzicht ‘Iedereen producent’, zoals de slogan luidt, een mooi vooruitzicht is. Er zullen ongetwijfeld witte konijnen opduiken, maar de spoeling zal vaak ook heel dun zijn.

Wat de evaluatie van de beleidsbrief betreft, sluit de heer Vermeulen zich aan bij de vorige sprekers: hij is zeer helder en volledig, met heldere standpunten en analyses over de huidige stand van zaken in de media die de spreker vaak deelt.

Hij was getroffen door de passage over de kwaliteitsvolle journalistiek: “Het is de taak van de pers om gecontroleerde, correcte en objectieve informatie te brengen en deze correct te duiden. Hoewel mediahuizen ernaar streven om hun taak zo goed mogelijk in te vullen, merk ik toch dat er soms lichtzinnig wordt omgegaan met de berichtgeving. Het lijkt er alsmaar meer op dat de pers en de media een speler worden in de gebeurtenissen en niet langer de objectieve observator, rapporteur of commentator.” De minister verwees ook naar de inspanningen inzake buitenlandjournalistiek, maar dit geldt evenzeer voor binnenlandse journalistiek. De heer Verstrepen had het dan weer over niet gelabelde informatie. De heer Vermeulen vreest dat we dezelfde problemen tegemoet gaan met gelabelde informatie, precies doordat men vaak eerder met het drama bezig is dan met de informatie. Rond twee of drie feiten kan men een prachtig drama bouwen, maar de vraag is of alle verbanden wel kloppen. Wie kort bij een dossier betrokken is, ervaart dat de media vaak een loopje nemen

met het leggen van correcte verbindingen tussen de ingewonnen informatie.

Met betrekking tot de nieuwe Europese richtlijn stelde de minister dat een overlegprocedure een aanvaardbaar middel is, omdat er op die manier op landelijk niveau toch overleg kan starten met de andere partners. Geldt die overlegprocedure ook voor de thematiek rond de korte berichtgeving en de vrije nieuwsgaring? De ruimte die in onze decreetgeving werd ingeschreven, wordt immers zeer sterk ingeperkt, waardoor de korte berichtgeving en de vrije nieuwsgaring heel wat moeilijker worden. Valt dat ook onder die overlegprocedure? Zijn er mogelijkheden om dat bij te sturen?

De VRM is zeer recent van start gegaan. Voor een aantal spelers in de media was het wellicht even schrikken dat er nu gecontroleerd en zelfs gesanctioneerd wordt. Dat is ooit anders geweest. De VRM wil zijn opdracht zo goed mogelijk uitvoeren. Het is te vroeg om nu al een oordeel te vellen, maar er zal toch, zoals de heer Verstrepen aangaf, een evenwicht moeten gevonden worden tussen begeleiding en sanctiëring, zoals in Nederland.

Tot slot looft de heer Vermeulen de inspanningen die gedaan worden voor het Fonds Pascal Decroos. Het zou een baken moeten zijn van hoe journalistiek de komende jaren kan evolueren.

2.4. *Standpunt van de heer Bart Caron*

De heer *Bart Caron* meent dat de informatieve beleidsbrief niet alleen nuttig is voor politici, maar ook voor studenten en andere geïnteresseerden in het mediabeleid. Toch heeft hij nog enkele vragen en bedenkingen.

Met het project Arkade staat Vlaanderen aan de vooravond van een bijgewerkte nieuwe regelgeving. De Europese richtlijn is daar een zeer bepalende factor in. Vandaar zijn vraag om het parlement hier in een vroege fase bij te betrekken als het gaat om het vastleggen van de principes die aan de basis liggen van de technische uitwerking.

De spreker is trouwens niet zo gelukkig met de Europese audiovisuele richtlijn. Een aantal punten zijn goed, zoals de verruiming van het toepassingsveld naar alle mogelijke dragers. Maar er worden ook een aantal beperkingen opgeheven en de vrijheid van de lidstaten komt in het gedrang. Omdat Vlaanderen een klein cultuur- en taalgebied is, wordt het moeilijk om naast een krachtige openbare zender, ook krachtige

commerciële zenders te hebben die kwaliteit brengen. Het wordt nog moeilijker als onze markt wordt overspoeld door internationale media. De afschaffing van de vijfminutenregel als bescherming tegen kinderreclame is dan ook slechts een klein topje van een heel grote ijsberg.

De heer Caron is ook bezorgd over het eigen karakter van onze media. Het succes op tv van de eigen Vlaamse fictiereeksen, maar ook van alle Vlaamse documentaires, bewijst dat er iets bestaat als onze eigenheid. Hij meent dat de diversiteit in Europa slechts ten volle kan spelen als de eigen cultuur daarin een volwaardige plaats krijgt. Hij verwijst ook naar zijn vraag aan de minister over de ruimte voor vrije nieuwsgaring en betreurt als de Europese richtlijn ertoe zou leiden dat samenvattingen van voetbalwedstrijden achter een decoder verdwijnen, zodat we zonder betaling tevreden moeten zijn met een verslag van 30 seconden. Hij vreest ook dat een aantal regels over het onderbreken van programma's voor reclame en over 'splitscreen'-toepassingen de kwaliteit van het televisie- en radiolandschap niet zal verhogen.

De spreker pleit voor meer aandacht voor mediaconcentraties en vreest dat de journalistieke onafhankelijkheid in het gedrang komt door te veel allianties tussen mediagroepen. Er is duidelijk een verband tussen een bedrijf waar de journalist in dienst is en de mening die wordt geuit. Mogelijk is dit niet bewust, en is er slechts een impliciete loyaliteit van journalisten jegens hun baas. Toch pleit hij ervoor dat de VRM dit actief opvolgt.

De heer Caron stelt vragen bij wat hij noemt de hyperstrenge toepassing van de mediaregels door de VRM. Absolute vrijheid of blinde sanctionering zijn ongewenst. Iedereen is gebaat bij een correcte toepassing van de regelgeving. Een goede scheidsrechter bewijst zich niet alleen met rode en gele kaarten, maar ook door mooi voetbal te laten spelen. Toch kijkt hij hoopvol uit naar het eerste VRM-rapport over de beheersovereenkomst met de VRT, waarbij de VRM op een open manier met de regels omgaat.

Het diversiteitsbeleid mag voor de heer Caron best worden uitgebreid tot de commerciële actoren. Kan de minister hierin impulsen geven?

Wat is de planning voor de cultuurdelta van de VRT? Er werden voorzichtige stapjes gezet, bijvoorbeeld

de Elisabethwedstrijd en de uitbreiding van Klara. Mogen we nog meer verwachten? Hoe zit het met het kenniscentrum radio? Wat zijn de plannen?

De heer Caron steunt de nieuwe impulsen die de minister wil geven via de steun aan de geschreven pers. Wat zijn de criteria voor concrete projecten? Welke procedure wordt er gevolgd? Wat zijn de motieven om voor het internationaal perscentrum over te stappen van een structurele subsidie op een projectsubsidie?

Kan de minister de grote accenten en wijzigingen reeds meedelen van het geactualiseerd digitaal actieplan? Het rapport van de studiedienst van de Vlaamse Regering duidt op een wijzigend patroon met betrekking tot de digitale kloof die ruimer is dan enkel een materiële en financiële kloof. Hoe kunnen we alle burgers de mogelijkheden en kansen van de digitalisering leren benutten?

De heer Caron meent dat er best een fusie komt tussen de Commissie Digitaal Vlaanderen en de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Binnen het Vlaams Parlement behandelen beide commissies dezelfde materie.

De heer Caron informeert of de minister nog contact heeft gehad met de beheersvennootschappen en de federaal bevoegde minister over de gigantische bedragen die sommige radio-omroepen inzake bilijke vergoeding moeten betalen. De kwestie bewijst dat de auteursrechten een gemeenschapsbevoegdheid zijn, en aansluiten bij het mediabeleid en het cultuurbeleid.

Tot slot verwijst de heer Caron naar het vertrek van mediadirecteur Wim Vanseveren bij de VRT. Hij hoopt dat de beleidslijn inzake Vlaamse fictie en kwaliteit overeind blijft.

2.5. Standpunt van de heer Jos Stassen

De heer Jos Stassen is positief over het mediabeleid. We hebben in Vlaanderen een goed en sterk mediaveld in vergelijking met andere cultuurgemeenschappen in Europa. We hebben een sterke openbare omroep en minstens één sterke commerciële omroep die bovendien Vlaams verankerd is. Ondanks de con-

centratie is er ook een vrij divers geschrevenperslandschap.

Hij sluit zich aan bij de opmerking van de heer Vermeulen over de neutraliteit van de berichtgeving. Tijdens de kiescampagne heeft Groen! het Eco Print Center van de Persgroep in Lokeren een groene prijs overhandigd. Ondanks een brede uitnodiging waren alleen mensen van de Persgroep aanwezig. Ook dit toont aan dat de kranten berichten aan de hand van hun positie binnen het medialandschap. Toch blijft de basisstelling overeind: Vlaanderen bezit een sterk medialandschap met een aantal sterke spelers die een rol moeten spelen in de Vlaamse Gemeenschap. Dat is een groot voordeel. In het Franstalige medialandschap zijn er veel meer problemen op het vlak van de kwaliteit, de diversiteit, de concentratie en de druk van een Berlusconi-achtige commercie.

De beleidsbrief biedt een heel pertinent en duidelijk overzicht. Op die manier is het leuk om een beleidsbrief te lezen, inclusief een duidelijk overzicht van wat gedaan is en van wat nog zal worden gedaan. Dat is knap.

Toch bevat de beleidsbrief een aantal gaten. De visie van de minister op de VRT zou moeten worden uitgeschreven en aangepast aan nieuwe bevindingen, zoals de discussie over de financiering en de evaluatie van de beheersovereenkomst. Nu bestaat er enkel een overzicht van wat op korte termijn moet gebeuren. Dat is dan de evaluatie. De mogelijkheden met betrekking tot hoe die evaluatie zal gebeuren, worden echter niet vermeld.

De spreker betreurt dat het mediabeleid zich inzake de maatschappelijke effecten van de digitalisering enkel beperkt tot wat beschouwingen. Er is een commissie Digitaal Vlaanderen opgericht, maar er werd weinig gedaan ondanks de digitale revolutie met massale intrede van mobilofoon en laptop. Weinig mensen weten wat de mogelijkheden zijn, welke apparatuur ze voor welke toepassing moeten kopen en dat ze hun televisieantenne niet weg hoeven te doen maar mits beperkte aanpassingen kunnen blijven gebruiken. Hoe omgaan met de evolutie van een informatietekort naar een teveel aan informatie, wat met gelabelde en de niet-gelabelde informatie? Het grote probleem is dat men de informatie moet beheersen en zijn weg erin moet zoeken. De referentiepersonen moeten sterk zijn. Daarom zijn een sterke openbare omroep en een sterke commerciële omroep nodig. Het parlement moet initiatieven nemen, maar ook

de minister van Media moet verder gaan dan wat hij nu concreet doet, zij het dat die concrete initiatieven goed zijn.

De minister wil blijkbaar een aantal bevoegdheden overhevelen naar de gemeenschappen. De spreker vernam graag de motivatie voor de overheveling van het mededingingsrecht voor mediabedrijven. Dat geldt ook, zij het iets minder, voor het auteursrecht, waarbij inderdaad de ministers van Cultuur en Economie zijn betrokken, maar waarom is het overhevelen van deze bevoegdheid naar de gemeenschappen beter voor het beleid en voor een goed bestuur? Het beleid moet immers verder gaan dan kretologie. De Franstaligen hebben immers hun argumentatie tegen die overheveling goed voorbereid.

De heer Stassen informeert of het langer talmen met de verkoop van zenderpark van de VRT, niet nadelig is voor de waarde ervan. De technologie raakt immers meer en meer verouderd.

Wat de Vlaamse Regulator voor de Media betreft, vindt de heer Stassen het ironisch dat diegenen die het hardst hebben geroepen om een strenge regulator, nu zeggen dat ze het niet zo hadden bedoeld. De VRM bevindt zich in een overgangsfase van quasi straffeloosheid naar het handhaven van de orde. Als er een tijd geen scheidsrechter is geweest en voetbal is daardoor catch geworden, dan moeten er wat rode kaarten worden uitgedeeld, in de hoop dat het spel opnieuw normaal wordt. Misschien is nu de tijd van meer dialoog en begeleiding aangebroken.

De heer Stassen is het eens met de opmerking van de heer Caron over de Europese richtlijn. De rapporteur stelt dat er een compromis is gesloten. Zo komt er bijvoorbeeld een code voor kinderreclame. Het Vlaams Parlement moet deze richtlijn zo snel mogelijk omzetten in Vlaamse regelgeving en binnen dit kader zorgen voor een maximale bescherming van het kind. De afspraken die de minister voor Jeugd heeft gemaakt met de televisieomroepen over een kinderjournaal zijn op zich een goed initiatief. Alleen moet er worden bijgezegd dat dit eigenlijk onder het mediabeleid valt, inclusief de eventuele financiële steun vanuit het mediabeleid.

2.6. Standpunt van mevrouw Margriet Hermans

Mevrouw *Margriet Hermans* vindt de beleidsbrief bijzonder duidelijk, met een eerlijke analyse van de

huidige situatie. Het is een goed werkinstrument om de evoluties op te volgen. Toch heeft zij een aantal opmerkingen.

Sinds jaar en dag is de instandhouding van een pluriform medialandschap de voornaamste doelstelling van elke minister van Media. Ook dit keer is het niet anders. Op het vlak van tv vergt dit uiteraard een sterke openbare omroep maar ook bloeiende private landelijke en regionale omroepen. Hetzelfde geldt voor de radio. Houdt het evenwicht tussen publieke en private omroepen nog wel stand? Is er nog sprake van gezonde concurrentieverhoudingen?

De VRT moet zich profileren als een kwaliteitsomroep. De kijkcijfers bewijzen dat de omroep ernstige inspanningen levert. Toch blijft de openbare zender de commercie achterna hollen, wat samen met de te halen kijkcijfers voor een deel is ingebakken in de beheersovereenkomst. De opvolgster van Wim Vanseveren komt uit de marketingwereld. Dat bewijst dat de VRT zijn commerciële ambities koestert. Daarom moet de verhouding tussen kijkcijfers en kwaliteit primair aan bod komen bij de evaluatie van de beheersovereenkomst. Mogelijk moeten de prioriteiten anders worden gelegd en moet in de toekomst veeleer worden gesproken over een kwaliteitsvolle en breed toegankelijke omroep.

De ambities inzake het driesporenbeleid van de VRT zijn flink teruggeschoefd. Wat blijft er nog van over? Enkel voor cultuur is er een beperkte invulling aan gegeven via de cultuurdelta. Betekent dat niet dat het driesporenbeleid op sterven na dood is? Wat zal er in de toekomst mee gebeuren?

Wat het diversiteitsbeleid van de VRT betreft, scoort de omroep matig als het aankomt op de aanwezigheid van vrouwen in de nieuwsberichten. Ze komen hoofdzakelijk aan bod als ze de klassieke rolpatronen uitoefenen. Hoe schat de minister dit in?

Op de tv is er aandacht voor Vlaamse producties, die trouwens goed scoren. Hoe staat het echter met de Vlaamse artiest? Op dat vlak worden er stappen achteruit gezet.

De jongste jaren werden initiatieven genomen om de leefbaarheid van de privéomroepen te vergroten. Dat geldt zeker ook zo voor regionale en lokale televisie- en radiozenders. Toch werden het voorbije jaar vrijwel geen radio- noch televisiediensten aangemeld.

Wat is hiervoor de verklaring? Is er sprake van een verzadiging?

Een ander belangrijk regelgevend initiatief was de afschaffing van de vijfminutenregel. Er wordt van de Vlaamse commerciële omroepen verwacht dat ze volop investeren in kinderprogramma's. In hoeverre is dat effectief gebeurd?

Met betrekking tot de provinciale radio's is het een illusie te geloven dat het samenwerkingsverband 'Vlaanderen Eén' de redding betekent. De luistercijfers zijn heel laag, net zoals de ambities. Een fusie dringt zich op. De decreetgever laat dit ook toe.

De regionale radio's hebben geen enkele meerwaarde meer. Waar blijft de reddingsgordel? Zijn de oorspronkelijke erkenningsvoorwaarden nog van kracht? Men kan zich dus de vraag stellen of op het moment van de effectieve toekenning van bepaalde radiofrequenties, die radio's nog beantwoorden aan de criteria die in hun sollicitatiebrief waren opgenomen. Er loopt heel wat fout. Een nieuwe visie dringt zich op.

De VRT werkt permanent aan de versterking van zijn netten. Maar Radio Donna heeft een serieus probleem. Welk segment vult Donna in? Vroeger was Donna het spaarvarken van de tv, nu is er een probleem. Wat is nog de meerwaarde? Radio Donna kan perfect ingevuld worden door andere commerciële radiostations.

De Vlaamse mediadecreten moeten aangepast worden aan de nieuwe Europese richtlijn. Die heeft echter veel tekortkomingen. Zo wordt er geen echte technologisch neutrale regeling opgesteld omdat de richtlijn enkel betrekking heeft op de elektronische audiovisuele media, en niet op printmedia. In het licht van de convergentie tussen beide is dat toch een merkwaardige keuze. Bovendien zijn in de richtlijn de distributeurs van content 'vergeten'. Platformen zoals YouTube, MySpace of Google Video gaan soms slordig om met content. Open Vld is tegen een overdreven regulering, maar toch is een zekere vorm van harmonisatie gewenst. Zijn er ook gevolgen voor het beheerscontract met de VRT?

Op de vraag van de heer *Jurgen Verstrepen* of hiermee de harmonisering van de inhoud op de Googles, de YouTubes en garagetv's wordt bedoeld, antwoordt mevrouw *Margriet Hermans* dat ze een liberaal standpunt inneemt en dat er veel moet kunnen. Maar

er zijn toch gevaren als men alles zomaar op internet kan zetten. Daarom informeert ze of het mediabeleid hierover een standpunt heeft.

Mevrouw Hermans vestigt er de aandacht op dat niet-deskundigen die nieuws aanleveren en daarvoor een streepje muziek of een stukje van een bestaande tekst gebruiken, de auteursrechten schenden. Maar hoe kunnen ze dat weten? Kan het niet duidelijker worden afgebakend wanneer ze in orde zijn met de wet, en wanneer niet?

Kan het parlement worden betrokken bij de Arkadestudie?

De minister gaf reeds een aantal opties voor zijn nieuw protocol voor de ondersteuning van de geschreven pers. Kan hij hierover nog meer informatie verschaffen?

Het Fonds Pascal Decroos krijgt een bijkomende subsidie van 250.000 euro voor de uitbouw van de website en voor de toekenning van werkbeurzen. De samenwerking met het VAF is een goede zaak. Wie bepaalt eigenlijk de toekenning van de beurzen? Graag transparante criteria.

Wat de VRM betreft, deelt mevrouw Hermans de bekommernissen van haar collega's. De VRM moet openstaan voor suggesties en voor een positieve samenwerking.

Inzake de digitalisering van de ether moeten in 2008 knopen worden doorgehakt. Wat is de timing van de minister in verband met de verzelfstandiging van het zenderpark van de VRT? Wie zijn de aandeelhouders, en wat is de rol van het parlement?

Waarom worden de frequenties inzake digitale ether toegekend via een 'beauty contest', en niet via een veiling? Wat zijn de inhoudelijke voorwaarden? Wanneer wordt de analoge switch-off gepland?

Open Vld erkent het belang van de digitale kloof en van het dichten ervan. Men moet echter niet overdrijven. Ze is in elk geval redelijk sterk gedicht op het vlak van het ICT-bezit. Misschien moet de overheid meer documenten zoals aanvraagformulieren en dergelijke ter beschikking stellen.

Wat de lokale radio's betreft, is er inzake de billijke vergoeding vooruitgang geboekt. De beheersovereenkomst met de beheersmaatschappijen is op dat punt echter niet transparant. Men weet goed hoe te ontvangen, maar niet goed hoe men dat geld over

de rechthebbenden moet verdelen. Zoals de minister aangeeft, is het probleem nog niet opgelost. Lokale radio's met een groot luisterbereik moeten gigantische bedragen betalen. Hoe wordt daaraan geremedieerd?

Mevrouw Hermans vindt de bescherming van het bronnengeheim erg belangrijk. Het is spijtig dat Google niet veroordeeld is voor het doorgeven van informatie over een journalist aan de Chinese overheid. Het was natuurlijk 'democratische' informatie, maar soms vind je op Google ook informatie over terreurnetwerken en wapens. Hoe ziet de minister dit evolueren?

2.7. Standpunt van de heer Dany Vandenbossche, commissievoorzitter

De voorzitter noteerde veel vragen over ingrepen van de VRM. Hij wenst op te merken dat deze enkel de Vlaamse decreetgeving toepast. Het hangt een beetje samen met de vraag van de minister naar een nieuwe decreetgeving. Als men de VRM een andere rol wil zien spelen, moet die in de mediadecreten worden gedefinieerd. Hij stelt voor om in de commissie een gedachtewisseling met de VRM te organiseren, zodat hierover kan worden gereflecteerd.

Over de rol van de VRT werd ook heel wat gezegd. Op 18 januari 2008 plant de commissie een werkbezoek aan de VRT. Misschien is dat een ideaal moment om met de VRT een rechtstreeks gesprek aan te gaan over de rol die men in de toekomst voor de openbare omroep weggelegd ziet.

De voorzitter volgt de minister in de discussie over de Belgische Voetbalbond en de Profliga die de voetbalrechten moeten verkopen. Het kan niet de bedoeling zijn om elk beeld over voetbal van het open net te halen. De reactie van Belgacom ging echter niet enkel over de samenvatting van de voetbalmatchen, maar ook over het niet onbelangrijke feit dat de VRT reeds tijdens de livematchen van Belgacom-TV, beelden uitzendt. De commissie moet waken over de vrije nieuwsgaring, maar moet ook de grenzen durven trekken.

2.8. Antwoord van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

Minister Geert Bourgeois dankt de commissieleden voor de positieve appreciatie van de beleidsbrief. Hij

wijst erop dat het opstellen van een hernieuwde regeling met de nodige flexibiliteit voor toekomstige wijzigingen, bijzonder moeilijk is. Bovendien moeten ook de nodige adviesprocedures worden gevolgd.

Hij onderschrijft de analyse van de heer Vermeulen over de journalistieke betrouwbaarheid. Meer en meer ziet men inderdaad dat de media in een aantal gevallen actoren worden. In plaats van verslag te brengen en te duiden, worden ze zelf actor. Ze bepalen wat nieuws wordt en sturen dat nieuws in een bepaalde richting.

Boodschappen op internet zijn onderhevig aan wereldwijde evoluties. Er is geen regulerende factor zodat niemand er vat op heeft. Net daarom is het belangrijk dat we investeren in de betrouwbaarheid van de eigen berichtgeving en dat we binnenlandse, pluriforme, gecheckte informatie garanderen. De minister is gelukkig met een Vlaams verankerde mediamaatschappij en een publieke omroep die objectieve berichtgeving garandeert. Het internet op de een of andere manier gaan beheren of beïnvloeden is vanuit Vlaanderen natuurlijk onmogelijk.

Dan zijn er de vragen over de concentratie van het medialandschap en de regulering daaromtrent. 4fm heeft te koop gestaan, iedereen heeft de kans gehad om te bieden. Enkel de VMMA deed een bod. Anderen wensten dit niet te doen. Aan de andere kant dienen zich in het radiolandschap nieuwe mogelijkheden aan. De regionale zenders hebben bijvoorbeeld de mogelijkheid om te fuseren. Vlaanderen Eén is opgericht. Op dit moment is die zender beperkt tot drie provincies. Maar met de huidige regelgeving kan er dus wel een derde landelijke radio-omroep zijn.

Met de digitalisering van het medialandschap komen er nieuwe mogelijkheden voor de radio. De VRT heeft zijn twijfels bij DAB, maar toch zijn er grote automerken die DAB lanceren. Dat kan bepalend zijn voor het succes van DAB. Daarnaast zal DVB-T ook voor radio aangewend kunnen worden. Bovendien is er in het buitenland reeds FMeXtra, een technologie die het mogelijk maakt om naast het gewone analoge signaal, een of twee extra digitale audiokanalen parallel mee uit te zenden. De minister vreest dus geenszins een verschraving van het radiolandschap. Integendeel, met de nieuwe technieken komen er meer mogelijkheden.

Over de rol van de Vlaamse Regulator voor de Media sluit de minister zich aan bij het standpunt van de

heren Vandenbossche en Stassen. Er was nood aan een onafhankelijke regulator die de regels kon handhaven. Achteraf moet je dan inderdaad niet komen zeggen dat die regulator zijn werk te zeer ter harte neemt. De minister kent de klachten uit het medialandschap. In tegenstelling tot wat sommigen denken is de VRT wel degelijk reeds beboet, ook wegens productplacement. Recent is trouwens een nieuwe zaak aanhangig gemaakt tegen de VRT. De VRM treedt neutraal op, en wel ten opzichte van het hele medialandschap. De minister wil overwegen om een aantal regels te vereenvoudigen of af te schaffen, maar de regels die democratisch werden goedgekeurd, moeten uiteraard gehandhaafd worden. Onder het reeds geciteerde motto 'de politie, uw vriend' kan worden nagedacht over een gezaghebbend advies. Dat kan eventueel worden voorgelegd aan Arkade.

De minister hoorde zowel van de private als de publieke omroep wrevelige opmerkingen omdat de VRM niet de precieze aantijging formuleerde, maar alleen het rapport opstuurde. Dat is inmiddels opgelost. Net als in elke andere zaak die aangebracht wordt, zegt men nu duidelijk wat de feiten zijn, welke artikelen van het decreet overtreden werden enzovoort. Iemand die opgeroepen wordt voor een tuchtorgaan, heeft het recht om de precieze aard van de feiten te kennen.

De minister refereert aan de steun aan de geschreven pers. Hij schuift twee zaken naar voren, namelijk de koppeling aan buitenlandberichtgeving en aan de opleiding van journalisten. Men krijgt immers meer toegevoegde waarde door de steun aan de geschreven pers te koppelen aan een aantal voorwaarden. De bekommernis over de frequentie en kwaliteit van de buitenlandberichtgeving staat duidelijk in de beleidsbrief. Een concrete beleidsvisie komt er pas nadat hierover gedialogeerd werd met de vertegenwoordigers van de geschreven pers.

In de beleidsbrief staat ook dat een plan moet worden opgemaakt over de digitale kloof, samen met de minister-president. De minister-president zou dat inderdaad kunnen coördineren, want het een is een domeinoverschrijdende zaak van onderwijs, opleiding, werk, cultuur, bibliotheekwezen en ook van de welzijnssector, want ook bij senioren en mediores kunnen heel wat acties worden ondernomen. De minister is in elk geval vragende partij om concrete suggesties te krijgen. De heer Decaluwe drong ook aan op een overleg tussen de mediacommissie en de commissie die bezig is met digitalisering. Als men

van overheidswege meer inspanningen wil doen, sluit de minister zich hier graag bij aan. Voor de verlaging van de prijs van de hardware heeft federaal minister Vanvelthoven reeds initiatieven genomen. Dat kan een stap zijn, maar heel wat mensen – hoe goedkoop het ook wordt gemaakt – zijn daar niet in geïnteresseerd. Er zijn ook mensen die dat niet hoeven en gelukkig zijn op hun manier. Men kan niemand tegen zijn zin op de digitale snelweg brengen. Zij missen echter kansen. Er is daarom nood aan een plan met invalshoeken vanuit de verschillende beleidsvelden, om iedereen bij de digitalisering van zijn eigen leefomgeving te betrekken.

De minister verwijst naar de vraag van de heer Decaluwe over de samenwerking tussen de VRM en het BIPT en hun marktanalyses. Als er op korte termijn een gedachtewisseling met de VRM komt, kan hij zijn vragen aan de VRM voorleggen. Maar wat de timing betreft, heeft de minister absoluut geen tijd verloren. Hij is zelfs naar de Raad van State gegaan met het inwerkingtredingsbesluit vóór het samenwerkingsakkoord in werking is getreden. Het samenwerkingsakkoord trad in werking nadat het akkoord van alle entiteiten in het Staatsblad was gepubliceerd. Hij is naar de Raad van State gegaan met een besluit van de Vlaamse Regering over de inwerkingtreding van het Hersteldecreet, nog voor het samenwerkingsakkoord in werking was getreden. Het Hersteldecreet werd gepubliceerd op 29 juni 2007.

De heer *Carl Decaluwe* verwijt de minister niets, maar wel de VRM. Men kende de regels reeds lang voor de inwerkingtreding, maar in een brief aan het BIPT vraagt men nog achttien maanden tijd. Men heeft nagelaten om zich voor te bereiden op de publicatie in het Belgisch Staatsblad. De VRM steekt zich volgens de spreker weg achter puur formalisme. Hij verdenkt de Franse Gemeenschap om de procedure te rekken zodat het BIPT ondertussen zijn werk kan doen zonder inspraak van Vlaanderen.

Minister *Geert Bourgeois* stelt voor om ook deze hypothese aan de VRM voor te leggen. Hij wil nog eens uitdrukkelijk zeggen dat het instemmingsdecreet van de Franse Gemeenschap in het Staatsblad werd gepubliceerd op 19 september 2007 en in werking trad op 29 september 2007. Hij ging reeds voordien naar de regering vanuit de verwachting dat het samenwerkingsakkoord heel binnenkort in werking zou treden en op basis van het feit dat de Raad van State geen opmerkingen maakte.

De minister is niet in het bezit van de correspondentie die werd gevoerd, maar volgens zijn informatie heeft het BIPT inderdaad een ontwerpbeslissing bezorgd over de analyse van de markten 11 en 12, met de vraag om binnen veertien dagen commentaar te geven. Dat is de procedure en de termijn die is opgenomen in het samenwerkingsakkoord. Maar de beslissing van het BIPT omvat echter honderden pagina's die tamelijk technisch zijn opgesteld.

Dan heeft de VRM blijkbaar geantwoord dat men op dat moment nog niet bevoegd was, omdat het Hersteldecreet nog niet volledig in werking was getreden. Daarnaast heeft de VRM geantwoord dat er in dit geval een gezamenlijke marktanalyse nodig is, omdat de VRM ook volwaardig bevoegd is voor de markten 11 en 12. Dat gaat over breedbandcommunicatie, waar ook tv via internet onder valt. De VRM vroeg om een gezamenlijke marktanalyse te laten plaatsvinden binnen de achttien maanden. De VRM zou ook geantwoord hebben dat men akkoord gaat met het voorstel van het BIPT, mits het beperkt is in de tijd, namelijk tot achttien maanden. Daarna vervalt het akkoord en zou de gezamenlijke marktanalyse moeten klaar zijn. Indien het BIPT daar niet mee akkoord zou zijn, moet de zaak worden aangekaart op de CRC, de conferentie voor regulatoren inzake communicatie.

Het BIPT zou geantwoord hebben dat men akkoord gaat, maar dat hun analyse moet blijven gelden, ook na die achttien maanden. Als de gezamenlijke analyse niet klaar zou zijn binnen de achttien maanden, moeten de conclusies van het BIPT blijven gelden. Daarop heeft de VRM dan weer geantwoord dat men daar niet mee akkoord kan gaan en dat de conclusies van het BIPT die nu voorliggen, in de tijd beperkt moeten blijven tot achttien maanden.

De minister benadrukt dat de VRM een onafhankelijke instelling is. Hij stelt voor dat tekst en uitleg wordt gevraagd op de gedachtewisseling met de VRM. Hij heeft in zijn uiteenzetting enkel willen verduidelijken hoe de zaak in elkaar zat wat betreft de inwerkingtreding.

Betreffende de digitalisering van de ether heeft de regering al een aantal beslissingen genomen. Het zendpark van de VRT wordt verzelfstandigd, met twee mogelijke scenario's: de VRT richt een dochter op die de transmissieactiviteiten van de VRT overneemt en op termijn stapt de VRT daaruit, of de transmissie-

infrastructuur wordt rechtstreeks te koop aangeboden. Het is niet de bedoeling dat degenen die vandaag als operator actief zijn, in het zenderpark optreden, want er mag geen vermenging zijn. Er wordt gewaakt over een neutrale opstelling om in dit delicate veld de bestaande evenwichten niet te verstoren. De minister wacht nu op de beslissing van de raad van bestuur van de VRT. Hij had trouwens verwacht dat die al genomen zou zijn, want het is reeds een eerste keer besproken in september 2007.

De minister benadrukt dat Vlaanderen in Europa aan de top staat wat betreft de analoge switch-off. Er zijn een paar landen die voor zijn, maar de grote ons omringende landen zullen later komen. Vlaanderen heeft geen belang bij een hype zoals destijds bij de UMTS-veilingen, waarmee in een paar landen drama's zijn gebeurd. Er waren enorme biedingen, waarvan later bleek dat ze niet aan een economische realiteit beantwoordden. Als we kijken naar de situatie in de ons omringende landen, zit Vlaanderen goed op schema.

Op het ogenblik dat de VRT zijn aandeel verkoopt, neemt PMV een minderheidsaandeel, 25 percent plus 1, in het zenderparkbedrijf. De opbrengsten van het zenderpark van de VRT gaan naar de VRT. De frequenties die uit de RRC-06-conferentie komen, zullen geleidelijk en marktgedreven op de markt worden gebracht als de interesse ervoor bestaat. Er komt inderdaad een vrije toegang tot de digitale ether via een beauty contest. Het verschil met een gewone veiling ligt hierin dat het ook over de inhoud gaat. Het wordt dus niet noodzakelijk de meest biedende. Vooraf moet echter nog een beslissing worden genomen over het aantal en de types van de te verdelen spectrumblokken. Er moet een afweging worden gemaakt tussen DVB-T en DVB-H en over het aantal spectrumblokken.

De werkdatum om de switch-off te doen is 3 november 2008. Die datum werd nog niet goedgekeurd door de regering, maar is haalbaar. De voordelen van de vroege switch-off zijn onweerlegbaar: mogelijke nieuwe experimenten, de kosten die verminderen voor de openbare omroep, een competitief en marktgedreven aanbod van diverse vormen van digitale tv, nieuwe snelle productontwikkeling en een betere kwaliteit en stabiel beeld voor de antennekijker zonder sneeuw en storing. Het verschil voor de antennekijker zal veel groter zijn dan dat voor de kabelkijker. MICT heeft een voorbereidend onderzoek gedaan naar het profiel van de analoge kijker: wie zijn de

antennekijkers, welke kennis bezitten ze over de analoge uitschakeling en welke vragen hebben ze?

Er komt een grondige campagne om de switch-off te begeleiden. Voorbeelden uit het buitenland leren dat er niet te vroeg mag worden begonnen. In Finland hebben nog heel wat mensen op het allerlaatste moment naar de infotelefoon gebeld. Ook hier zullen er mensen zijn die op het allerlaatste moment reageren. In Vlaanderen kijken veel minder mensen met een antenne dan in andere landen. Misschien maakt dat het zelfs moeilijker. In het voorjaar van 2008 wordt hierover gecommuniceerd met de elektroleveranciers. Dat is een eerste golf van de grote campagne. In het najaar van 2008 komt er een tweede golf, kort voor de afschakeling. Er is een behoorlijk budget van 350.000 euro.

En op regelgevend vlak? De Vlaamse Regering heeft al een digitaal frequentieplan goedgekeurd. Er moet nog een procedurebesluit worden uitgevaardigd voor het verkrijgen van de vergunning van de exploitatie van radio- en televisieomroepnetwerken. Die zal het principe van de vergelijkende toets bevestigen. De Vlaamse Regering moet daarnaast ook een besluit uitvaardigen waarin de analoge afschakeling wordt georganiseerd en waarin de analoge televisiefrequenties die in het verleden ter beschikking werden gesteld van de VRT, teruggenomen worden. Daarna start de procedure voor de toekenning van de digitale frequentieblokken.

Welke principes heeft de minister daarbij voor ogen? De frequenties die Vlaanderen verkreeg in Genève, zijn bestemd voor digitale omroepen. Bij de verdeling van het digitale spectrum moeten alle geïnteresseerde marktpartijen een eerlijke kans krijgen om voorstellen te doen. Niemand wordt op voorhand uitgesloten. Vlaanderen moet geen keuze maken tussen DVB-T en DVB-H, want er is voldoende spectrum om de beide technologieën te laten evolueren. Er is wel de ambitie om snel vooruit te gaan, want het is goed voor de economie en industrie om de gespecialiseerde knowhow te hebben en ook om de Vlaamse kijkers eerder mogelijkheden te bieden dan in andere landen.

De minister stelt voor om aan professor Dejonghe van de UGent te vragen om hierover nog voor het einde van het jaar een uiteenzetting te houden in de mediacommissie. Gelet op de regeringsbeslissing heeft de minister zijn budgetten voor experts overgedragen aan de administratie. De professor werkt

nog tot het einde van het jaar op het kabinet van de minister. Hij stelt een presentatie voor van het onderzoek naar antennekijkers. Op een latere datum kan er dan een gesprek komen over de analoge switch-off.

Het onderzoek van het Kenniscentrum voor de Radio is nuttig met het oog op de evaluatie van het frequentieplan. In principe moeten er in 2012 nieuwe erkenningen komen. Het onderzoek zal nuttig zijn voor de evaluatie van de frequentietoekenningen. In Vlaanderen is er tot nu toe weinig kennis over. De studie wordt verricht aan de UGent.

De minister stelt voor om met de commissie een gesprek op hoofdlijnen te voeren over Arkade. Dat moet op een correcte manier gebeuren, en dus zonder dat de minister hierop wordt vastgepind. De regering beslist immers bij consensus en er moeten dus steeds compromissen worden gemaakt. Hij stelt voor dat Arkade begin 2008 zijn project, de problematiek en de keuzes aan de commissie voorlegt. Mogelijk kan dit achter gesloten deuren plaatsvinden, al zijn er geen geheimen. Hij is voorstander van het Nederlandse systeem, waarbij er dingen naar het parlement komen die toch nog grondig moeten worden bediscussieerd. Dat is in Vlaanderen echter nog vrij nieuw. Het is aan de commissie om zijn werkzaamheden af te lijnen.

De heer Vermeulen stelde de vraag over de nieuwe Europese richtlijn, en of de overlegprocedure ook geldt voor de thematiek rond de korte berichtgeving en de vrije nieuwsgaring. Op het eerste gezicht is dat niet van toepassing. Toch geven experts twee visies over de toepassing van de negentigsecondenregel. Sommige zeggen dat dit geldt voor de grensoverschrijdende korte berichtgeving, dus als dit in handen komt van buitenlanders. Het is immers perfect mogelijk dat de rechten worden gekocht door een buitenlandse vennootschap. Volgens andere is de richtlijn integraal van toepassing op de binnenlandse verhoudingen. Dit aspect kan worden ingebracht bij het overleg met het team van Arkade in de commissie.

Diverse leden hebben het gehad over het Fonds Pascal Decroos. In een democratie is onderzoeksjournalistiek bijzonder belangrijk. Dit staat ook in de beheersovereenkomst met de VRT. Correcte en objectieve berichtgeving vormt een onderdeel van de democratie. Het volstaat niet dat het dagelijkse nieuws van de persagentschappen en andere kanalen wordt gereproduceerd door de media. Diepgaander onderzoek moet mogelijk zijn.

De minister deelt de mening van de heer Caron over de mediaconcentraties. Kranten zijn niet ideologisch meer, maar zijn ze daarom vrij van andere bindingen? Dat is een terechte vraag. Dat is een reden te meer voor de publieke overheid om de pluriformiteit en de onafhankelijkheid van de berichtgeving te garanderen.

Als antwoord op de vraag van de heer Vermeulen stelt de minister dat het niet mogelijk is om het diversiteitsbeleid via de regelgeving uit te breiden tot de commerciële actoren. Wel is de minister ervan overtuigd dat de privéspelers die daar niet aan meedoen, zullen verliezen, en dat ze uit eigen beweging wel dergelijke initiatieven zullen nemen. De maatschappij wordt bijvoorbeeld ook meer en meer gevoelig voor een ethisch aankoopbeleid, kinderarbeid enzovoort. De publieke opinie stuurt dat. Dat is een keuze die privéspelers moeten maken. De VRT heeft een diversiteitsbeleid opgelegd gekregen, met voor het eerst ook streefcijfers.

De cultuurdelta wordt gerealiseerd in de komende maanden. De VRT kan dit verder toelichten bij het werkbezoek van de commissie.

De subsidie aan het perscentrum in Antwerpen was een vast bedrag dat wordt afgebouwd omdat er weinig tegenover stond voor de overheid. Het perscentrum is een mooi gebouw op de Grote Markt in Antwerpen, waar de overheid echter weinig gebruik van maakt. Indien het in Brussel zou liggen zou de overheid hier ontvangsten, kleine debatten en persconferenties kunnen organiseren. Het lijkt de minister beter om de overheidssteun te koppelen aan zinvolle projecten.

Over de billijke vergoeding werd door de heer Carl Decaluwe een vraag om uitleg ingediend. De minister stelt voor om daar in de volgende commissievergadering meer concreet op te antwoorden.

Voor een antwoord op de vragen in verband met boodschappen van algemeen nut verwijst de minister naar het commissieverslag over het ontwerp van decreet (*Parl. St. Vl. Parl. 2006-07, nr. 1301*).

De minister verwijst naar de tussenkomst van de heer Stassen. Hij is het eens met de inleidende opmerking over het Vlaamse medialandschap. De visie van de minister op de VRT is genoegzaam bekend. Hij heeft reeds publiek gezegd dat hij naar aanleiding van de evaluatie die plaatsvindt, zijn verantwoorde-

lijkheid zal opnemen. Als de VRT aantoonbaar dat er meer middelen nodig zijn om de door de decreetgever vooropgestelde kwaliteitsnormen te halen, neemt de minister zijn verantwoordelijkheid. Dat is de afspraak. Momenteel blijkt uit zijn contacten met de VRT dat er geen dringende problemen zijn. Het is dus wachten op de evaluatie door de VRM.

Over de motivatie voor het overhevelen van bevoegdheden naar de gemeenschappen, stelt de minister dat de toenemende convergentie hiertoe noopt. Dit ligt in de lijn van de uitspraken van het Grondwettelijk Hof, die zegt dat alles wat met inhoud voor het algemeen publiek te maken heeft, slaat op Gemeenschapsbevoegdheden en dus bij één instantie moet worden ondergebracht. De mededingingsautoriteit in België wordt nu eindelijk performanter. De minister heeft als toenmalig federaal parlementsleden ten eerste aangeklaagd dat Vlaanderen op dat vlak geen goede autoriteit had. Hij blijft erbij dat mededinging in de media niet alleen vanuit de economische invalshoek mag worden bekeken. Net daar is er een andere dimensie, van diversiteit en pluriformiteit. Zelfs al zijn er vragen bij de aftakeling van ideologische standpunten, dan nog moet er worden gezorgd voor pluriformiteit. Als Vlaanderen vindt dat dit een culturele bevoegdheid is, dan moet het oordelen dat, ongeacht de drager en de snel evoluerende techniek, dit in Vlaamse handen moet komen.

De minister deelt het standpunt van mevrouw Hermans over pluriformiteit. Terecht zegt zij dat de concurrentiële verhoudingen goed en gezond zijn. Dat is ook de essentie van het beleid. De minister wil een kwalitatieve publieksomroep. Hij wil ook alle kansen geven aan de privéomroepen, maar betreurt dat ze permanent op elkaar inhakken. De minister is van plan om bij de omzetting van de richtlijn bepaalde zaken duidelijker te stellen. De privésector leeft van de reclame-inkomsten. Vlaanderen wil een sterke publieke omroep. De privéomroepen moeten dat ook respecteren.

De minister is het niet eens met de kritische opmerking van mevrouw Hermans over het derde spoor. Via het webplatform en de verrijkte inhoud zal een schitterende toepassing van de digitale tv ontstaan. Met die inhoud zal een waaier van mogelijkheden kunnen worden aangeboden.

De minister wijst erop dat 20 procent van de producties op de VRT Vlaams moet zijn. Over het Nederlandstalige lied staat er in de beheersovereenkomst dat minstens een van de radiokanalen herkenbaar

moet zijn als een Nederlandstalig kanaal. Voor de VRT is dat Radio 2. Als hij in de toekomst nog betrokken is bij het mediabeleid, wil hij gerust een stap verder zetten. Hij heeft het gevoel dat het nog te veel Angelsaksische omroepen zijn. De diversiteit komt te weinig aan bod, ook binnen Europa zelf. Na heel wat discussies met het management zijn een aantal bepalingen opgenomen in de beheersovereenkomst met de VRT. In een volgende fase wil de minister echter verder gaan, al is hij niet voor quota.

De heer *Jurgen Verstrepen* betreurt dat de VRT daar moeilijk over doet. Er is nu al Radio Italia, het heimatkanaal in Duitsland enzovoort. De VRT produceert met zijn Ketnetwebradio een kopie van radio Bembem! In Vlaanderen zijn er twee kanalen die niet van de VRT zijn en die zich daarmee bezig houden. Waarom begint de VRT niet met een Vlaamstalige onlineradiozender? Enkel de wil ontbreekt.

De minister vervolgt zijn betoog met een verwijzing naar de uiteenzetting van mevrouw Hermans over de genderproblematiek. De minister subsidieert het Elektronisch Nieuwsarchief (ENA) dat de hoofdjournaals gedigitaliseerd opslaat. Daaruit is ook gebleken welk percentage van de uitzendingen bij de VRT en VTM over geweld gaat. Hierin zitten grote verschillen. Ook blijkt dat er inderdaad te weinig vrouwelijke deskundigen aan bod komen in allerlei programma's.

Zoals de voorzitter reeds opmerkte beperkt de discussie over de vrije nieuwsgaring inzake sportwedstrijden zich tot de opmerkingen van Belgacom dat ze enkel kritiek had op het feit dat al in de journaals een kort verslag wordt gegeven terwijl de wedstrijden nog aan de gang zijn. Het voetbalcontract bestaat uit verschillende pakketten. Een ervan, de samenvattingen, zou niet meer op zaterdag uitgezonden kunnen worden. Samen met minister Laanan heeft minister Bourgeois een brief aan de Profliga gericht waarin staat dat dit pakket op het open net moet komen. Beide kabinetten hebben volgende week een afspraak met de Profliga. Voetbal is een volkssport, die moet leven van kijkers die ook naar de stadia gaan.

De heer *Jurgen Verstrepen* komt graag terug op 4fm die volgens hem niet openlijk is verkocht. Hij weet dat Concentra en SBS geïnteresseerd waren. Ze wisten echter niet dat de zender verkocht was. Die mededeling hebben ze van de VMMA gekregen.

Volgens hem ontbreekt het nog altijd aan een criterium en procedures ten opzichte van distributeurs.

De Belgacom en Telenets van vandaag beslissen wie toegang krijgt tot hun netwerken. Sommigen krijgen toegang, anderen niet. De criteria zijn zeer onduidelijk. Vlaamse ‘content suppliers’ of ondernemingen die bepaalde zaken ontwikkelen, merken op dat zij geen toegang hebben of dat ze moeten betalen, terwijl andere dat niet moeten doen. Bij digitalisering zijn er meer mogelijkheden. Vlaanderen kan dan de vraag stellen wie er wel op kan en wie niet.

Minister *Geert Bourgeois* stelde reeds dat de verkoop van 4fm wat hem betreft eerlijk is verlopen. De toegang tot de netwerken is een andere discussie die open kan worden gevoerd als Arkade in de mediacommissie wordt uitgenodigd. Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de Europese regelgeving. Er zal ruimte zijn voor veel spelers en voor diverse pakketten. Wettelijk is er echter een beperkte ruimte om op te treden. Onder druk van Europa is ook het ‘must carry’-statuut fel terugschroefd.

V. INDICATIEVE STEMMING

De amendementen op het onderdeel Cultuur (nrs. 1 tot en met 3 betreffende de artikelen 12 en 76, en op de begrotingstabel HE Kunsten en Erfgoed) worden aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

De aan de commissie toegewezen bevoegdheden worden aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Els ROBEYNS

Dany VANDENBOSSCHE

Paul DELVA

André VAN NIEUWKERKE

Carl DECALUWE
